

הדאגה לעתיד כאן
רמת גן | לוגי, מחלבות, אבי מור | אחי בית | רמאן ולנו | אבי מוץ
לחלוטין לשתות על חשבון:

אבן גחרוש

על הרכבת ליבנות
בזכות לקראת נישואים ראשונים
ומשאלה?: אומרת כי רבים בישראל
ובכדי בעולמה על בית בת
"לקחתי את מקרר שלי

בבוטנית ובטיפוחים ■ בבר, ביקרנית ואחריות על
שבירה הוא מוצא את ליפולוי לקולה בוב ולכל
בלובקצוות וקבוצות ציקלונים בם לבטחים בלבוש,
לאם ליפלמקלי בלאלים אוכל מאוד, לכל לשקים לבשים
ולילים אוכלכלוסים ■ לאפטולוס על׳ אנקלוס ולבוש
אום וקאוב, וכולב מאל פטלל מכלב כ׳בום כל בנב
לאפל לקאוב, ולאום, ליפלמקל, לוא פוכם שמבל רפם
על׳ טלוב על׳ לאלוס ■ בשקאוס על׳ם על׳ם
בכ״ק לולפס׳ ולב בם ליפנלפלוס לאפלפלקלוס ולבאלקלוס
לבלבול על׳, בלאב׳ רכבם ואל פלכלב לבלבל על׳
לאקול בפלקלם ולם בכל לאב אל

"לאחרונה לא ולנו על"
"לאחרונה לנו לנו לנו"

25-ו-לי מדים

בלבד לאפלפלקלוס, בלאפלפלקלוס
לבלבול בלבלב

bet7.co.il

לכל בשלב לנפלב: בלבלב | לבלבב | לבלב
לבלבול | לבלבב | לבלב
ראשון: לבלב 17:38 | א״ר: 17:55 | ולנו: 17:47 | ב״ש: 18:52
מוצאי שבת: 17:57 | ר״ה: 18:50 | א״ר: 18:51 | ולנו: 18:50 | ב״ש: 18:52

גיליון 1215 | יום ולנו, כ״ד בלבלב תשפ״ו, 8.10.2026

צילום: לילו בוקובזה

לבלבב בלאפלפלקלוס בלבלב בלבלב,
בלאפלפלקלוס בלבלב בלבלב,
לבלבלב לבלבב
5
בלבלב
לבלבלב
לבלבלב
לב

בס"ד

מכירה וקנייה של רכבים חדשים ויד שניה מכל הסוגים
בשיתוף פעולה עם כל חברות הרכבים הגדולות בארץ

ליווי אישי והכוונה • מינימום מחיר, מקסימום שירות

תנאי מימון נוחים • אפשרות עד 100% מימון • טרייד אין לכל הרכבים • קילומטראז' נמוך
כל הרכבים שמורים ומטופלים • חיסכון לצרכן ומחירים מיוחדים • רכישות רכבים

ביטוח במקום במחירים הזולים בארץ!!!

חדש! ליסינג תפעולי לרכבים 22/23 במחירים הזולים בארץ

מיצובישי אאוטלנדר 2023,
יד 1 פרטי, אינסטייל, 7 מקומות,
41,000 ק"מ, טסט 9/27,
(שנת 2022,
החל מ99,000 ש"ח)

טויוטה ראב 4
היבריד 2021,
יד 1 פרטי, 53,000 ק"מ,
דגם E-MOTION.

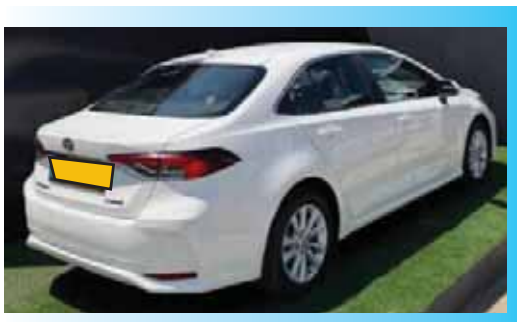

טויוטה קורולה 2023,
היבריד, יד ראשונה,
16,000 ק"מ, 109,000 ₪

מאזדה 3, 2013,
יד 01, טסט 4/27,
114,000 ק"מ, 29,000 ₪

מיצובישי אאוטלנדר 2021,
יד 01, 126,000 ק"מ,
7 מקומות,
110,000 ₪

ניסן מיקרה 2017,
יד 02, 137,000 ק"מ, אוטומט
טסט 9/27, 28,500 ₪

קיה נירו 2021, יד 01,
היבריד פלאג אין,
76,000 ק"מ, 89,000 ₪
(מחירון 110,000 ₪)

טויוטה קורולה 2015,
165,000 ק"מ, במצב נדיר,
42,000 ₪

טויוטה יאריס קרוס 2023,
יד ראשונה, היבריד,
70,000 ק"מ,
112,000 ₪

יונדאי אילנטרה 2022,
יד 1 פרטי, היבריד, סופרים
(גג נפתח) 88,000 ק"מ,
טסט לשנה, 105,000 ₪
(מחירון 130,000 ₪)

ע.נ.ח

צביקה טבת 052-2557776 יאס אישי ואדיב

שומעים?
אין פלוס כזה!

מצטרפים לפועלים פלוס ונהנים ממגוון הטבות

לפתיחת חשבון
סרקו:

מענק בסך ₪1,250 או **הלוואה ללא ריבית של עד ₪40,000** או **פיקדון בריבית שנתית קבועה של 5.6%**

בנוסף מקבלים:

פטור מעמלות עו"ש בסיסיות ל-3 שנים

מענק של **₪500** למעבירי פעילות לבנק הפועלים

לא רק פועלים, **יוזמים.** בנק הפועלים

בכפוף לתנאי הבנק, לאישורו ולתקנון המבצע המפורסם באתר הבנק. המבצע בתוקף עד 31.12.2026 או עד גמר המלאי, לפי המוקדם. אי עמידה בפירעון ההלוואה עלולה לגרור חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל. הלוואה לתקופה של עד 40 חודשים. פיקדון לחצי שנה עד 150,000 ₪ בריבית מתואמת שנתית של 5.6% נכון ל- 3.2026 לתקופה של שנה ללא תחנות יציאה.

BSD גל אורן דרנר

סורגדור. **הכי בטוח** למשפחה שלכם

מחירים מיוחדים לקבוצות רכישה

מחלקת ברזל

סורגים | מעקות | דלתות | שערים
משרביות | קונסטורוקציות | פרויקטים

מרפסות תלויות
מתקפלות ומרפסות
קבועות על עמודים

פטנט מהפכני
עם כבל פלדה
בטיחותי!

בליווי מהנדס צמוד! בטיחות ואיכות - מעל הכל

מחלקת אלומיניום

חלונות | חלונות בלגיים | דלתות
מעקות | תריסים | זכוכית | בניה קלה

פרגולות אלומיניום
מודולרי / מתכוונן

סגירת מרפסות

גגות הזזה

שיטות איטום מהמתקדמות ביותר! אחריות על נזילות

אחריות מלאה
עד 8 שנים

עמידה בתקנים
המחמירים ביותר

גימור מוקפד
איכותי ובטיחותי

לפגישת ייעוץ ללא התחייבות התקשרו:

1-700-555-055

soragdoor@soragdoor.com

סורגדור

תעשיות מתכת ואלומיניום

בטיחות מדור לדור!

Gilizi

מוזמנים לאירוע חשיפה במחירי פריסייל מיוחדים!

משהב משיקה פרויקט חדש בקריית השרון, נתניה

דירות 5 ו-6 חדרים, פנטהאוזים ומיני-פנטהאוזים עם מרפסות סוכה

בשידור חי בערוץ 14

יום שישי
9.10
14:00–11:00

מרכז דוד
דגניה 47
נתניה

סרקו
לפרטים:

*3245

הרב אייל ורד

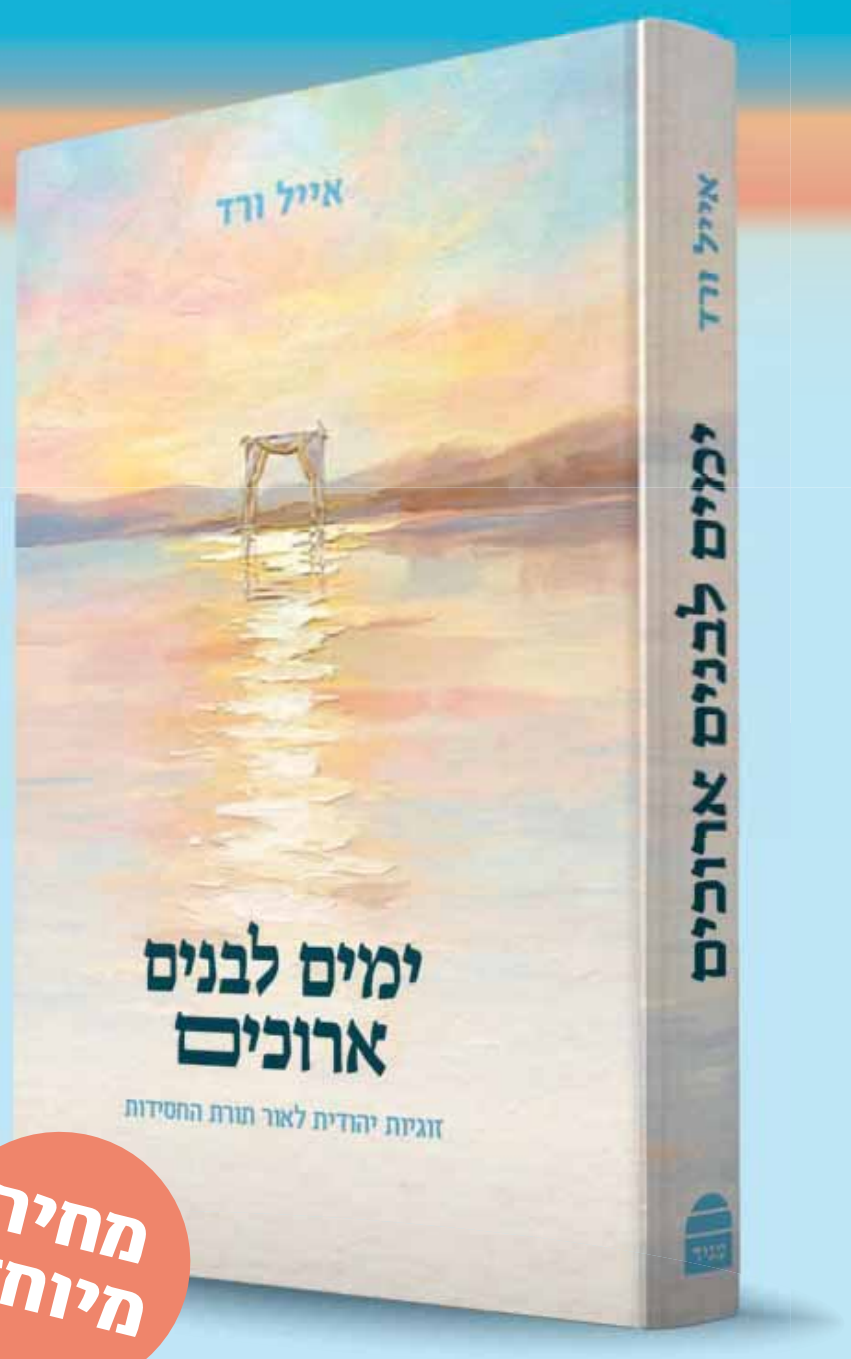

ימים לבנים ארוכים

זוגיות יהודית
לאור תורת החסידות

מחיר מיוחד

אור חדש על יסודות הזוגיות היוצרים בית יהודי שמח ועמוק

יש כפל הנחות אין כפל קופונים | טל״ח | עד גמר המלאי
החברה רשאית לשנות או לבטל את המבצע בכל עת

korenpub.co.il
מגיד
קורן

"אחרי החגים" כבר כאן

הזמן שלכם להחלטה טובה לשנה החדשה!

ברמת תמיר, השגרה שלכם הופכת לחוויה יומיומית עשירה, עוטפת ומלאת משמעות מוזמנים לשנה עם כל מה שאתם צריכים ממש מחוץ לפתח הדלת: **קהילה וחברה:** חברים טובים ואווירה משפחתית, חמה ותורנית. **תוכן ועניין:** שיעורי תורה יומיים, הרצאות מרתקות, סדנאות, הצגות ועוד. **ביטחון ומסירות:** צוות מקצועי שדואג שתמיד תרגישו בבית.

כי אצלנו האנשים עושים את הבית.

נשאר להתחיל את השנה החדשה ברגל ימין

רמת תמיר
בית מוגן דתי לגיל השלישי
דואגים שתמיד תרגישו בבית!

מוזמנים לבקר, להתרשם ולהרגיש את הבית מקרוב ♥

רמת תמיר - דיור מוגן לגיל השלישי
כתובתנו: רחוב שפע חיים 2, ירושלים

למידע נוסף: **6864***

עמנואל שילה

eshilo777@gmail.com

פלגנות במעטה של ממלכתיות

תוך שימוש במילים יפות ללא כיסוי, הסתרת עמדותיו האמיתיות ויומרה מזויפת של יושרה וממלכתיות, גוש איזנקוט חותר לוועדת חקירה שנויה במחלוקת ולקואליציית מיעוט בתמיכת המפלגות הערביות

צילום: יונתן זיידל, פלאש 90

◄ בשם הממלכתיות, חותר לוועדה שתמזער את חלקו באסון. גדי איזנקוט באתר מסיבת הטבע ביער רעים

1 הרמטכ"ל לשעבר גדי איזנקוט, ששואף לנצח בבחירות ומתיימר להקים ממשלה של איחוי וריפוי ועוד כל מיני מילים יפות, חוזר ואומר במקביל שההחלטה הראשונה של ממשלה בראשותו תהיה להקים ועדת חקירה ממלכתית לאסון 7 באוקטובר. למרות ההתכסות במילים יפות שאמורות לבטא קונצנזוס רחב, מדובר בצעד פלגני מאין כמותו. איזנקוט, ליברמן, בנט, יאיר גולן וחבריהם מבקשים לכפות על ציבור גדול מאוד, כמחצית מהעם, לקבל הליך מעין שיפוטי שתוצאותיו הן קריטיות, ושיתנהל בפני הרכב שופטים וחוקרים שחשוד בעיניו בהטיה נגד ערכיו ונגד נבחריו ובאפלייתם לרעה. בד בבד, ההרכב הצפוי הזה חשוד במשוא פנים מרחיק לכת כלפי המחנה הפוליטי היריב - שהוא גם זה שאמור להפקיד בידיהם את המנדט להרכבת הוועדה.

בין המתנגדים הרבים לחקירת המחדל באמצעות ועדה שאת הרכבה יקבע השופט יצחק עמית יש אלפים, מאות אלפים ואף מיליונים ששילמו מחיר כבד במלחמה הזאת. ביניהם משפחות שכולות (כמו למשל האלוף יוסי בכר מבארי, שאיבד את אימו בטבח בבארי ומתייחס לנושא בגיליון זה), פצועי מלחמה, מפקדים ולוחמים שחירפו נפשם בקו האש והדם, וכאלה שנתנו למדינה מאות רבות של ימי מילואים. למעשה, רוב אזרחי המדינה נשאו בעול ושילמו מחיר כבד במלחמה הקשה והארוכה הזאת. מי שלא שירת בעצמו היה נתון בחרדה לגורלם של יקיריו המשרתים. אחרים היו שותפים בהלם וביגון, בדאגה לגורל המדינה וחיילי צה"ל ובתפילות לשלום החטופים, בריצה למקלטים ולממ"דים, סבלו מטיסות לחו"ל שבוטלו, מבתי ספר שנסגרו, מחתונות שנדחו ומאלף תוכניות שבוטלו והשתנו.

החברה הישראלית משני צידי המתרס הפוליטי, תומכי נתניהו ומתנגדיו, כולנו שילמנו את המחיר. ולכן לכולנו מגיעה חקירה אמינה, מקצועית, חפה מאינטרסים זרים, כזאת שמסקנותיה יהיו מקובלות על רוב מכריע מקרב הציבור. ואם חלק ניכר מהציבור הגדול שנשא בעול האסון הכבד והמלחמה הקשה חוזר ואומר שוועדת חקירה מטעם ראשי מערכת המשפט לא מקובלת עליו, חוסר ההתחשבות בעמדה זו וסירוב להרכיב את הגוף החוקר בהסכמה רחבה יהיו צעד פלגני ומזיק, בלתי רגיש וחסר התחשבות באופן קיצוני.

2 הניסיונות להישען על החוק היבש (שגם הוא מאפשר עוד אופציות מלבד ועדה "ממלכתית"), או על תקדים ועדת אגרנט וועדות ממלכתיות אחרות, הוא לא יותר מלעג לרש. החוק הרלוונטי שמפקיד את הרכבת הוועדות הממלכתיות בידי נשיא בית המשפט העליון חוקק בשנות ה־60, אז נהנו שופטי בית המשפט העליון מאמון של 80-90 אחוזים מהציבור. לאחר ששופטי בג"ץ במשך עשרות שנים, מימי הנשיא אהרן ברק ואילך, ריסקו בדורסנותם ובהטייתם האידאולוגית את אמון הציבור במערכת המשפט, מופרך לצפות שהציבור כולו ייתן אמון בהכרעת פורום נכבד ככל שיהיה שנהנה מאמון של פחות ממחצית הציבור. לכך נוספת העובדה שהשופט יצחק עמית, שבידיו מבקשים להפקיד את הרכבת הוועדה, מונה לתפקיד נשיא בית המשפט העליון בהליך דורסני שחוקיותו שנויה במחלוקת. גם הרעיון לשתף בהתייעצות על הרכב הוועדה את משנהו של יצחק עמית, השופט נועם סולברג, לא פותר דבר. מול שלל החלטות מקוממות שקיבלו שופטי בג"ץ, סולברג לא הוכיח שיש לו עמדה עצמאית שהוא מסוגל להילחם עליה נגד עמדת נשיאו.

אז מדוע מתעקשים בשמאל-מרכז על ועדת חקירה יוריסטוקרטית? התשובה ברורה. הם רוצים ועדה שתבוא מלכתחילה מתוך גישה וכוונה להטיל את מלוא האחריות על בנימין נתניהו ושותפיו הפוליטיים, ולמזער את אחריותם של הקצינים הבכירים, הרמטכ"לים לשעבר ובתוכם איזנקוט, וראשי ממשלה ושרי ביטחון מגוש האופוזיציה שהיו שותפים מלאים בקונספציה ובמחדל. יש להם יסוד להניח שוועדה מטעם מערכת המשפט תנהג בסלחנות יתרה כלפי המחדלים של מי שהתנגדו לצמצום הסמכויות הרבות שהשופטים לקחו לעצמם שלא כדין, ותדון ברותחין את כל מי שמזוהה במישרין או בעקיפין עם הניסיון לצמצם את היקפו ועוצמתו של שלטון המשפטנים. האינטרסנטיות גלויה ומונחת על השולחן במלוא כיעורה. ולזה קוראים ישר עם סימן קריאה.

> אם חלק ניכר מהציבור הגדול שנשא בעול האסון הכבד והמלחמה הקשה חוזר ואומר שוועדת חקירה מטעם ראשי מערכת המשפט לא מקובלת עליו, חוסר ההתחשבות בעמדה זו וסירוב להרכיב את הגוף החוקר בהסכמה רחבה יהיה צעד פלגני ומזיק, בלתי רגיש וחסר התחשבות באופן קיצוני

3 וזה עוד החלק הקטן בתוכנית הפלגנית של גוש האופוזיציה. לפי תרחיש שפרסם העיתונאי מתי טוכפלד ולא הוכחש, במקרה שתוצאות הבחירות לא יביאו להכרעה ברורה, במפלגות האופוזיציה מתכננים להקים ממשלת מיעוט שתישען על תמיכה או הימנעות של המפלגות הערביות האנטי־ציוניות, אוהדות האויב הפלשתיני. אם לגוש מפלגות האופוזיציה יהיה יתרון ולו של מנדט אחד על גוש מפלגות הקואליציה, למשל 55 מול 54, איזנקוט ושותפיו יסתייעו בתמיכת המפלגות הערביות או בהימנעותן וימנו יושב ראש כנסת מטעם קואליציית המיעוט שלהם. אומנם במצב כזה לא תקום ממשלה יציבה ובחירות נוספות יתקיימו תוך זמן קצר, אבל האופוזיציה של היום תנצל את שליטתה העתידית בכנסת ברוב דחוק כדי לשנות את החוק הנוכחי ולהעביר חוק יסוד פרסונלי שימנע מנתניהו להתמודד. נאמר זאת שוב: להעביר חוק יסוד, פרסונלי, ברוב דחוק עד כדי אצבע אחת. זה יכול להיות חוק שקוצב את משך כהונת ראש הממשלה, או חוק שאוסר על נאשם בפלילים להיבחר. התירוץ פחות חשוב, העיקר התוצאה - להעביר חוק שיוציא את נתניהו מהמרוץ.

גם כאן מדובר בצעד פלגני מאין כמותו, שפוגע באמצעות חקיקה פרסונלית ורטרואקטיבית בזכותו של ציבור גדול מאוד לבחור את ראש הממשלה שהוא מעוניין בו. וכך, בעוד נתניהו מדבר בגלוי על שאיפתו להרחיב את קואליציית הימין ולצרף אליה מפלגות מהאופוזיציה, בגוש האופוזיציה ממשיכים בגישת החרם והפלגנות, מסרבים לשבור את החרם על ממשלה בראשות נתניהו, וגם לא מזמינים מפלגות מהקואליציה להצטרף לממשלה בראשותם. שלטון באמצעות תמיכת המפלגות הערביות או הימנעותן - זה התרחיש המקומם שעליו איזנקוט בונה, לפי הפרסומים שעד כה לא טרח להכחישם.

4 במישור האישי, גדי איזנקוט הוא אדם שמעורר סימפתיה, בוודאי לאחר שהמלחמה הזאת הפכה אותו לאב שכול. אבל דעותיו, שאותן מנסים להסתיר מהבוחרים, נטועות עמוק בשמאל. הוא מאבות הקונספציה הדפנסיבית של צה"ל שהתנגדה ליוזמות התקפיות ואפשרה את בניין הכוח של חמאס וחיזבאללה. הוא הביע בעבר התנגדות לפירוק הרשות הפלשתינית ולחזרה לגוש קטיף. התנגדותו הפומבית לבנייה ישראלית בשטח E1, שמחבר בין ירושלים למעלה אדומים, מוכיחה שהוא לא מעוניין בסיכול אפשרות הקמתה של מדינה פלשתינית. הניסיון שלו, ושל המיעוט הקטן מהשמאל-מרכז הדתי שמקבל במפלגות האופוזיציה ייצוג נרחב ולא פרופורציוני, להעביר אליו מצביעים רבים מהציבור הדתי־לאומי, הוא מוזר ומופרך. הציבור הדתי־לאומי, ברובו המכריע, לא מעוניין בממשלת שמאל שרוממות הפיוס בפיה וחרב הפלגנות בידה.

בשבע
קבוצת התקשורת הגדולה בישראל לציבור הדתי

מו"ל: בשבע השבועון לציבור הדתי בע"מ **יו"ר מועצת המנהלים בערוץ 7:** יעקב כ"ץ (כצל"ה) **יו"ר קבוצת בשבע:** דודו סעדה **עורך ראשי:** עמנואל שילה **סמנכ"ל:** דודי פינקלר
סגנית עורך: חגית רוזנבאום **עורך אקטואליה ואתר בשבע:** יוני רוטנברג **מנהל מכירות:** מאיר מלמד **מנהלת סטודיו:** סגולי קירשנבוים **סטודיו:** חגית שחור, רעות מליחי, סמדר בן טוב **מנהל דיגיטל:** מאיר פריאנטה **רכזת מערכת:** שירה נחום **עורכות לשון:** אפרת פוקס, אפרת אורנשטיין **מנהלת הפקה:** שמרית שמח **מוקד הפצה:** 03-9185555

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות

מערכת ומחלקת מודעות | טלפון: 03-9185553 פקס: 03-9237777 כתובת למשלוח דואר: ת"ד 3631 קריית אריה פ"ת 4959258 אתר: **be7.co.il** | הפצה: בר הפצות

בית לדתיים לאומיים

כמור

יורם כהן
גר בירושלים
5 ילדים
שבט העדה צ"ד
מדרשיית נעם
סיירת גולני
ראש השב"כ

אורית פרקש הכהן
גרה בירושלים
4 ילדים
שבט ידידיה אשדוד
אולפנת בנ"ע אמנה
ש"ל בשערי צדק
נתיב מאיר
אל"מ
סיירת מטכ"ל
ומפקד טייסת קרב

מתן כהנא
גר בבית גמליאל
4 ילדים
שבט דרור
בית גמליאל
ישיבת בנ"ע
נתיב מאיר
מכינת נחשון
לוחם ומפקד
בדובדבן

חילי טרופר
גר בנס הרים
4 ילדים
גדוד גולן
עזרא מרכז י-ם
ישיבה תיכונית
נווה שמואל
מכינת נחשון
לוחם ומפקד
בדובדבן

שירה שפירא
גרה בירושלים
7 ילדים
בהם ענר ז"ל
גיבור ישראל
שבט עמישב
עזרא תלפיות
פלך
מורה חיילת
בפנימיות עליית הנוער

אלעזר שטרן
גר בהושעיה
5 ילדים
שבט שחם
יד אליהו
ישיבת בנ"ע
נתיב מאיר
אלוף במיל'
ראש אכ"א
מפקד בית הספר
לקצינים בה"ד 1

טל אוחנה חכמון
גרה בירוחם
אם לבת
שבט יחיעם ירוחם
מקיף דתי אפלמן
שירות צבאי
בחוות השומר
ראש מועצת ירוחם
לשעבר

אליסף פרץ
גר בירושלים
3 ילדים
תיכון אורט
ספניאן י-ם
לוחם
בסיירת גולני

נבחרת הדתיים הלאומיים
ב-20 המקומות הראשונים של ישר!

ישר! עם איזנקוט.

יוני רוטנברג
yoniro770@gmail.com

רוץ מוטי, רוץ

גם אם תיפול מתחת לאחוז החסימה, גם אם היא מופעלת על ידי גורמים בשמאל, מפלגת 'הציבור החרדי' חייבת לרוץ עד הסוף כדי לשבור את ההגמוניה הנוכחית ולאפשר עתיד בר קיימא למדינת ישראל

צילום: חיים גולדברג/פלאש 90

◄ מתקפות של המפלגות החרדיות ושליחיהם בתקשורת החרדית. יושב ראש מפלגת 'הציבור החרדי', מוטי לייטנר

כבר יותר מעשור שאחוז החסימה הוא הרעיון המסדר של המפלגות והגושים בישראל. הוא הציר שהכול סובב סביבו. הוא קובע מי ירוץ ומי לא, איזה גוש ינצח ואיזה יפסיד, אילו חיבורים בלתי אפשריים יחוברו, ומה יהיה המחיר שלהם אחרי הבחירות. הוא נועד במקורו למנוע סחטנות בלתי פרופורציונלית, אבל בסופו של דבר הוביל לסחטנות הגדולה ביותר בתולדות הפוליטיקה הישראלית - ראש ממשלה עם שישה מנדטים. הוא החליש את חופש הייצוג וההתאגדות, מחק קולות אידאולוגיים מהמפה ובאופן כללי פגע בדמוקרטיה. ולכן, בשורות הבאות אבקש לחרוג מהשורה שמדברת תדיר על "אחריות לגורל המחנה" ולטעון: יש מקרים שבהם צריך לרוץ, גם בידיעה שהקולות ילכו לפח.

במהלך חול המועד סוכות הרשת מתמלאת בסרטונים על שמחת חג. חלקם אכן משמחים, חלקם על גבול הביזאר - לולבים שמנערים את האבק מהנברשות, אתרוגים שנישאים בשניים, סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה. השנה נתקלתי בסרטון בן שלוש, שמשום מה פספסתי עד כה, ובו הצטרף לז'אנר הגרוטסקה אורח בלתי צפוי - יושב ראש ש"ס אריה דרעי. דרעי הוא פוליטיקאי משופשף ומיוחצן, שבדרך כלל כל סרטון או התבטאות שלו עוברים דרך כמה מסננים ומגיעים לצרכן ללא חשש פגיעה בשמו. יוצא מן הכלל הוא סרטון הבצל המפורסם, והסרטון שבו צפיתי בחול המועד - אם כי גם זו במחלוקת היא שנויה.

בסרטון דרעי משוחח בסוכה עם אחד מחברי מועצת חכמי התורה של ש"ס, ומציג בפניו אתרוגים מתוך האוסף (!) שקנה לעצמו לכבוד החג. "זה הכי מיוחד", הוא אומר לאותו רב, כשהוא מראה לו אתרוג קטן ממדים אך יקר המציאות. "5,000 דולר!" הוא נוקב בסכום. "מה אתה אומר?" מתפלא הרב הישיש. "במזומן!" ממשיך דרעי להתפאר בפניו. הפרסום הזה הוביל לידיעות שוליות בכלי תקשורת כלליים, שהתעניינו בעיקר בעבירה לכאורה על חוק המזומן. דרעי הכחיש וטען שזו הייתה הלצה.

אותי זה לא הצחיק. אני יודע שיש בקהלו של דרעי כאלה שיתלהבו מחיבוב המצווה של מנהיגם, שמשקיע עשרות אלפי שקלים בשנה במצוות לולב. אני רואה מרי אנטואנט עם זקן. וכי איזה חיבוב מצווה יש בווילה עם בריכה בספסופה? או בעסקאות המיליונים שנחשפנו אליהן בעקבות כתב האישום שהודה בו במסגרת עסקת טיעון? דרעי חי חיי תענוגות, יושב על שק של דינרים, ומשנורר מתקציב המדינה כרטיסי מזון לקהל בוחריו - שכמובן ידע לגמול לו על הטוב הזה ביום הבוחר.

הסרטון הזה מיד הזכיר לי סרטון אחר, טרי יותר, שבו נצפה השר לשעבר יצחק גולדקנופף, נציג חסידות גור במפלגת אגודת ישראל, משייט בסירה גדולה על נהר הדנובה כשצלחת עם אוכל מזרח אירופי משובח מונחת לפניו וכנר הונגרי מנעים לו בזמן הסעודה. כל זה בזמן שקהל בוחריו, כך על פי תמונה שמבקשים לצייר במפלגות החרדיות, נסים מפני שוטרים צבאיים שרודפים אותם ויועמ"שית שגוזלת פת מפיהם. גולדקנופף יכול להרשות לעצמו, שכן על פי הפרסומים הוא חולש על כמעט 20 נכסים בירושלים, שמניבים לו מיליונים בכל שנה.

שני הסרטונים האלה הם כמובן אנקדוטות, ואיני מבקש להסיק מהם מסקנות מרחיקות לכת. אבל הם מתודה מעולה כדי לגעת בנקודה. בבחירות הקרובות, ולראשונה באופן רציני, קמה מפלגה שמתחרה על הזכות לייצג את הציבור החרדי. היא גם למדה ממפלגה אחרת שנטלה לעצמה את שם המגזר שאותו היא מתיימרת לייצג, ונתנה לעצמה שם שפשוטו כמשמעו: הציבור החרדי. זו מפלגה שמבקשת לשמור על ערכי היסוד החרדיים, כמו הקשבה לרבנים, שמירה על עולם הישיבות והקפדה על חיי הלכה, רק עם טוויסט מתבקש לדור הזה: יחס חמים יותר כלפי הישות הציונית, פתיחת אפיקי פרנסה בני קיימא לציבור החרדי וגיוס לצבא לבחורים שאינם לומדים תורה.

החבורה הזאת, שמובלת על ידי מוטי לייטנר, המשנה לראש עיריית בית שמש, סופגת מטבע הדברים אש צולבת מהמפלגות החרדיות ומשלוחיהן בתקשורת החרדית. מקניטים אותם שאין מאחוריהם רבנים, שהם לא עומדים בגדרי ההלכה ושהם שתולים של עמותות קפלן והשמאל. המתקפות על המפלגה הצעירה הפכו ממש לספורט של כלי התקשורת החרדיים, עד שבלי משים הובילו לרגעים טלוויזיוניים מביכים. ניתן את רגעי השיא: יעקב גרודקה, פרשן ומגיש ברדיו קול ברמה, מארח את מועמדת המפלגה ד"ר נחומי יפה, ומכין לה מלכודת - 40 עמודים מודפסים, שבהם הוא מנופף בדרמטיות, של דעת תורה מפי גדולי ישראל נגד התמודדות של נשים לתפקידים ציבוריים. או רגע אחר שעורר סערה: ישי כהן, פרשן 'כיכר השבת' וחדשות 12, שואל את יפה בלי בושה, משל היה ועדת קבלה בסמינר נחשב: האם יש לך נטפליקס בבית?

עקיבא נוביק כתב פעם על ינון מגל: חי כמו אייל גולן, מציין כמו הרב קנייבסקי. מה לעשות, גם שעון מקולקל מוציא מפיו לעיתים נדירות משפטי מחץ. הדברים יפים עוד יותר לשני המגישים החרדים שבדקו בציציותיה של ד"ר יפה. מר גרודקה הרי מטיח בנחומי יפה את 40 העמודים שמתאימים לו בתשובות הרבנים. הוא לא מטיח בעצמו פי עשרה עמודים של תשובות שפוסלות משתמשי אייפון כמותו לעדות, או גרוע מכך: ריאיון עם אישה פנים אל פנים. ומה נגיד על כהן, שהשאלה "האם יש לך נטפליקס?" היא קושיה עליו מקל וחומר - הוא הנטפליקס בעצמו. הוא יושב כל יום בחדשות 12, ובוקע דרך מסכיהם של מאות אלפים. מחטיא הרבים ממש. ושיא האבסורד: יושבים שני אנשים שעובדים במשרה מלאה - ואני מקווה שמתפרנסים יפה - ויוצאים בשצף קצף נגד מפלגה שחלילה תרחיב את הפריבילגיה הזאת לעוד רבים בציבור שלהם.

> אני יודע שיש בקהלו של דרעי כאלה שיתלהבו מחיבוב המצווה של מנהיגם, שמשקיע עשרות אלפי שקלים בשנה במצוות לולב. אני רואה מרי אנטואנט עם זקן. וכי איזה חיבוב מצווה יש בווילה עם בריכה בספסופה? דרעי חי חיי תענוגות, יושב על שק של דינרים, ומשנורר מתקציב המדינה כרטיסי מזון לקהל בוחריו

מה שעומד מאחורי העיוות הזה הוא ההגדרה המודרנית והמעוותת שיצרו העסקנים למושג "חרדי". החרדי כבר אינו נמדד ביראת השמיים ובמידת הציות להלכה, אלא רק בהסכמה

אחריות לאומית

עופר, זה נגמר!

אם מסכנים את המדינה
לא מתמודדים!

14	N12 החדשות	כאן 11
1.7%	1.5%	2.6%
0	0	0

יוני רוטנברג
yoniro770@gmail.com

צילום: עמית צלי

מעטפת סבסוד שיוצרת אצל הבוחר החרדי תלות. גולדקנופף על הדנובה

החרדי כבר אינו נמדד ביראת השמיים ובמידת הציות להלכה, אלא רק בהסכמה להכפיף את הראש ל"גדולי הדור" ולהצביע ג'. או ש"ס. אתה יכול לטוס לחופשות בחו"ל יותר פעמים בשנה משזכית להתפלל שחרית במניין – אבל אחת לארבע שנים להצהיר בלהט שתצביע ג' ולעשות גם נפשות לדבר. או אז יימחלו לך כל פשעיך

להכפיף את הראש ל"גדולי הדור" ולהצביע ג'. או ש"ס. אתה יכול להסתובב בהשקות מפונפנות של מותגי יוקרה ("לציבור החרדי", כמובן), להעלות סטורי לאינסטגרם לצד משפיענית חרדית קולגה כשסנטימטר של אוויר ספק מפריד ביניכם, לטוס לחופשות בחו"ל יותר פעמים בשנה משזכית להתפלל שחרית במניין - אבל אחת לארבע שנים להצהיר בלהט שתצביע ג' ולעשות גם נפשות לדבר. או אז יימחלו לך כל פשעיך, לא תישאל אם יש לך נטפליקס ולא ינופפו לנגדך עם כל ארבעת חלקי השולחן ערוך.

או בכיוון אחר - בין אדם לחברו. ניקח לדוגמה את דוד שפירא, נכדו של הרב שטיינמן זצ"ל והאיש החזק בבית הרב לנדו יבדל"א. הוא החליט, מסיבות שאיני יודע להולמן, שצריך לחסל פוליטית את גפני ומקלב, ולהדיח אותם מרשימת דגל התורה אחרי עשרות שנים של שירות מסור לציבור. הוא גם דאג שזה יקרה בצורה המשפילה והמבזה ביותר. האם זה חמור יותר או פחות מצפייה בנטפליקס? לי הקטן יש תשובה חד־משמעית. אבל שפירא הוא הלב הפועם של המפלגה הנכונה שמבטיחה לך עולם הבא ושולחן דדהבא, ונחומי יפה העזה לכפור בעיקר האמונה ג'.

השתקפות נוספת של אותה התופעה היא הסיפור המביך של "אסיר עולם התורה" שהתגלה מהר מאוד כרחוק מאוד מעולם התורה. מדובר בבחור צעיר, נשוי, שעבד בנגרות והשאיר את הישיבה הרחק מאחוריו, אך לא חשב להתגייס לצה"ל. כשנתפס והוכנס לכלא צבאי, מיד התקוממו העסקנים והמארגנים. הפגנות סערו מחוץ לבתי הסוהר, שבחים הופלגו על הבחור שמסר את הנפש, וגדולי הדור יצאו להגנתו. הרב אברהם סאלים, חבר מועצת חכמי התורה של ש"ס, פרסם אז מכתב תמיכה: "לאברך היקר, כולנו מתפללים ומייחלים שתצא מהמעצר בהקדם, אשריך שנתפסת על דברי תורה".

כששוחרר, יום טוב נעשה לו בצאתו והוא נויד ברכב שרד מבית רב גדול אחד למשנהו, לקבל ברכה ותמיכה. אפילו עצרת נעשתה לו, והוא לבש לכבודה מגבעת וחליפה לראשונה מזה שנים. ואז, כמה חודשים אחרי שהסערה שככה, דלפו לרשת תמונות שלו מטייל לו בתאילנד, בבגדים קצרים כשל הגויים רח"ל, מתרועע בשוק עם כל הארחי־פרחי, ואין כאן המקום להאריך. האם לדעתכם חלה פה טעות, ובדיעבד לא היה נעשה לו כל הכבוד הזה? לא ולא. בסביבתו, ובוודאי בישיבה שעזב, הכירו היטב את הבחור וידעו מה מעשיו. אבל זה לא משנה בכלל, כל עוד הוא מוכן לקיים מצוות אי התגייסות לצבא ואפילו מהדר לשבת בכלא ולא להישבר.

מפלגת הציבור החרדי, עוד בטרם הציגה את כף רגלה במשכן הכנסת, הוציאה את המוגלה הזאת בכל כיעורה החוצה, אל המרחב הציבורי. המתקפות עליה מזקקות את העיוות שנוצר בציבור החרדי. אין פה "התבטלות לדעת תורה" או "אמונת חכמים". ההפך, הרבנים הם כלי בידי עסקני הציבור. ד"ר יפה גם נתנה להם כינוי נאה בריאיון לגרודקה: גיחזי, על שם המשרת הנכלולי של אלישע הנביא.

לא הכול זה גוש

מפלגת הציבור החרדי לא עוברת את אחוז החסימה בשום סקר שפורסם עד היום. הנטייה הטבעית, כפי שכתבנו בהתחלה, היא לקרוא להם לקחת אחריות ולפרוש, כדי לא לפגוע בסיכויי הגוש (אם קיים גוש כזה). במקרה הזה, אני חושב שזו תהיה טעות.

זה נכון שהפוליטיקה נוטה פעמים רבות לעסוק בכאן ועכשיו, ולבקש רווח מיידי ותוצאות בטווח הנראה לעין. זה טבעה של מערכת שחורצת גורלות של קריירות פוליטיות לשבט או לחסד בכל כמה שנים. אבל כשמדברים על הסוגיה החרדית, חייבים להתעלות מעל הקלישאות של "הבחירות הכי גורליות בתולדות המדינה". מפני שזו סוגיה שהולכת שנים אחורה, וחשוב בהרבה - תשפיע באופן קריטי על קיומה של מדינת ישראל בעשורים הקרובים. ככל שהחברה החרדית תשמור על המבנה הקיים תחת המוסדות המפלגתיים ועקרונות היסוד שלהם, ובמקביל תצמח דמוגרפית ותהווה חלק גדול יותר מהאוכלוסייה - הקיום שלנו, מבחינה כלכלית וממילא מבחינה ביטחונית, יתערער. ובשכונה שלנו, כידוע, אין מרחב לניסוי וטעייה.

זו לא אמירה פוליטית או אנטי־חרדית. במקביל, כתבתי כאן ודיברתי בפודקאסט לא מעט פעמים על התרמית שבקמפיין "השוויון בנטל", ועל אי ההיתכנות של גיוס המוני בכפייה. אבל עובדות הן עובדות ומספרים הם מספרים. אני גם מכיר בכך שתהליכים חברתיים מתרחשים באופן לא לגמרי צפוי, אבל אנחנו לא יכולים לשבת בחיבוק ידיים ולהשליך את יהבנו על שינויים טקטוניים בחברה החרדית שאולי יקרו ואולי לא יקרו ב־30 השנים הקרובות. וזאת הסיבה שמפלגת הציבור החרדי היא פרויקט שחשיבותו גדולה מסך המנדטים שיצבור המחנה הלאומי בסיבוב הזה. זה פרויקט לדורות, שאסור לו לרדת מסדר היום.

גם אם המפלגה לא תעבור את אחוז החסימה. גם אם לייטנר הוא לא האיש שראוי להוביל מפלגה כזאת. גם אם נחומי יפה היא שתולה של הקרן החדשה, כפי שהיו מי שטענו. גם אם קפלן מממנים את כל התעמולה של המפלגה. כל זה לא חשוב. העיסוק הוא לא בפרסונות. מנהיגי מפלגה כזאת יכולים להתחלף עוד עשר פעמים, וגם המפלגה עצמה יכולה לפשוט צורה וללבוש צורה. העיקר הוא שייפתח הנתיב לכמה שיותר חרדים יראי שמיים, מקפידים על קלה כבחמורה, מעריצי רבנים וחובבי צ'ולנט בליל שישי לבחור בייצוג פוליטי שמבין את אי ההיתכנות של האוטונומיה בתוך הממלכה, ויפעל להבטחת חיים שיש בהם יראת שמיים וירא חטא אבל גם אין בהם בושה וכלימה.

זה ה"עשה טוב", אבל ה"סור מרע" שקודם לו הוא ריסוק ההגמוניה החרדית הנוכחית. הוצאת השליטה מידי רוכשי האתרוגים ב־5,000 דולר, מפליגי הדנובה ומלביני הפנים ברבים. והשליטה היא עוצמתית - מהלידה ועד הקבר. אתה זקוק להם בקופת החולים, בתלמוד התורה, בסמינר, בישיבה, בקצבאות, בחינוך הילדים, בהשתייכות הקהילתית, אפילו בשידוכים. עד שלא יקום דור שמסוגל להתפרנס בעצמו ואינו זקוק לידי מתנת דרעי וגולדקנופף, וזוכה לחינוך חרדי ראוי במוסדות של המדינה כמו כל אזרח, המעגל ימשיך להזין את עצמו. ולכן מפלגת הציבור החרדי חייבת לרוץ כדי להרחיב עוד טיפה את הסדק. ואם היא לא תצליח, אז המפלגה הבאה תצליח. בכל מקרה, להמשיך במצב הזה - זו לא אופציה ריאלית למדינת ישראל.

אם תרצו
בונים חברה ציונית

"לסגור את מכינת עלי"

22.01.2024

"להכניס 150 אלף
פועלים מעזה לישראל"

18.09.2025

"במקום הרש"פ - להכניס
את הצבא הירדני לאיו"ש"

23.09.2026

זה מה שאתם רוצים?

חייבים לשמור על ישראל יהודית ודמוקרטית

מאיר בן שבת

חיובי אך שברירי

שלוש שנים לתוך המלחמה שנפתחה במפלה נוראית, ישראל עומדת עדיין בפני ארבע זירות פתוחות – וזה לא בהכרח לרעתנו ← למרות האיומים שעדיין מרחפים, ישראל שינתה את פני המזרח התיכון, ביססה לעצמה תדמית נועזת ומאיימת, והגיעה להישגים כמעט דמיוניים

"7 באוקטובר היה נקודת מפנה שחילקה את היסטוריית האזור לשניים: לתקופה שקדמה לו ולזו שאחריו", כך אמר השבוע יושב ראש הפרלמנט האיראני, מוחמד באקר קאליבאף, בדברים שנשא במלאות שלוש שנים לטבח ולפרוץ המלחמה. הוא אומנם פצח בשיר הלל למחבלי חמאס וביקש ללעוג לישראל על "אשליית הביטחון שהפכה לתחושת פחד מתמשכת", אך בלי שהתכוון לכך גם סיפק אבחנה מדויקת על ישראל והאזור: המזרח התיכון שאחרי 7 באוקטובר איננו אותו אזור שהיה לפניו.

ישראל פוסעת אל תוך שנת תשפ"ז כשמפת האיומים סביבה עוד רוחשת. גם לאחר שלוש שנות לחימה, כל הזירות עדיין פתוחות, אבל לא צריך לעמוד עם הסטופר ביד עד לסגירתן. על כל פנים, עדיף כך על פני הסתמכות על הסדרים רעועים שרק יספקו אשליה של שקט ויכבלו את ידינו מלפעול.

"אחת התקופות הקשות בתולדות איראן"

מצבה האסטרטגי של ישראל כיום טוב לאין ערוך ממצבה ערב המלחמה. המפלצת השיעית ספגה מכה קשה, גם אם לא אנושה. האיום הקיומי שנשקף ממנה הוסר, לפחות לפי שעה. הנהגת המשטר בטהרן והצמרת הביטחונית שלו נערפו פעם אחר פעם. מערכי הליבה לרבות תוכנית הגרעין נפגעו קשות, ועל כל אלה נוסף החנק הכלכלי. הדוברים בטהרן יוצאים מגדרם כדי ליצור רושם של הסתגלות למציאות החדשה, אך ברגע נדיר של מחויבות לאמת הודה השבוע מוחסן רזאי, מבכירי המשטר, כי איראן נמצאת "באחת התקופות הקשות בתולדותיה". מנוף הלחץ שאיראן ביקשה ליצור באמצעות שליטתה במצר הורמוז נשחק לחלוטין על ידי האמריקנים, ואת השליטה בבאב אל־מנדב - הקלף שהחות'ים סיפקו לה בים האדום - היא עומדת לאבד לכוחות הסעודיים.

טראמפ אומנם הבהיר כי הוא רואה בחידוש המערכה האווירית תרחיש סביר, אך נראה כי המטרה שאליה הוא שואף היא עדיין הסכם גרעין. לא מיטוט המשטר או העלאתו למסלול שיוביל לקריסתו כפי שהציע הגנרל המוערך ג'ק קין, סגן ראש מטה הצבא האמריקני בעבר. על כל פנים, למרות הרטוריקה הנוקשה בוושינגטון, איראן קיבלה לאחרונה תשובה רשמית מארצות הברית למתווה שהציעה. המתווכות עדיין מנסות לגשר על המחלוקות. בעיקר אלה שנוגעות לסדר הפעולות - הסרת המצור מול ויתורים בתחום הגרעין.

השחקנים נמצאים בהמתנה לתוצאות הבחירות, בארצות הברית וגם בישראל. בינתיים הם פועלים לשיפור עמדות ועוקבים מקרוב אחר זירות המעטפת, ובהן גם הקרבות שבין סעודיה לחות'ים. לנו בישראל אסור לשקוע בשגרה. המציאות הנפיצה שראש הממשלה נתניהו רמז עליה באזהרתו הפומבית לפני ימים לא רבים, עלולה להתהפך בתוך רגע.

לבנון: סופה של תפיסת קורי העכביש

חיזבאללה, זרוע הפרוקסי החזקה והאסטרטגית של איראן, ספגה מכה מוחצת. "אם הוא לא היה מחוסל על ידי ישראל, הוא היה מת מעצבות", אמר ופיק ספא כשתיאר את תחושותיו הקשות של גיסו חסן נסראללה בעקבות מתקפת הביפרים בלבנון. מבצע זה היה נקודת מפנה במלחמתה של ישראל בחיזבאללה, שהובילה לחיסולו של מי ששלט בדרום לבנון ובארגון הטרור השיעי במשך 40 שנה ויצרה גלי הדף משמעותיים מעבר לארץ הארזים. כמה ימים לפני שנפרד מאיתנו בסערה, הודה נסראללה: "ספגנו מכה ביטחונית ואנושית גדולה וקשה, חסרת תקדים בהיסטוריה של ההתנגדות בלבנון". יחד עימו ירדה למעמקי השאול גם תפיסתה של ישראל כ"רשת של קורי עכביש".

מעל ומתחת לפני השטח ניתן לראות בכל תחום את סימניו של השינוי שהתרחש. חיזבאללה איבד את השליטה שהייתה לו בשטח ובקו הכפרים שלאורך הגבול עם ישראל. הוא איבד גם מפקדים, לוחמים, תשתיות ונכסים אסטרטגיים, ומעבר לכך גם את מעמדו בזירה הלבנונית. נעים קאסם מתקשה להיכנס לנעליו של נסראללה ולמלא את החלל הצבאי, הפוליטי והחברתי שהותיר. גוברים הקולות הלבנוניים המביעים תסכול עמוק מהמחיר הכבד של מלחמת חיזבאללה שאינה בהכרח מלחמת לבנון, ולצד כל אלה הממשל הלבנוני, למרות חולשתו, מנסה לבסס סדר חדש.

החוקר והפרשן הלבנוני־אמריקאי חוסיין עבד אל־חוסיין קבע במאמר שפרסם באחרונה כי חיזבאללה ספג תבוסה אסטרטגית אך מסרב להכיר בכך. מנקודת מבטה של ישראל מדובר בתחזית אופטימית, אך מוקדם מדי לסיכומים. כל השחקנים במערכת מבינים כי האופן שבו תצא איראן מהעימות הנוכחי יעצב ישירות את כוחו, מעמדו ומדיניותו העתידית של חיזבאללה. משום כך על ישראל להדק את שליטתה בשטחים שהגדירה, לשמר יוזמה התקפית רציפה, לבלום כל ניסיון התעצמות מחדש, ולא להרפות לרגע את הלחץ מגרונו של האויב.

צילום: עלי חסן, פלאש 90

חייבת להישאר עדות דוממת למחיר שיידרש לשלם כל מי שינסה לתקוף אותנו. הריסות עזה

סוריה: החצר האחורית של איראן וטורקיה

ולא רק בלבנון. התפיסה האיראנית שראתה את סוריה כחצר האחורית של טהראן נשברה לחלוטין. הנוכחות האיראנית בסוריה, על ביטוייה השונים, נתדלדלה מאוד וכך גם השפעתה. חיזבאללה, שהיה משענתו הצבאית של משטר אסד בימיו הקשים, נרדף על ידי מחליפו. בינתיים, הג'יהאדיסט בחליפה מצליח לא רע במלאכת השיווק של משטרו למערב ולעולם הערבי כפתרון למדינה הקרועה והמדממת. מי שמקדם אותו בכך הוא הפטרון הטורקי מצפון, שהשכיל לנצל את המצב ולהשתלט על המדינה בדרך לביסוס מעמדו ככוח אזורי דומיננטי.

טורקיה הפכה לשחקן הדומיננטי בסוריה. היא מסייעת בשיקום התשתיות, מקדמת מסדרונות סחר, ומה שיותר מדאיג - פועלת לבניית חיל האוויר והצבא הסורי. התקיפה החריגה שישראל ביצעה בשדה התעופה הצבאי אבו א־דוהור בצפון סוריה נועדה לשרטט קווים אדומים. "לא נסבול התבססות צבאית טורקית שיורדת דרומה", הסביר נתניהו.

> כל השחקנים במערכת מבינים כי האופן שבו תצא איראן מהעימות הנוכחי יעצב ישירות את כוחו, מעמדו ומדיניותו העתידית של חיזבאללה. משום כך על ישראל להדק את שליטתה בשטחים שהגדירה

אם בעבר "הכרעה תודעתית" מול סוריה פירושה היה לגרום לאסד להבין שלא ישתלם לו לפתוח במלחמה עם ישראל, הרי שכיום התודעה הסורית מוכרעת על ידי הפחד ממהלכים שיובילו לקריסה פנימית נוספת. השלטון החדש מורתע מישראל ופועל מתוך שרידות פוליטית, אך החשדנות ההדדית נותרה גבוהה, וישראל נאלצת לאכוף את הקווים האדומים שלה בכוח צבאי מעת לעת כדי לשמר את ההרתעה הזאת.

עזה: ישראל תצטרך לפרק בעצמה

בינתיים, מכונת הסיכול של ישראל ממשיכה לעבוד בעזה. לא בטוח שקצב הגריעה מדביק את קצב הגידול בכוחותיו של האויב, אך לרציפות הזאת יש חשיבות עליונה בהמחשת נחישותה של ישראל ובשיבוש תוכניותיו. חמאס אומנם ספג מכה קשה ואיבד יכולות צבאיות רבות, אך הוא עדיין גורם הכוח המשמעותי ברצועה. צה"ל שולט ב־60% מהשטח, חמאס שולט בכמעט 100% מהאוכלוסייה. הוא מנצל את הפסקת האש ואת הסיוע ההומניטרי כדי לשקם את יכולותיו, לרבות באמצעות הברחה וייצור עצמי של אמצעי לחימה. מאמצי התבססותו מחדש, מתחת לפני השטח, מעמידים בפני ישראל אתגר ביטחוני מתמשך. אין לחמאס שום כוונה להתפרק מנשקו.

בלי משים, הציג ח'ליל אל־חיה לפני שבוע את המהלך שאמור לספק לארגון קרש הצלה. בריאיון לערוץ הקטארי 'אל־ערבי' הוא אמר כי חמאס נערך לבחירות הצפויות ברשות הפלשתינית. "מפת הדרכים שעליה הסכמנו היא חבילה שלמה, שיישומה מתחיל בהשלמת השלב הראשון של הפסקת האש ונמשך עד להקמת מדינה פלשתינית". לדברי אל־חיה, זו המסגרת שבה תטופל גם הדרישה לפירוק מנשק. במילים פשוטות: יישום עזתי של מודל חיזבאללה בלבנון.

ישראל תצטרך להשלים את המלאכה עד לחיסול היכולות הצבאיות והשלטוניות של ארגון חמאס ברצועה ולהביא לפירוז מוחלט של השטח. האזור שבו צמחה המפלצת האכזרית שביצעה את טבח 7 באוקטובר צריך לספק עדות מתמדת למחירים שישלם כל מי שיחשוב לתקוף את ישראל.

"העולם כיום עֵד לטבעה האמיתי של 'ישראל'", אמר נשיא איראן מסעוד פזשכיאן בנאום שנשא על בימת האו"ם לפני כשנתיים. זה היה עוד לפני 'עם כלביא' ו'שאגת הארי'. כוונתו הייתה להאשים את ישראל בפשעי מלחמה ובפשעים נגד האנושות, אך הוא בא לקלל ויצא מברך. האבחנה שסיפק הייתה מדויקת ומחמיאה. ישראל שלאחר 7 באוקטובר מציגה את טבעה האמיתי: יוזמת, נועזת, מתוחכמת ונחושה מול כל הקמים עליה. בלי רהב ובלי שחץ, אך מלאת אופטימיות וחדורה באמונה.

הכותב הוא ראש מכון משגב לביטחון לאומי ויושב ראש המועצה הציבורית של בית הציונות הדתית, כיהן כראש המל"ל בשנים 2017-2021

עופר - די לשתיקה!
רק אתה לא פרסמת
מתווה גיוס.

על כל מפלגה ציונית להתחייב לעקרונות הגיוס:

1. גיוס לצה"ל חל על כולם וצה"ל קובע את הצרכים.
2. אין פטור גורף ל"לומדי התורה" ולימוד אינו במקום שירות צבאי.
3. צה"ל מוביל וקובע את הליך המיון והשיבוץ.
4. הטבות המדינה מותנות בשירות בצה"ל וסנקציות יופעלו על המשתמטים.

שותפות לשירות

אל הדגל
דור חדש של ציונות

פורום המילואימניקים
הדתי לאומי

חגית רוזנבאום
Hagitr72@gmail.com

צילום: חיים גולדברג, פלאש 90

הפלשתינים לא שורפים פה בתים של יהודים, קבע ראש השב"כ. השרפה בחוות גלעד

זיני, גרסת הקונספציה

כשהשרה סטרוק ביקשה להזכיר לראש השב"כ דוד זיני שביהודה ושומרון יש בעיקר טרור ערבי רצחני ולא רק "אלימות מתנחלים", הוא קרא לה "מנותקת". מה קרה להבטחה הגדולה של הימין, שנשמע השבוע כמו אחרון הגנרלים של אוסלו?

כמה תקווה תלה מחנה הימין, והמגזר הדתי־לאומי בפרט, במינויו הנדיר, שהתרחש כנגד כל הסיכויים, של דוד זיני לראשות השב"כ. יהודי חובש כיפה, בוגר ישיבות, אב למשפחה ברוכה, עם עמדות מוצקות השואבות מעולמה של תורה, יעמוד בראש הארגון הביטחוני־מודיעיני החשוב בישראל. המחנה כולו התייצב מאחוריו במאבק מול בג"ץ והייעוץ המשפטי כדי לצלוח את כל המשוכות, ועם כניסתו לתפקיד חשו רבים שכעת בא לציון גואל.

זיני עצמו שחרר התבטאויות שנשמעו מבטיחות מאוד, אחת מהן קוממה עליו את זרועות הדיפ־סטייט, שהתפוצצו מזעם כשהצהיר את המובן מאליו - שהוא כפוף לדרג הנבחר. באותה הצהרה הקדים לדבר על האידאולוגיה ותפיסת העולם המוצקות שלו. "יש לי מנוע פנימי, יש לי תפיסות עולם, אני לא מריונטה שזזה ברוח. יש לי אג'נדה, אני רוצה לקדם אותה, זו אחריות שלי, זה תפקידי. זאת אומרת, אני צריך להיות הקטר. מצד שני, אני חייב להיות בצניעות כלפי נבחרי הציבור, שאני יכול להיות גם בשנייה אחת או בבת אחת גם הקרון האחרון ברכבת - תגידו רק לאן הולכים".

האופוריה הזאת החלה להשמיע השבוע קולות חריקה צורמים, שגרמו לרבים במחנה הימין לתהות אם ההבטחה הגדולה תגשים את עצמה או תישאב - כמו מרבית חובשי הכיפה שהגיעו לעמדות בכירות בשירות המדינה - אל תהום הנשייה של הקונספציה.

בשב"כ שכחו את נתי שוקרון הי"ד

הדבר היה במסגרת דיון שקיימו בכירי מערכת הביטחון בהשתתפות הקבינט הביטחוני בהיערכות לקראת התקופה הרגישה של הבחירות. אחד הנושאים המרכזיים שהועלו היה מה שמכונה "אלימות המתנחלים" כגורם כבד משקל בהבערת השטח, ונידונו דרכים שונות למיגור התופעה.

בסקירת המצב הכללית הוצגה גם פעילות רבה שנעשתה לסיכול הטרור הערבי, כמו 2,800 מעצרי סיכול מתחילת 2026. במערכת הביטחון ציינו בסיפוק את השקט היחסי שבו עברו החגים ביהודה ושומרון, תקופה שבה טיילו באזורים אלו עשרות אלפי בני אדם ללא תקריות מיוחדות. גם טקסי חניכתם של היישובים החדשים במרחבים השונים הצריכו מתיחת כוחות של צה"ל, שסיפק את האבטחה הנדרשת.

אבל, כאמור, זיני ואחרים הדגישו שוב את הצורך לטפל בנערי הגבעות והחוות, שלטעמם מסוכנים לשקט השורר ביהודה ושומרון. השרה אורית סטרוק, חברת הקבינט, זעמה על הצגת התמונה הלא־פרופורציונית של ראש השב"כ ואמרה לו: "פלשתינים תוקפים רועי צאן, פוצעים אותם ומסכנים את חייהם. אתם מציגים כאילו הערבים הם דבש ונופת צופים, ורק המתיישבים הם הבעייתיים. תציפו גם את המתקפות האלה, תטפלו בהן ותדברו עליהן".

לדברים הללו השיב זיני את התשובה המקוממת הבאה: "הפלשתינים לא שורפים פה בתים של יהודים. את מנותקת", קבע מי שאמור לדעת מה מתרחש יום יום ביהודה ושומרון, והוסיף את החלק החשוב לטעמו: "אנחנו צריכים לראות גינויים והוקעה של כל המנהיגות. זה פוגע בהתיישבות ופוגע בביטחון".

סטרוק ציינה שהיא מתנגדת למעשי אלימות ומדברת על כך גם בתקשורת וגם מול הנוער בשטח, אבל התקוממה נגד חוסר האיזון שהציג זיני. לאחר שזיני דיבר על הסכנה בהתפרעויות מהצד היהודי, אמרה סטרוק, כמי שמטפלת בחוות באופן יומיומי: "בצד השני קיימות התקפות יומיומיות, מסוכנות, אכזריות ומתוזמנות נגד רועי הצאן היהודים. זה קורה הרבה יותר בצד השני. רועים, נערים בני 15 ו־16, מגיעים פצועים לבתי החולים. לא להתייחס למתקפות נגדם ולתאר מצב שהערבים הם דבש ונופת צופים - זה לא נכון". כנגד טענתו של זיני שההנהגה לא מגנה את מעשי האלימות ולא פועלת נגדם, טענה סטרוק: "זה לא נכון, כל ראשי המועצות מתנגדים, מגנים ופועלים. כך גם כל הרבנים".

סטרוק גם ציינה בישיבה כי בסקירת "החודש השקט" שעבר על יהודה ושומרון בזכות עבודתם של כוחות הביטחון, חסרו כמה אירועים מרכזיים: רצח נתי שוקרון הי"ד, פיגוע הדריסה של נריה לייטר, שעדיין נמצא בסכנת חיים, ועוד. "צה"ל

> נתניהו, שהיה קשוב לטענותיה של השרה סטרוק, ביקש לקבל ממנה בצורה מסודרת תיעודים של תקיפות רועי הצאן היהודים. הוא ציין שאינו מוכן לקבל מצב שבו רועי צאן יהודים יותקפו, והודיע שנתונים ותיעודים כאלה יהיו חלק מההסברה הישראלית לעולם. סטרוק מיהרה לתרגם את הדברים למעשה, וכבר קבעה פגישת עבודה ראשונה עם מערכת ההסברה במשרד ראש הממשלה

בס"ד

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

תואר שני במכללה ירושלים

מכסת מלגות מוגבלת
כל הקודמ/ת זוכה!

הזדמנות אחרונה להצטרף!

עד 9,000 ש"ח מלגה

מסלולים נפרדים לנשים ולגברים

למידה היברידית **מותאמת אישית**

אלפי מוסמכים/ות!
הצטרפ/י גם את/ה להצלחה!

שנה אחת! > יום בשבוע

החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

תואר שני + 1 לימודי תעודה לבחירה + 1 קורס מיצוי זכויות לעובדי הוראה

ניהול וארגון מערכות חינוך

+ תעודה בהוראה מתקנת (נשים)
+ כלים בהדרכת הורים (גברים)

הוראת מחשבת ישראל ותושב"ע בין תחומי

+ תעודה בכלי גישור (נשים)
+ מסלול לרבני קהילות (גברים)

הוראת המדעים והמתמטיקה

+ תעודה בהדרכה לתזונה נכונה

ייעוץ חינוכי

+ תעודה בהדרכת הורים טיפולית

*לימודים עד פסח תשפ"ח

תואר שני (M.A.A.T)

טיפול באמצעות אומנויות - מוסיקה*

שנתיים + שנה סטאז'
יומיים לימודים בשבוע
+ עבודה מעשית

*מותנה באישור המל"ג

*המלגות לא לתכנית זו

לפרטים על התואר השני: 02-6750715/736 053-9690697
rishumsheni@michlalah.edu | מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

חגית רוזנבאום
Hagitr72@gmail.com

צילום: יואב גרמן, 90 מאעלם

"אני פוגשת את רועי הצאן הפצועים בבתי החולים". השרה אורית סטרוק

והשב"כ עשו בחודש החגים מאמץ אדיר, עבודה טובה וחשובה ומוערכת", היא מדגישה, "אבל אי אפשר לשכוח שאב לשישה ילדים נרצח בערב יום כיפור כשהגיע לטבול במעיין, ושמשפחת לייטר נאלצת להתמודד עם בן שנמצא בין חיים למוות".

באותה ישיבה הציע ראש השב"כ דוד זיני להחזיר לשימוש נגד יהודים את הכלי הדרקוני של מעצרים מינהליים, באם לא תימצא דרך אחרת להרגיע את השטח. נזכיר כי שר הביטחון ישראל כ"ץ הודיע בעבר כי הוא מתנגד להטלת מעצרים מינהליים על יהודים.

רגע מעניין סיפק דווקא ראש הממשלה בסיכום הדיון. נתניהו, שהיה קשוב לטענותיה של השרה סטרוק, ביקש לקבל ממנה בצורה מסודרת תיעודים של תקיפות רועי הצאן היהודים. הוא ציין שאינו מוכן לקבל מצב שבו רועי צאן יהודים יותקפו, והודיע שנתונים ותיעודים כאלה יהיו חלק מההסברה הישראלית לעולם. סטרוק מיהרה לתרגם את הדברים למעשה, וכבר קבעה פגישת עבודה ראשונה עם מערך ההסברה במשרד ראש הממשלה.

זיני בחר לכנות את סטרוק "מנותקת", אולם הפער בין דבריו למציאות מוכיח כי הכינוי החביב הזה הולם אותו פי כמה. "ערבים לא שורפים בתים של יהודים" - נכון, לא בתים, רק יישובים שלמים של יהודים, שחיי תושביהם ניצלו בנס. על חוות גלעד שמעת, מר זיני? ומה לגבי הסוכה שהוצתה בירושלים בחג הסוכות האחרון ברחוב אגריפס, בידי ערבי תושב מזרח העיר? והאם שמעת על הרכב שהצית השבוע מחבל ליד חוות חנינא בבנימין, תוך שהוא מאיים על תושבי המקום בסכין? או על הערבים שהציתו צמיגים וחסמו כביש בבנימין? גם זה קרה השבוע.

צריך גם לציין שמשפט ההשוואה של זיני אינו קוהרנטי במיוחד, משום שלשרוף בית של יהודי בתוך היישובים המגודרים זה עניין מסובך בהרבה, ולכן קורה הרבה פחות. המחבלים הערבים פועלים בשלל דרכים אחרות, קטלניות לא פחות: יידוי אבנים, דריסה, דקירה, ירי ועוד, בהיקף של מאות מקרים בחודש. אירועי הטרור הערבי היומיומי מתועדים בדוחות שהשב"כ עצמו מוציא מדי חודש, כך שלא נותר אלא לתהות אם ראש השב"כ הנוכחי מנותק עד כדי כך מפעילות הארגון שבראשו הוא עומד.

"למה זיני מחזק קמפיין שקרי?"

בעקבות פרסום דבריו של זיני באותו דיון ביטחוני, פרסמה חברת הכנסת טלי גוטליב פוסט חריף ובו טענה כי עמדותיו אלו של זיני, שמתאימות לקונספציה של השמאל, נובעות אולי מלחצים המופעלים עליו על ידי הדיפ־סטייט של מערכת המשפט. ואולם לדבריה, גם אם הוא נתון ללחצים, אין זו סיבה לשנות את עורו. אם זיני לא מסוגל לעמוד בלחצים ולמלא את תפקידו כשהוא נאמן לערכיו - עליו להתפטר, דברי גוטליב. "ראש השב"כ דוד זיני, ליבי איתך", כתבה חברת הכנסת, "אולי אם חס וחלילה היו עוצרים את אחי ומגישים נגדו כתב אישום והוא היה בסכנת מאסר ממושך, הייתי מסכימה לצאת מגדרי ולשנות את עורי עבורו. אבל עם כל הכבוד, אתה ראש שב"כ, ואם הצליחו להחזיק גם אותך בגרון אז תהיה אמיץ מספיק ותתפטר".

בהמשך התייחסה לגופם של דברים והתריעה: "חוסר הגינוי שלך לטרור ערבי ביהודה ושומרון מעורר בי תחושה קשה. השקט שלך ביחס להתנהגות עבריינית מחרידה של אנרכיסטים שמאלנים נגד מתיישבים ונגד חיילים ביהודה ושומרון הוא שקט מחריש אוזניים. האמירה שלך היום לשרה סטרוק, שדרשה ממך להכיר בטרור ערבי ביהודה ושומרון, 'שהיא מנותקת', מזכירה לי ימים חשוכים טרום תופת אוקטובר", תקפה גוטליב.

"יצאתי מגדרי לפעול למינוייך לתפקיד החשוב הזה", היא הזכירה באכזבה, "הוכחת שאתה מחויב לתפקידך כשחשפת את הפצ"רית הפושעת. אך בחודשים האחרונים השב"כ שוב עסוק בחיזוק קמפיין שקרי של אלימות מתיישבים יהודים, קמפיין שפוגע בחוסנה של המדינה בעולם. מה קרה גם לך??" תהתה.

בשיחה עם 'בשבע' ממקדת גוטליב את הביקורת נגד המחלקה היהודית בשב"כ, הפועלת גם היא תחת פיקודו של זיני ומקדמת את שיח "הטרור היהודי", מילים שלגוטליב עצמה קשה אפילו להגות. "מהרגע שנחשפו הקלטות השיחות בין ראש החטיבה יהודית בשב"כ למפקד ימ"ר ש"י אבישי מועלם, נחשפנו כולנו לשנאות ולתיעוב של החטיבה היהודית בשב"כ את יהודי יהודה ושומרון, עד כדי כך שראש החטיבה היהודית קרא לבדות ראיות כדי להוביל למעצרם של יהודים". היא מדגימה זאת במקרה של "ראש ישיבת יצהר, שתת־ניצב מועלם התבקש לכתוב דוח לפיו הריח ריח דלק מהרכב של הרב, כדי להביא למעצרו. אוי לאוזניים שכך שומעות, וזה רק קצה הקרחון".

גוטליב קובלת על כך שהחטיבה היהודית לא נסגרה, ומזכירה ש"היא לא נסגרה מאז נכשלה כישלון חרוץ בתופת אוקטובר, בהיבט של מה עניין אותה ביום שרוצחים את בנינו ובנותינו. עניין את החטיבה היהודית שיש יהודים חמושים ביהודה ושומרון. זה היה רק עניין של זמן שיתזמרו את זה, יעשו קמפיין שקרי נוראי נגד יהודי יהודה ושומרון, באופן שלא רק פוגע בחוסן שלנו, אלא פוגע בלגיטימיות שלנו בעולם. הקמפיין מחזק את השיח הזה על טרור יהודי, כאשר כל מה שצריך לדבר עליו זה על טרור קשה יומיומי, שדורש עבודה מאומצת של צה"ל, של ערבים ביהודה ושומרון שפוגעים ביהודים ומתיישבים. לדבר על פעילות נוראית, מחדלת ומטרילה נגד לוחמינו מצד אנרכיסטים, תומכי BDS, שמאלנים קיצונים, יהודים ותיירים שמגיעים ופוגעים בחיילים, מוציאים את דיבתנו רעה ובודים שתקפו אותם".

חברת הכנסת גוטליב קובעת שהשיח על "טרור יהודי" לא רק שפועל נגד הלגיטימיות של עם ישראל בארצו, אלא הוא גם שקרי ומשולל יסוד. "מכל הדברים בעולם - טרור יהודי, לא פחות ולא יותר, כשאין אפילו כתב אישום אחד נגד יהודים! זה אומר שאין ראיות, זה מה שכל כך נורא. ופה אני אומרת: הכול נועד למטרה אחת - ללחוץ על שר הביטחון לעצור יהודים במעצר מינהלי. מעצר מינהלי", היא מזכירה, "זה מעצר ללא ראיות, מעצר מניעתי כאשר יש סכנה לביטחון המדינה. הראיות לזה זה כלום, זה 'יסוד סביר להניח', אומר החוק. המשמעות היא שאתה שם מישהו במעצר בלי ראיות, בלי כתב אישום, בלי כלום".

בהמשך לכך, היא מתנגדת נחרצות להפעלת הכלי של מעצרים מינהליים נגד יהודים: "אני לא מאמינה למילה אחת שיוצאת לחטיבה היהודית מהפה, הם לא נסגרו אחרי ההקלטות המחרידות הללו. לכן אסור לאפשר מעצרים מינהליים של יהודים. יותר מזה, מדינה חפצת חיים אסור לה לעסוק בשיח שעושה שימוש במילים 'טרור יהודי', היא צריכה לעשות שימוש אך ורק במילים 'טרור ערבי אלים ואכזרי שמתרחש יום יום'".

חברת הכנסת טלי גוטליב: "אני לא מאמינה למילה אחת שיוצאת לחטיבה היהודית מהפה, הם לא נסגרו אחרי ההקלטות המחרידות האלה. לכן אסור לאפשר מעצרים מינהליים של יהודים. יותר מזה, מדינה חפצת חיים אסור לה לעסוק בשיח שעושה שימוש במילים 'טרור יהודי', היא צריכה לעשות שימוש אך ורק במילים 'טרור ערבי אלים ואכזרי שמתרחש יום יום'"

סולמות
יהדות · חינוך · חוויה

תורה נוער
מבית סולמות

תודה

ל- 4,620 בני ובנות נוער

שבאו ללמוד יחד
בליל הושענא רבה

תודה לעשרות הרבנים והרבניות

תודה לשר האוצר בצלאל סמוטריץ'

על השתתפותו ועל הסיוע לאורך כל הדרך

עמיאל ירחי

תוכנית המלקחיים

בליכוד תכננו להוריד את וינטר מתחת לאחוז החסימה בסקרים עם סרטון המדינה הפלשתינית של מועמד מפלגתו יוסף חדאד, ואז להפעיל עליו לחץ שיפרוש ◂ בינתיים, כל הסימנים מראים שוינטר לא יפרוש בשום תנאי ◂ וגם: העקיצה שניסתה מועצת השלום לקדם בעזה, והמשיכה של סטרוק בדש מעילו של נתניהו

התוכנית נרקמה בימי החג, אז הקמפיינים הפוליטיים היו בהדממה יחסית, אבל לא הלחץ של נתניהו מהבחירות הקרובות. כיאה למועמד פוליטי שצמח כקצין קרבי, התוכנית כללה תנועת מלקחיים. בליכוד זיהו שיושב ראש 'עמך ישראל' עופר וינטר עובר את אחוז החסימה כמעט בכל הסקרים והחליטו לצאת לקרב אחרון וקטלני. מיד עם צאת החג יצאו בקמפיין אגרסיבי כדי להוריד את וינטר אל מתחת לאחוז החסימה, וברגע שזה יקרה - להפעיל קמפיין גדול שקורא לו לפרוש כדי לא לפגוע בגוש הימין ולא לשרוף קולות.

התוכנית יצאה אל הפועל עם צאת החג, ועוד לפני שווינטר הספיק לפרק את סוכתו שבמצפה נטופה הופץ בטוויטר תיעוד ישן של יוסף חדאד שבו הוא תומך בפתרון שתי המדינות. זה כמובן עורר סערה גדולה שהודהדה בחדווה על ידי תומכי הממשלה, ולא במקרה כבר למחרת וינטר לא עבר את אחוז החסימה בסקר הראשון. ביום שאחר כך, וינטר כבר התרסק בסקר השני.

במחוזות הקונספירציה, באותם אזורים שבהם יש מי שמאמין שנתניהו מדבר על חשש למתקפה על ישראל ממניעים פוליטיים, מדברים כבר כמה שבועות על כך שהכול מתוכנן. וינטר מתואם עם נתניהו, שתוקף אותו כדי שיזכה בקולות המצביעים שנדדו בארבע השנים האחרונות למחוזות בנט וליברמן. התאוריה הזאת התנפצה נוכח הקמפיין האגרסיבי שנוהל נגדו השבוע, שלפי גורמים פוליטיים מקורו בליכוד. הרי מי שנדד למחוזות ישראל ביתנו עשה זאת כי חשב שליברמן הוא יותר ימין מנתניהו, וקמפיין שמאשים את וינטר ורשימתו בהיותם לא מספיק ימניים מוכיח שאצל נתניהו באמת לא רוצים אותו.

בינתיים, וינטר ממשיך עד הסוף

לווינטר לקח רגע להבין את גודל האירוע - או "הפיגוע התקשורתי" בסלנג של אנשי קמפיין - שתפח לממדים שהפתיעו גם את אנשי המפלגה. יום אחרי יום נחשפו קטעים חדשים של חדאד, ערבי ישראלי ששירת בגולני, נפצע בשירותו הצבאי ועוסק בהסברה, משמיע מסרים ברוח הסרטון הראשון. במבחן הפוליטי הזה וינטר הוכיח בגרות, ולא הפעיל את נוהל אלי אוחנה - כלומר, שליחת המועמד הביתה תוך הצגה שמדובר בהחלטה משותפת.

יושב ראש 'עמך ישראל' בחר לחבק את חדאד, ובישיבה בנושא שהתקיימה במטה המפלגה זעם על מחוללי המהומה. "גועל נפש איך שמתייחסים לבן אדם שעשה ועושה כל כך הרבה בשביל מדינת ישראל ושילם מחירים כבדים מול הסביבה שלו ומול האנטישמים בעולם. אין לאנשים גבולות. עד הרגע האחרון של הקמת המפלגה ניסו עוד לשכנע אותו להיכנס לליכוד". בחדר הסגור הוא הודה שזו אכן הייתה עמדתו של בכיר מפלגתו שמיועד לתפקיד שר, אך "יוסף שינה את עמדתו בנוגע למדינה פלשתינית בשנים האחרונות, לפני הקמת המפלגה תיאמנו הכול", הוא הוסיף. גורמים במפלגה של וינטר מודים שהקמפיין הממוקד פגע בהם, והוא זה שהביא לירידה בסקרים, אבל גם טוענים שמדובר במכה קלה בכנף ובמובן מסוים אין פרסום רע, כי במקביל לסערה התקשורתית הצליחו במוקד של המפלגה לגייס יותר פעילים מבדרך כלל, דווקא כשהיו על המוקד.

השבועיים הקרובים קריטיים וגורליים לכל פוליטיקאי, אבל נראה שבמקרה של וינטר הדרמה גדולה עוד יותר. ביום חמישי בעוד שבועיים ייערך ויתפרסם הסקר האחרון, והישראלים שמפחדים לצאת פראיירים מושפעים מאוד מסיכוייה של מפלגתם לעבור את אחוז החסימה. לא סתם גנץ הצהיר שלמרות מה שמראים כל סקרי הטלוויזיה הוא מחזיק בסקר עומק שמוכיח שהוא יכול להגיע

צילום:חיים גולדברג פלאש 90

בחר לעמוד לצד המועמד שלו ולא לעשות לו אלי אוחנה. וינטר וחדאד

לחמישה מנדטים. אם וינטר רוצה להישאר רלוונטי, אסור לו לרדת מתחת לאחוז החסימה גם בשבוע הקרוב. המשימה תהיה קשה. וינטר הוא היחיד שתוקף פומבית גם את נתניהו וגם את בנט, מנסה להביא לשורותיו מצביעי ימין ומרכז במקביל, ובתמורה מותקף משני צידי המפה הפוליטית.

בד בבד ילך ויגדל הלחץ עליו, וגם על אנשי הרשימה שלו, לפרוש. בקרב בכירי הליכוד יש מי שמפקפק ביכולתה של התוכנית להבשיל. "גם אם הוא יראה שהוא על 0.1 - הוא לא יפרוש, והוא שורף קולות ימין", טען אחד הבכירים השבוע. ההחלטה להתמקד בווינטר מלמדת גם שנתניהו מאמין שהוא יכול לנצח בלי עזרתו של הקצין הדתי, אבל רק צריך לוודא שהוא שורף לכל היותר מנדט או שניים, לא קרוב לארבעה.

"גם אם יציעו לי את תפקיד שר הביטחון בתמורה לפרישה, פרישה לא על הפרק", אמר לי וינטר לפני כמה ימים. ואם בליכוד יש מי שמפקפק, במטה המפלגה עבדו השבוע שעות ארוכות על היערכות ליום הבחירות - לא תכונה שמתאימה למי ששוקל פרישה. סגן ראש המועצה האזורית שומרון ואיש המפלגה דוידי בן ציון קיבל את תיק

בחדר הסגור הוא הודה שזו אכן הייתה עמדתו של בכיר מפלגתו שמיועד לתפקיד שר, אך "יוסף שינה את עמדתו למדינה פלשתינית בשנים האחרונות, לפני הקמת המפלגה תיאמנו הכול", הוא הוסיף

יום הבחירות, ועבד על היום הגורלי במקביל לדיווחים על כך שהוא שוקל לפרוש. כך שלמורת רוחם של אנשי נתניהו, וינטר בינתיים ממשיך עד הסוף.

פירוז זוחל

מאחורי הקצב המהיר שבו נחנכו יישובים חדשים ביהודה ושומרון בשבועות האחרונים לא עומדת ירידה במחירי הקרוואנים שהוצבו על כמה גבעות שהיו שוממות עד לפני רגע, אלא הבנה מפוכחת שניצחון הימין בבחירות הקרובות רחוק מלהיות מובטח, ויישוב שלא יעלה על הקרקע עד השבעת ממשלה אחרת, ייתכן שכבר לא יעלה. שאלת הצבת הקרוואנים בבחירות הקרובות קריטית לא רק ביהודה ושומרון, אלא גם בעזה. כך עלה בישיבת הקבינט האחרונה, האחת לפני האחרונה קודם הבחירות שיתקיימו בסוף החודש.

שלוש שנים אחרי טבח 7 באוקטובר, ישראל עדיין עומדת בצומת דרכים. נוכח מפת הדרכים שמקדמת מועצת השלום לעזה, השטח נשלט אבל חמאס אינו מוכרע, ורוחות זרות של שיקום נושבות ממערב. בתחילת ספטמבר התעמת נתניהו עם אנשי מועצת השלום. במוקד: מפת הדרכים של ניקולאי מלאדנוב, מנכ"ל המועצה. נתניהו יצא כשידו על העליונה והכריז: לא יהיה שיקום לפני פירוז מלא, למעט חריג אחד שסוכם עם טראמפ מראש: מודל "רפיח הירוקה" - פיילוט לעיר קרוואנים קטנה לעזתים שהתנתקו מחמאס - מהלך שהבטיח נתניהו לטראמפ סביב עסקת החטופים ויצא לפועל על חורבות שכונת תל א־סולטן ברפיח, לא רחוק מחורבות עצמונה.

אבל קצת יותר מחודש לבחירות, הציגו אנשי מועצת השלום תוכנית שמנותקת מהסיכומים שאליהם נחשפו השרים, ותיארו את שיקום עזה יוצא אל הפועל בהדרגה, תחילה ברפיח הירוקה ומשם עולה צפונה בלי פירוז מלא. בפועל, כל תא שטח בעזה יפורז בנפרד, ואז ייכנסו הכוחות הבין־לאומיים - כלומר יציאה מדורגת של צה"ל. הנאום הדליק נורות אדומות ליושב ראש הציונות הדתית, השר בצלאל סמוטריץ', ושרת ההתיישבות אורית סטרוק. השניים שיגרו מכתב חריף לנתניהו בעיצומו של חול המועד. "ההצהרה מתעלמת מהעובדה שחמאס אינו מתפרק מנשקו", כתבו, ודרשו שלא לקדם את רפיח הירוקה עד שתהיה התחייבות שמדובר באירוע נקודתי. משלא הגיעה תשובה, סיכמו להעלות את הנושא בישיבת הקבינט.

ביום ראשון כונסו שרי הקבינט במקום סודי ומאובטח, וסטרוק פנתה לנתניהו בדרישה שיתנער פומבית מהתוכנית שהוצגה במועצת השלום. "לפני שנה, כשהבאת את התוכנית לרפיח הירוקה, הזכרתי לך שלפני הסכם חברון שאלתי אותך מה תעשה אם מהגבעה שמול השכונה שלנו יירו עלינו, ואתה אמרת שאם זה יקרה תכניס טנקים לתוך חברון", אמרה סטרוק לראש הממשלה, "אחרי כמה שנים בני נפצע מירי. התקשרת אליי ואמרת שצריך להכניס טנקים, אבל כבר לא היית ראש הממשלה. לכן לפני שנה הזהרתי אותך שאתה צריך לבחון כל הסכם לפי תרחיש שראש הממשלה שיבצע אותו יהיה מישהו אחר, ושאותו ראש ממשלה לא יגיד 'הנה נתניהו לא התנגד'". לקראת סיום ישיבת הקבינט ענה נתניהו לסטרוק והודה: "לא הייתי מספיק מודע לכך, עסקתי בדברים אחרים בביקור באו"ם. עכשיו אני אטפל בזה".

בסקירה ביטחונית שהתקיימה מאוחר יותר השבוע אמר שר הביטחון: "אם חלילה תהיה ממשלה אחרת, כל המהלכים שלנו עלולים לרדת לטמיון והכול יכול להשתנות בכל הגזרות". לא חשוב כמה סקרים אתה קורא, מאותתים השרים לנתניהו, הכול יכול לקרות ביום הבחירות, וכמו שבכנסת נהוג לנקות את השולחן למקרה של הפסד, בימים גורליים נדרש גם ניקוי שולחן מדיני, במיוחד כשישראל נמצאת על מפת הדרכים.

צ.פ

מועצה אזורית
גוש עציון בית ישראלי

הרי זהב

עד
100,000 ₪
הנחה

בואו למצוא את הבית שלכם
בגוש עציון

יריד מכירת דירות במגוון יישובים
עם הטבות ענק

הרשמו עכשיו

לפרטים נוספים
ולצפייה בפרויקטים:

יום ראשון | 18.10.26, ז׳ בחשוון תשפ״ז | 18:00-21:30
אולם גוונא, משואות יצחק הישנה

צילום: ידידיה גרוסמן

"כהונה לא מושלמת, אבל בהחלט עם הישגים היסטוריים". השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר

"למישהו יש ספק שאנחנו נהיה הכבש בסולחה של ביבי עם השמאל?"

שלושה שבועות לפני הבחירות, השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר בטוח שבלי מספר מנדטים גדול ביבי ישלח אותו לאופוזיציה, חושב שהימין צריך להיות יותר ילד רע ופחות ממלכתי, ורואה את ההישג החשוב בקדנציה הזאת דווקא באירוע מהשבועות האחרונים: פסילת יושב ראש בל"ד אבו־שחאדה מריצה לכנסת

אסף משניות

הרבה שינויים פוליטיים התרחשו סביב השר לביטחון לאומי ויושב ראש עוצמה יהודית, איתמר בן גביר, מאז הבחירות הקודמות. באחד מהם, שולי יחסית, נתקלתי השבוע: בבחירות הקודמות מטה המפלגה היה בשכונת קריית משה בירושלים, בבניין מיושן למדי. כל מי שרצה להגיע לשם יכול היה לעשות זאת בקלות רבה. במערכת הבחירות הנוכחית המטה כבר נדד לעיר לוד, מרחק הליכה משניים מהמטות המרכזיים של משטרת ישראל, מטה להב 433 ובסיס מג"ב מרכזי. בבסיס הזה נמצאת גם היחידה שבגללה שינה בן גביר את שמו של המשרד שבראשו הוא עומד: המשמר הלאומי.

אם תשאלו את יושב ראש עוצמה יהודית האם הייתה לו כהונה מוצלחת במשרד לביטחון לאומי, הוא יגיד ללא היסוס שזו הייתה כהונה מוצלחת מאוד. "לא מושלמת, אבל בהחלט עם הישגים היסטוריים שלא היו כאן עשרות שנים", הוא אומר כמה דקות אל תוך הריאיון, כשהשאלה נשאלת. ואחרי שהוא מונה את שורת הישגיו, שבה הוא מרבה להתגאות, הוא מגיע למה שבעיניו מהווה את אחד השיאים של הקדנציה האחרונה. ומדובר בהישג שהושג דווקא בוועדת הבחירות.

הכוונה לפסילתו של יושב ראש בל"ד סמי אבו־שחאדה, בגין תמיכה במאבק מזוין כנגד מדינת ישראל. מדובר במאמר שכתב אבו־שחאדה לעיתונות הערבית ב־7 באוקטובר, והתפרסם ב־8 באוקטובר. במאמר פורס אבו־שחאדה בשבעה סעיפים שונים את משנתו על חשיבותו האסטרטגית של הטבח הנוראי מבחינת העולם הערבי. שיאו של המאמר מגיע בנקודה השלישית שלו: "יתרה מזאת, אם עזה הקטנה והנצורה הצליחה לעשות זאת וברמה הזאת (להפתיע את ישראל, לפלוש אליה ולבצע את הטבח - א"מ) הרי שאחרים יכולים לעשות זאת באופן יעיל ופשוט יותר". לפני ואחרי הקריאה הזאת לביצוע טבח נוסף בישראל נותן אבו־שחאדה עצות כיצד לנצל את הטבח על מנת "להפיק תועלת באופן המיטבי".

אף על פי שהמאמר פורסם לפני שלוש שנים, רק בחודשים האחרונים, לקראת הדין בפסילה, הוא אותר. ומי שאיתרו אותו לא היו חוקרי משטרת ישראל או אנשי הפרקליטות, אלא דווקא הצוות המצומצם של עוצמה יהודית, שלקח את הנושא כפרויקט, במטרה להוביל לפסילתו של אבו־שחאדה.

"פסילת אבו־שחאדה היא אירוע מכונן. זו הפעם הראשונה שיש קונצנזוס במדינת ישראל מימין ומשמאל, ואפילו רוב בבית המשפט העליון, לפסילת מישהו על תמיכתו בטרור. מבחינת בג"ץ, זו הפעם הראשונה שיש רוב לפסילת מישהו שהוא לא הרב כהנא, מיכאל בן ארי, ברוך מרזל או בנצי גופשטיין. זה אירוע היסטורי, שלצערי בג"ץ השתפן בו ברגע האחרון ולא הכריע", אומר בן גביר.

כמעט בכל מערכת בחירות בל"ד ומועמדים בה נפסלים בוועדת הבחירות, ואז מוחזרים להתמודדות על ידי בג"ץ. תמיכה של המפלגה הזאת בטרור היא לא דבר חדש. מה השתנה הפעם?

"קודם כול, צריך לתת קרדיט ענק לשני אנשים יקרים מאוד שעבדו ימים ולילות כדי להוביל לתוצאה הזאת. הראשון הוא עורך הדין זאב וולף, איש יקר ואהוב וחבר קרוב, והשני הוא עורך הדין דוד בבלי, שממוקם במקום

"פסילת אבו־שחאדה היא אירוע מכונן. זו הפעם הראשונה שיש קונצנזוס במדינת ישראל מימין ומשמאל, ואפילו רוב בבית המשפט העליון, לפסילת מישהו על תמיכתו בטרור. מבחינת בג"ץ, זו הפעם הראשונה שיש רוב לפסילת מישהו שהוא לא הרב כהנא, מיכאל בן ארי, ברוך מרזל או בנצי גופשטיין"

מגיעים
הכי קרוב אליכם

דגמי השנה החדשים
ברכבי אוטומיר

ביום שישי הקרוב
בין השעות 9:00-16:00
נשמח לראותכם במתחם התצוגה
ליד קניון עזריאלי
בתל אביב

• ניתן לשלם גם באשראי ובמזומן •
• ביטוח מקיף וחבות כלולים במחיר הרכב •
• ניתן לבחור בין מנוע בנזין או חשמלי •

לפרטים נוספים,
ולקביעת פגישה אישית:
058771033 | אומיר

מגיעים
הכי קרוב אליכם

דגמי השנה החדשים
ברכבי אוטומיר

ביום שישי הקרוב
בין השעות 9:00-16:00
נשמח לראותכם במתחם התצוגה
ליד קניון עזריאלי
בתל אביב

• ניתן לשלם גם באשראי ובמזומן •
• ניתן לבחור בין מנוע בנזין או חשמלי •

לפרטים נוספים,
ולקביעת פגישה אישית:
058771033 | אומיר

מכוניות
חדשות לגמרי

מגיעות לישראל
18-28

מבחר גדול במיוחד

20:40	19:50	19:30	18:30
החל מ־	כולל מע"מ	החל מ־	החזר
₪ 1980	₪ 1225	₪ 800	₪ 450

10% הנחה למנוי אומיר

אומיר, רחוב הברזל 2, תל אביב
054-7711033 - יום ראשון עד חמישי 9:00-16:00

מכוניות
חדשות לגמרי

מגיעות לישראל
18-28

מבחר גדול במיוחד

20:40	19:50	19:30	18:30
החל מ־	כולל מע"מ	החל מ־	החזר
₪ 1980	₪ 1225	₪ 800	₪ 450

10% הנחה למנוי אומיר

אומיר, רחוב הברזל 2, תל אביב
054-7711033 - יום ראשון עד חמישי 9:00-16:00

צילום: שרון לייבל, פלאש 90

◄ "הוא מפיץ שנאה וגזענות כלפי ציבורים שלמים בישראל. הוא לא צריך להיות בכנסת". יאיר גולן

ה־11 ברשימה שלנו. אני נתתי להם משימה, להתחיל לעבוד ולמצוא את החומרים האלה. ידענו שהם קיימים, כי כל אדם ישר יודע בדיוק מה העמדות של האנשים האלה. רק היה צריך למצוא אותם. אז וולף ובבלי הלכו ועשו את העבודה שהשב"כ, משרד המשפטים והיועמ"שית היו צריכים לעשות, ומצאו את המאמר ואת הסרטונים (לקראת הדיון בבג"ץ ביקשה מפלגת עוצמה יהודית להוסיף סרטונים נוספים של אבו־שחאדה לטיעוני הפסילה - א"מ). ברגע שראינו את המאמר ומה שכתוב בו, היה ברור לכולנו שזה אירוע אחר לגמרי מכל מה שהיה עד היום. בכל שורה שם הוא מביע תמיכה בטבח, מצדיק את הטבח וקורא להשתמש בו כהשראה. אם על זה הוא לא היה נפסל, זה באמת היה שבר גדול מאוד באמון הציבור במערכות המדינה".

ובסוף בג"ץ מצא את הדרך לא לפסול אותו.

"נכון, וזאת הייתה חרפה. כשאני דיברתי בדיון, ואמרתי לשופטים ולאבו־שחאדה שאני מדבר כאן בשמם של 1,163 אחים ואחיות שלנו שנרצחו ונטבחו, ראיתי את העיניים של השופטים והיה ברור שהרוב שם נמצא בצד הנכון. זאת גם הסיבה שההצעה הביזיונית הזאת עלתה. בגלל שלראשונה היה רוב לפסילה של מועמד ערבי, ולא רק של מועמדים יהודים".

כששמעת את ההצעה שהציע יצחק עמית, מה חשבת? כי לחבריך בזמנו לא הציעו הצעה כזאת.

"הרבה מאוד כעס ואכזבה, כי מה שהיה שם לא קשור לימין ושמאל. צריך להיות באמת אטום כדי לא לפסול אדם כזה, ולהציע לו להסיר את מועמדותו משום שיש רוב נגדו, העיקר לא להוציא פסק רשמי שפוסל אותו מלרוץ, היה צעד פחדני של השופטים".

ממה הם פחדו?

"מהמילייה שלהם. בסוף לאחר הדיון הם היו צריכים ללכת לבתי הקפה שלהם, ושם המחשבה לפסול את אבו־שחאדה היא צלם בהיכל ממש. סטירת לחי מלאה לכל תפיסת העולם שלהם, שמעולם לא הייתה נכונה, אבל הייתה צריכה לחלוף סופית מהעולם בטבח בשמחת תורה. במחנה שבו הם מסתובבים זה נורא קל לפסול, ולא בצדק, את בן ארי, מרזל וגופשטיין. אבל לעשות את הדבר הנכון, הדבר שאפילו יאיר גולן והיועמ"שית אומרים שהוא מחויב המציאות, וזה לפסול תומך טרור מובהק כל כך, את זה הם לא היו מסוגלים לעשות. זאת פחדנות".

פניתם לבג"ץ כדי שיוציא בכל זאת פסק נגד שחאדה, מה שסביר להניח שלא יקרה. למה חשוב לכם שבכל זאת יהיה פסק כזה, הרי הוא לא יהיה בכנסת הבאה?

"אבו־שחאדה הוא רק חלק מהסיפור. מה שהיה פה במשך עשורים זה שבית המשפט נתן לגיטימציה להיות תומך טרור בישראל, בכך שהוא לא פסל את אותם חברי כנסת ומועמדים שתמכו בטרור. זה נכון לא רק לאבו־שחאדה, אלא גם לרע"ם ובאופן כללי למפלגות הערביות שבכנסת. בפסק כזה היה ממד הצהרתי חשוב. כל הרשויות במדינת ישראל היו מכריזות שאין במדינה סובלנות לתמיכה בטרור ולחתירה תחת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. פסק כזה יכול היה להיות אחד מהתיקונים הנדרשים במדינה לאחר האסון שקרה לנו, ובג"ץ מנע זאת ממדינת ישראל. אבל יש לפסק כזה, בתקדימיות שלו, חשיבות נוספת. בעזרתו נוכל סוף סוף לתקן את המצב הנורא הזה שתומכי טרור נמצאים בכנסת. לו הפסק היה ניתן, היה קל יותר בעתיד לפסול אנשים כמו אבו־שחאדה מלהתמודד".

הזכרת את פסילת רע"ם ושאר המפלגות הערביות. השופטים טענו כי אם תפסול את כל המפלגות הערביות שבכנסת, למעשה תמנע מהציבור הערבי להצביע בבחירות.

"איזה טיעון מביש וגזעני הטיעון הזה. מה בעצם השופטים אומרים? שכל ערבי במדינת ישראל הוא תומך טרור שרוצה בהשמדתה. זאת תפיסה גזענית וגועלית כלפי הציבור הערבי בישראל, ואני יכול להגיד לך ממקור ראשון שזה ממש לא נכון. אני נפגש עם המוני אנשים מהמגזר הערבי, שממש לא רוצים לפגוע במדינה. להפך, הם דווקא שמחים מאוד על המאבקים שאני מוביל נגד הפשיעה שם, הנשק הבלתי חוקי, השליטה של ארגוני הפשיעה והבנייה הבלתי חוקית. הם מצביעים לי על מבנים בכפרים שלהם, ואומרים שבמקום הזה אמור היה להיות בית ספר, אבל עבריינים השתלטו עליו ובנו בו באופן לא חוקי, ועכשיו הם יוכלו לשקם את המקום ולדאוג לרווחתם. זה מה שמעניין רבים מאוד בחברה הערבית. אז להגיד להם שכל האפשרויות שיש להם לבחירה הן אנשים שתומכים בטרור ורוצים להחריב את מדינת ישראל זאת תפיסה מאוד גזענית כלפי החברה הערבית. אבל זה לא באמת מפתיע אותי. הגזענים הגדולים ביותר מגיעים מעולמות השמאל".

"הגיע הזמן להפסיק להיות נחמדים"

הטיעון שהגזענות הגדולה ביותר מגיעה דווקא מהשמאל לא נאמר סתם על ידי בן גביר. שלושת חבריו של בן גביר, מיכאל בן ארי, ברוך מרזל ובנצי גופשטיין, נפסלו בגלל טענות על קידום והסתה לגזענות. בשבועות האחרונים יצא בן גביר למהלך שנועד להסיר את תגית הגזענים מעל אנשי הימין העמוק, ולכל הפחות להדביק אותה גם על אנשי השמאל העמוק. לשם כך הוא ניסה לפסול גם את מפלגת הדמוקרטים של יאיר גולן, בטענה לגזענות. אלא שבניגוד להצלחה הגדולה שלו בסוגיית אבו־שחאדה, פה הקואליציה סירבה לקחת חלק במהלך.

בסוף זאת הייתה הטרלה. למה בכלל ניסית לפסול את יאיר גולן ומפלגתו?

"זאת בכלל לא הייתה הטרלה. לא חשבתי שיש סיכוי מאוד גדול שבג"ץ יפסול את הדמוקרטים, אבל זאת ממש לא הטרלה. יאיר גולן לא צריך להיות בכנסת. הוא מפיץ שנאה וגזענות כלפי ציבורים שלמים בישראל, כמו מתנחלים וחרדים, ואין שום הצדקה שהוא ומפלגתו יהיו בכנסת. אני חושב שזאת הייתה טעות שהם יצאו החוצה. מה הם הרוויחו מזה?"

ההתבטאויות של יאיר גולן אולי מעצבנות רבים בימין, אבל אתה באמת חושב שהן עילה כלשהי לפסילתו מלהתמודד? זה לא נראה לך מוגזם?

"זה ממש לא מוגזם. הצד השני עושה הכול כדי לרמוס אותנו. יאיר גולן עצמו מדבר כל הזמן בצורה הזאת. הגיע הזמן שאנחנו בימין נפסיק להיות נחמדים. נפסיק להיות 'ממלכתיים', במובן הרע של המילה. זה מה שהוביל אותנו לכישלונות ברפורמה המשפטית, וזה מה שיפיל אותנו גם בעתיד".

לפי הקריטריונים שאתה הצבת לפסילת גולן, למה לשיטתך דגל התורה יכולה להתמודד בבחירות? הרי הרב לנדו, מנהיגה הרוחני ומי שהרכיב את הרשימה של המפלגה, אמר שחבל שמדינת ישראל הוקמה, שהיה עדיף לו המנדט הבריטי היה נשאר, ושהלוחמים הדתיים נהרגים "בגלל תורה מעוותת".

"קודם כול, יש הבדל בין מי שעומד בראש הרשימה, כמו יאיר גולן, ובין מי שמשמש כמנהיג הרוחני שלה. אבל שלא תבין אותי לא נכון. הדברים של הרב לנדו מקוממים ומזעזעים, ואני יודע שחלקים נרחבים מאוד בציבור החרדי מתנגדים לאמירות הללו. גם עמדתי בנוגע לחוק הגיוס ברורה מאוד. אני פשוט מאמין שלעשות זה הרבה יותר אפקטיבי מלדבר".

הביקורת נגדך היא שבחרת כמעט לא לדבר בנושא כדי לא לאבד את הקולות שעוברים אליך בסקרים מהציבור החרדי. והאמת היא שהתבטאויות נחרצות שלך בנושא לא ממש נשמעו לאורך השנים האחרונות.

"כי כמו שאמרתי, אני מעדיף לפעול ולא לדבר את עצמי לדעת. ברור שאני חושב שהציבור החרדי צריך להתגייס, אבל אני גם היחיד שהצליח לעשות זאת. מאז שנכנסתי לתפקיד מספר החרדים שהתגייסו למשטרה גדל ב־300 אחוזים. והמספר היה גדל הרבה יותר אם הייתי מקבל ממשרד הביטחון יותר מכסות לשם כך. אמרתי לישראל כ"ץ שייתן לי עוד מכסות בכל מחזור גיוס, ואני אדע להביא חרדים למשטרה. היום

כמעט לא שמענו התבטאויות שלך בעניין גיוס החרדים. ייתכן שבחרת לא לדבר כדי לא לאבד את הקולות שעוברים אליך בסקרים מהציבור החרדי?

"עמדתי בנוגע לחוק הגיוס ברורה מאוד. אני פשוט מאמין שלעשות זה הרבה יותר אפקטיבי מלדבר. ברור שאני חושב שהציבור החרדי צריך להתגייס, אבל אני גם היחיד שהצליח לעשות זאת"

תשפ"ז

מתחילים

את השנה הזאת את מתחילה בתלפיות בחולון

תוכניות תואר שני M.Ed. בשנה אחת:

- **חינוך לגיל הרך**
- **אנגלית כשפה בינלאומית**
- **הוראה הטרוגנית**
  חינוך בחברה משתנה
- **לקויות למידה**
  עם אפשרות לשילוב תעודת מאבחן דידקטי
- **קיימות, סביבה ושינויי אקלים***
- **ההרשמה הסתיימה!**
- **טיפול באמצעות אומנות חזותית M.A.A.T***

* המועצה להשכלה גבוהה (מל"ג) אישרה את פתיחת התוכנית. הענקת התואר מותנית באישור המל"ג.

אפשרות לקבלת החזר שכ"ל ממשרד החינוך לזכאים

מוכר ללימודים על ידי קרן שבתון

מוכר לגמול השתלמות

7,000 ₪ מלגה לחברי ארגון המורים, בכפוף לתקנון

תנאי קבלה מיוחדים ללוחמים, מילואימניקים ובני/ות זוגם

מרכז ייעוץ והרשמה:
1-800-071-500
054-9656631

rishum@talpiot.ac.il
www.talpiot.ac.il

תלפיות
המכללה האקדמית לחינוך בחולון
מוכרים את החינוך בישראל מאז 1937
90 שנה

אשדיר

צילום: דובר צה"ל

◄ "הרבה פעמים בקבינט ובקבינט המלחמה אני דעת מיעוט". לוחמים בעזה

יש לך חרדים במשמר הלאומי, במג"ב, בשורה ארוכה מאוד של יחידות. בירושלים, למשל, הקמנו יחידת סיור, יח"ס, שמורכבת כולה מחרדים. אז אני הוכחתי שאני יודע לעבוד בנושא כמו שצריך".

מה ההבדל בין המשטרה לצה"ל? למה למשטרה חרדים כן מתגייסים ולצה"ל לא?

"זה הרבה עניין של יחס וכבוד. כשאני עובד מול הציבור החרדי כדי להביא אותו למשטרה הוא יודע שאני מגיע ממקום של כבוד, ואני באמת אעשה הכול כדי שהוא יוכל לשרת וגם לסיים את השירות כחרדי. אבל אני עובד מאוד קשה לשם כך. זה אמון שלא קיים מול צה"ל, לצערי הרב. אצלי יש חוקרות משטרה חרדיות, כי הציבור החרדי יודע שהמשטרה מותאמת לו באופן מלא".

ואולי יש הבדל מהותי יותר, שהרב לנדו מבטא אותו בצורה בולטת במיוחד: צה"ל הוא סמל לאומי, המשטרה לא, והציבור החרדי מתנגד מבחינה אידאולוגית להיות חלק ממדינת ישראל.

"אני לא חושב שזה המצב. בכל מקום שאני הולך אליו אני רואה שהציבור החרדי מרגיש שייך לישראליות ולמה שנעשה במדינת ישראל. הוא רוצה להיות חלק, אבל להרגיש שהוא חלק אמיתי, כלומר שגם החברה הישראלית מקבלת אותו כחרדי. אני יכול להגיד לך שאם אני אהיה שר הביטחון, אני אדע גם להביא את החרדים לצה"ל. בדיוק כמו שעשיתי במשטרה".

קונספציה לייט

הצהרת הבחירות העיקרית של בן גביר, שעליה הוא חוזר שוב ושוב כולל מספר רב של פעמים בריאיון זה, היא רצונו להיות שר הביטחון הבא של מדינת ישראל. את הדרישה הזאת הציב בן גביר בהצהרה לתקשורת, לצד הליהוק המרכזי למפלגתו לקראת הבחירות, חברת הכנסת טלי גוטליב. בהצהרתו אמר בן גביר כי הוא מכוון לכך שגוטליב תהיה שרת המשפטים, והמפלגה תשמור גם על התיק לביטחון לאומי, שאותו בן גביר מייעד לשר יצחק וסרלאוף.

בשביל מה אתה רוצה להיות שר הביטחון? אתה חושב שהמדיניות הביטחונית כיום לא מוצלחת?

"קודם כול, ישראל כ"ץ הוא חבר יקר והוא עושה עבודה טובה במשרד הביטחון. אין לי מילה אחת רעה להגיד עליו. אני יושב איתו בדיונים שעות ארוכות, והוא מגיע לתפקיד מתפיסות העולם הנכונות".

אם הוא כל כך מוצלח, למה אתה רוצה להחליף אותו?

"כי יש אבל גדול. כשר ביטחון, במיוחד במפלגה שמגיעה עם הרבה מנדטים, יש כוח לשנות. אני רוצה לשנות הרבה דברים בצה"ל, בדיוק כמו ששיניתי במשטרה".

לשנות מה? אתה אומר ששר הביטחון הנוכחי מגיע עם התפיסות הנכונות והוא עושה עבודה טובה, אז מה בדיוק אתה חושב שצריך לשנות בצה"ל שישראל כ"ץ לא יוכל לעשות?

"הרבה מאוד דברים. במיוחד בכל הקשור לתפיסת הביטחון. צריך להודות על האמת, אנחנו לא נמצאים בתפיסה של הכרעה. אנחנו מנצחים, אבל זה בנקודות. זה נכון לעזה, זה נכון ללבנון, וזה נכון לכל חזית שלנו. אנחנו לא מכריעים, ואת התפיסה הזאת אני רוצה לשנות. מדינת ישראל יכולה להכריע את אויביה, היא צריכה פשוט להאמין ביכולת שלה לעשות זאת ולאמץ תפיסה שחותרת לשם. אני מאמין שאפשר לפתור את הבעיה העזתית, לא רק להרחיק אותה. אני מאמין שאפשר להכריע את חיזבאללה ולא רק להחליש אותו מאוד. זה לא המצב היום, ואת זה בדיוק אני רוצה לשנות".

כלומר, לשיטתך, תפיסת הביטחון של נתניהו עדיין לקוחה מעולמות ה־6 באוקטובר? הוא עדיין מאמין בקונספציה?

"יש לי מחלוקות קשות מאוד עם נתניהו בנושא. אני מעריך אותו מאוד על המון דברים, והוא הביא הישגים יפים מאוד לאורך המלחמה, אבל בשורה התחתונה הוא לא הוביל להכרעה. קח למשל את נושא ההגירה מעזה. זה לא סוד שבשלבים מסוימים של המלחמה יכולנו לעודד הגירה. היו מדינות שהיו מוכנות לקלוט את העזתים תמורת תשלום, ומדינת ישראל בחרה לא לעשות זאת. יש בינינו פער נוסף לגבי יהודה ושומרון. אני חושב שצריך לפרק את הרשות הפלשתינית, והוא משאיר אותה קיימת".

בראיונות האחרונים שהוא נתן, גם נתניהו אמר שהוא רוצה שהרשות תיסגר. אז לא נשמע שיש פער ביניכם בנושא.

"אולי הוא אמר את זה, אבל במעשים הוא עושה בדיוק את ההפך. מי שרוצה לפרק את הרשות לא מעביר כל חודש החלטה בממשלה שמאפשרת לבנקים שלנו להמשיך את התמיכה בבנקים של הרשות כדי למנוע את קריסתם. אני היחיד שבכל חודש מחדש מצביע נגד ההחלטה הזאת. בזמן שאנחנו מדברים פה יש 8,000 שוטרים של הרשות שמתאמנים ביריחו. אתה ואני מבינים היטב מה יקרה אם חס ושלום מחר בבוקר הם יחליטו להפוך את הנשק כלפינו. זה בדיוק תרחיש האימים של היפוך הקנים. 7 באוקטובר יהיה שבריר לעומת מה שהם יעשו. הכוחות של הרשות הרבה יותר מאומנים מהכוחות של חמאס ומהעזתים שפלשו אלינו. בשביל למנוע את זה צריך לפרק את הרשות, ובשביל זה צריך שמערכת הביטחון תכוון ליעד הזה. אלה דוגמאות לדברים שאני רוצה לשנות באמצעות משרד הביטחון. בסוף אני רוצה להכריע את האויבים שלנו, וביבי לא הכריע את חמאס בעזה".

כל הדברים שציינת אכן חשובים, אבל אתה היית חלק ממי שקיבלו את ההחלטות שאתה תוקף עכשיו.

"הרבה פעמים בקבינט ובקבינט המצומצם אני דעת מיעוט. כולם יודעים את זה. ראש הממשלה אפילו מתלוצץ על זה מפעם לפעם בישיבות. ולצד זאת צריך להיות הוגנים ולומר שיש לנו גם המון הישגים אדירים בממשלה הזאת ובמלחמה הזאת, ולראש הממשלה נתניהו מגיעות התשבחות בנושא. הגענו למקומות שלא היינו בהם לפני כן. וגם הייתה תקופה שלא יכולתי להישאר בממשלה, כי הרגשתי שאנחנו הולכים למסמס את המטרות שלנו אם נפסיק להילחם, ויצאתי החוצה. חזרתי רק כשנתניהו התחייב שחוזרים להילחם, ואכן באותו ערב שחזרתי הלחימה התחדשה".

נניח שנתניהו ייענה לדרישתך וייתן לך את משרד הביטחון, אתה באמת חושב שהוא יאפשר לך לקדם את המדיניות שאתה רוצה?

"ומה אתה חושב שקרה בקדנציה הנוכחית? נתניהו לא תמך בהרעת תנאי המחבלים בבתי הכלא, אני הובלתי אותו לשם. הוא לא תמך בצעדים שעשיתי בהר הבית בתחילת הדרך, וכשהיועמ"שית הגישה לפני כמה חודשים עתירה נגד המשך הכהונה שלי הוא כבר אמר שהמדיניות שלי בנושא היא המדיניות שלו. וזה נכון לכל הצעדים שעשיתי. בחלק הוא תמך יותר מראש, ובחלק זה היה תהליך שבו הובלתי אותו ימינה. אבל בסוף לא סתם אני שר שמגיע עם קבלות כמו הקמת המשמר הלאומי, חלוקת נשקים לציבור, הקמת כיתות כוננות, השינוי המטורף בימ"ר ש"י, והרשימה עוד ארוכה".

אם אתם יודעים לעבוד כל כך טוב יחד, למה אתה טוען שהוא לא רוצה אותך בממשלה הבאה, למרות שהוא מצהיר אחרת?

"כי כל המהלכים שהוא עושה מלמדים על כך, וגם ההיסטוריה מלמדת על כך. מבחינה היסטורית נתניהו מעדיף לצרף לממשלה גורמי שמאל ולא אנשי ימין עמוק. זה נכון לכצל"ה ב־2009, זה נכון לבנט ב־2013 שנתניהו ניסה להשאיר בחוץ, זה קרה כשנתניהו הקים ממשלה עם גנץ וגם הפעם הוא אומר זאת במפורש. הוא אומר שהוא רוצה ממשלה לאומית רחבה. למישהו יש ספק שעוצמה יהודית תשמש ככבש בסולחה הזאת?"

ואולי זה בגלל שהוא חושב שאתם גורמים לישראל נזק בזירה הבין־לאומית, במיוחד בכל הקשור לגיבוי שיוצא מהמפלגה שלכם לאירועי אלימות של נוער הגבעות. גיבוי שמתבטא בעיקר בתמיכה שמגיעה מחברת הכנסת לימור סון הר־מלך.

"אין שום גיבוי של עוצמה יהודית לאירועי אלימות שאסור שיקרו. לעולם לא נתמוך במי שרוצה לפגוע בילדים בגלל שהם ערבים או לשרוף בתים של אנשים בגלל שהם ערבים. לימור, שהיא חברת כנסת נהדרת, לא תומכת בפעולות כאלה בשום צורה. היא כן נותנת גיבוי למי שנעשה להם עוול על ידי משטרת ישראל וכוחות הביטחון והיא נאבקת למענם. היא נאבקת על כך שמתנחלות לא יוטרדו מינית בזמן חיפושים של המשטרה. היא נאבקת שאנשים לא יורחקו ממשפחותיהם ומביתם. היא נאבקת למנוע עוול. אבל אין שום תמיכה, לא שלה ולא של מפלגת עוצמה יהודית, באירועי אלימות".

נראה שהשינוי התדמיתי הדרמטי ביותר שעבר בן גביר בקדנציה האחרונה מתבטא באות שאיתה הוא מתמודד בבחירות. מדובר באות ב' ההיסטורית של המפד"ל. בן גביר מקבל תמיכה משמעותית גם במחוזות המגזר הדתי, שבעבר חשש להתחבר אליו ולתמוך בו. וכמי שרואה תמיכה שמגיעה מהציבור הדתי לכיוונו, ורוצה לכהן גם בתפקיד שר הביטחון, בן גביר מתייחס בהרחבה לפרשת הפרת פקודת השירות המשותף בגבעתי.

השבוע חשפנו באתר 'בשבע' כי לשכת ראש אכ"א קוברת כבר יותר מחודש את איגרת הרבצ"ר, שאמורה הייתה להציג תגובה חריפה נגד האירועים שהתרחשו בגבעתי, לצד אמירה כי החיילים שגו כשסירבו לעלות לנמ"ר. כמו כן פרסמנו כי למ"פ, ששיקר לחייליו והורה להם לחלל שבת בניגוד לפקודות הדת בצה"ל, לא נעשה דבר והוא ממשיך לשמש בתפקידו כרגיל. "מה שקרה בגבעתי היה דחיפת אצבע לעין למשרתים הדתיים בכלל, ולמשרתי ההסדר בפרט. זאת פשוט יריקה בפרצוף של ההסדרניקים שלנו, שהם מטובי בנינו ומטובי הלוחמים במדינת ישראל. לא יכול להיות שהמפקד שם ממשיך כרגיל בתפקידו כאילו כלום לא קרה. זה לא יכול להיות".

מי צריך לדאוג שזה יקרה?

"הרמטכ"ל, בראש ובראשונה. הרי לא היה מדובר באירוע מבצעי חמור שברור לכולם שחייבים לבצע אותו. במקרה כזה אין לי ספק שלחיילים בכלל לא הייתה עולה השאלה בנושא. זה לא האירוע. הייתה פה התנהלות של אצבע בעין לחיילי ההסדר, שראויים ליחס הרבה יותר טוב ומכבד ממה שהם מקבלים. ולצד זאת חייבים לחזק משמעותית את מעמדה של הרבנות הצבאית. רק ככה נוכל לדאוג שאירועים כאלה לא יחזרו על עצמם".

> "צריך להודות על האמת. אנחנו לא נמצאים בתפיסה של הכרעה. אנחנו מנצחים, אבל זה בנקודות. זה נכון לעזה, זה נכון ללבנון, וזה נכון לכל חזית שלנו. אנחנו לא מכריעים, ואת התפיסה הזאת אני רוצה לשנות"

פרויקטי היוקרה בראשית

גני אורנית

פנינת בית אריה

פנינת הכוכב - כוכב יאיר

קרית נוף חשמונאים

קרית נוף נוה צוף

קרית נוף שבות רחל

בואו לחיות חלק מהצמיחה של יו"ש.

עכשיו בתנאי מימון מיוחדים

"הזדמנות של פעם בחיים"

למכירה קרקע פרטית בגודל 250 מ"ר צמודי קרקע לקוט'ג דו משפחתי ביישובים אורנית, בית אריה, כוכב יאיר, החשמונאים, שבות רחל - שילה, נוה צוף - חלמיש

החל מ- 990,000 ₪ + מע"מ כחוק

Beresheet111@gmail.com

* החברה רשאית להפסיק את ההטבה בכל עת. טל"ח הצהרת נגישות | מדיניות פרטיות

קובע

כנס הבחירות הגדול של עיתון הדור

15:00 התכנסות

15:15 **דברי ברכה** ◆ הרב **שאול פרבר** | יו"ר ארגון עתים

15:20 **דברי פתיחה** ◆ הרב **אברהם סתיו** | מערכת הדור

15:30 **נפתלי בנט** | ראש הממשלה לשעבר ויו"ר מפלגת ביחד
הנחיה: **תהלה פרידמן** | משנה למנכ"ל יוזמת המאה

16:00 **"אלימות מתנחלים": מציאות כואבת או קמפיין אנטישמי?**
רועי שרון | פרשן לענייני צבא וביטחון, כאן חדשות
צפנת נורדמן | מנכ"לית פורום חירות וכבוד האדם
הנחיה: **אביה שקלאר חמו** | מערכת הדור

16:30 **הקצנה דתית או טרלול פרוגרסיבי? האתגר הרוחני של הפגזר**
דברי פתיחה ◆ **ניר אורבך** | ראש הרשות לזהות לאומית יהודית
הרב **דוד סתיו** | יו"ר ארגון רבני צהר ורב היישוב שוהם
הרב **דוד פנדל** | ראש ישיבת ההסדר שדרות
הנחיה: **עוז סימינובסקי** | הדור

ראשון
ל' בתשרי
11.10.26

15:00
-
21:00

אודיטוריום רשות העתיקות
קרית המוזיאונים, ירושלים

17:00 תא"ל (במיל') **עופר וינטר** | יו"ר מפלגת עמך ישראל
הנחיה: **עקיבא נוביק** | הדור

17:30 **מופע סטנדאפ** • **יאיר יעקבי**

18:00 ארוחת ערב

18:30 **איך מתקנים את מערכת המשפט?**
עו"ד **רז נזרי** | לשעבר המשנה הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה; שותף בכיר במשרד פירון
ח"כ **שמחה רוטמן** | יו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט
הנחיה: **אביה שקלאר חמו** | מערכת הדור

19:00 **יפין על פלא או ברית משרתים? הרכב הקואליציה הנכון למדינת ישראל**
דברי פתיחה • **עפרה ליפשיץ** | ממובילות פורום שותפות לשירות
רננה מאיר כהן | משפיענית ויוצרת תוכן פוליטי
אמונה קליין בר נוי | מנכ"לית מנוע
הנחיה: **גילעד גולדברג** | עורך הדור

19:30 השר לבטחון לאומי **איתמר בן גביר** | יו"ר מפלגת עוצמה יהודית
הנחיה: **הודיה כריש חזוני** | כתבת מדינית מקור ראשון

20:00 **האיום הביטחוני: מהי הקונספציה ומיהו האחראי?**
רפי בן שטרית | אביו של אלרואי שנפל בקרב על נחל עוז; מייסד מועצת אוקטובר; מפלגת ישראל ביתנו
ח"כ **יצחק קרויזר** | יו"ר ועדת הפנים והגנת הסביבה; מפלגת עוצמה יהודית
הנחיה: **עוז סימינובסקי** | הדור

20:30 רא"ל (במיל') **גדי אייזנקוט** | יו"ר מפלגת ישר
הנחיה: **שירית אביטן כהן** | פרשנית פוליטית ישראל היום

בירה עלינו!

כרטיסים כאן:

לאורך הכנס יוגש כיבוד +
ארוחת ערב קלה

עלות: 30 ₪

צליבר שמרון
צ"ש, יום שבת, שאול חולקס - חולקס קיבוץ ושיתוף, יום בנד, יצא טבעת יצא, יצא

צילומים: לירון מולדבן

אסון מטלטל ששינה גם את תפיסת העולם. האלוף (מילי) יוסי בכר על רקע בתים הרוסים בבארי

שלב המסקנות של האלוף מקיבוץ בארי

הוא לא רואה פתרון לבעיית עזה מלבד הגירה המונית, כיבוש מלא והתיישבות. הוא מכה על חטא על הקונספציה של הצמרת המדינית והצבאית, שעשתה כל שניתן כדי להימנע מלהילחם באויב. הוא מודאג מהאפשרות שאיזנקוט ייבחר לראשות הממשלה, יחזיר לאחור את הגישה ההתקפית שצה"ל אימץ ויעצור את תנופת ההתיישבות. ולמען עתיד ילדינו הוא מוכן לשלם את מחיר היציאה מהאלמוניות והביקורת מהשכנים על הצטרפותו לציונות הדתית. מיוחד ל'בשבע' - האלוף (מילי) יוסי בכר בריאיון נוקב וגלוי לב

רבקי גולדפינגר ועמנואל שילה

קיבוץ בארי, יום שני השבוע, יום הזיכרון הממלכתי לאירועי שבעה באוקטובר. פועלים ואנשי מקצוע עמלים במרץ על בנייה ושיקום הבתים, המדשאות מוריקות, ורק כתובות מרוחות בצבע אדום של זק"א שנותרו בכניסה לבתים הן עדות אילמת לזוועה שהתרחשה לפני שלוש שנים.

האלוף במילואים יוסי בכר (62), חבר הקיבוץ שחי בבארי זה כ־60 שנה, צועד בשבילים שבין הבתים ומשחזר בפנינו את השתלשלות האירועים שחווה באותו יום נורא. במשך שעות ארוכות ודרמטיות לחם האלוף בכר בגבורה נגד המון המחבלים שפשטו על קיבוצו. באותו זמן ממש משפחתו הסתתרה בממ"ד, ואימו גאולה נרצחה בדם קר בבית הוריו. "בשבועות שלפני שבעה באוקטובר עבדתי בענף הבקר בקיבוץ. באותו בוקר, כשאני כבר עם כוס הקפה ביד ומוכן ליציאה לבקר, פתאום מתחיל ירי של אין־ספור רקטות".

כאיש צבא ותיק ובכיר, הבנת מיד שיש פה סיפור אחר?

"ירי הרקטות היו מסיבי במיוחד. הבנתי שיש סיפור שאני לא מבין, אבל בטח ובטח לא הבנתי שיש משהו בסגנון הזה ובהיקף הזה. מיד כתבתי בקבוצת הווטסאפ של הבכירים בפיקוד דרום להתארגן ולבוא במקום בגדי עבודה אני לובש את המדים ומתארגן לצאת לפיקוד דרום".

באותו הזמן שירתָ במילואים שם?

"התפקיד שלי כסגן מפקד פיקוד דרום היה פונקציה של קצין במילואים שמיועד להצטרף בשעת חירום. כדי שתוכל להצטרף בשעת חירום אתה בהכרח שותף לתכנונים, לאימונים ולכל מיני דברים שבשגרה".

תחילה הניח בכר שמדובר גם הפעם בסבב נוסף מול עזה, אלא שהודעות בקבוצת הווטסאפ של הקיבוץ החלו לחשוף את המציאות הקשה. "התחילו להיכתב הודעות על מחבלים שחדרו לשטח הקיבוץ. בדקות הראשונות זה היה נראה לי לא סביר, אבל אז שמענו ירי מנשק קל וזה התחיל להישמע אמיתי. אני לוקח נשק מחבר בכיתת הכוננות ששהה באותו בוקר מחוץ לקיבוץ, ואילת אשתי מספרת שכתבו שיש פצוע בשיכון הוותיקים".

בכר יוצא מיד מהבית וחותר לכיוון הפצוע. "אני מתחיל לעבור בין הבתים, להתקדם לכיוונו. בין המבנה השלישי לרביעי אני רואה אדם שוכב פצוע על הארץ. אני ניגש אליו וישר מזהה שזה חגי אבני. הוא כבר לא יכול לזוז ובקושי נושם. לא עוברות עשר שניות ואני שומע יריות לכיוון שלי. אני מישיר מבט ורואה מחבל עומד עשרה מטרים מאיתנו, מנסה לפגוע בי".

אתה רואה לו את הלבן שבעיניים?

"ממש. עד היום אני זוכר את הפרצוף שלו היטב. אדם נמוך, יחסית מוצק, בלי קסדה אבל לבוש במדים מדוגמים, עם פאוץ' והכול".

הבנת מיד שהוא מחבל?

"תוך שנייה. אני תופס במהירות פינה של קיר. הכדורים מהירי שלו פוגעים בקיר. אני מנסה לפגוע בו ולא פוגע. הוא בורח. אני מסתער עליו ובהמשך נשכב שם באיזשהו מדרון קטן, מאחורי מכוניות שחונות לאורך הכביש. המחבלים בצד השני פותחים עליי באש כבדה, הטלפון עף לי מהיד. אני חוזר אחורנית. באותו רגע מגיע לשם רמי גולד. אני אומר לו: תשמע, יש פה מספר מחבלים משמעותי, זה לא נכון מבחינתנו להיות פה. אנחנו צריכים לבוא אליהם מזווית אחרת, להפתיע".

אבל מה חשבת באותו שלב? על איזה סדר גודל של אירוע?

"חשבתי שיש שם ארבעה-חמישה מחבלים. אני לוקח את רמי ואנחנו נכנסים לתוך הפרגולה שבכניסה לבית של חסידה (הגננת המיתולוגית של הקיבוץ), שם

> "אין אפשרות לתת לפלשתינים להישאר פה ברצועת עזה ולרצות לרצוח אותנו. זה לא משהו שמישהו יכול לשנות אותו, ולכן האופציה היחידה היא שהם פשוט לא יהיו פה, אם אנחנו לא רוצים להישאר פה על זמן שאול ושהאתגר הזה יתגלגל לילדים שלנו. אני חושב שאנחנו צריכים לעבור בהקדם לצד השני של הגבול, להקים יישובים ולכבוש את השטח באופן סופי"

בית ספר להשתלמויות
מכללה ירושלים

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

לימודי תעודה!

Studio LEA AMOYAL

גוף נפש

מוכשרים לעולם הטיפול

הצטרפו למסלולי ההתמחות היוקרתיים שלנו,
ותיהנו ממגוון קורסים מרתקים ומעשיים
שיכשירו אתכם לעולם הטיפול!

NLP ודמיון מודרך
תעודת הסמכה בינלאומית
באישור הלשכה הישראלית
קב' פרקטישנר | קב' מאסטר
בונוס: ערכת חומרי לימוד

לימודי CBT
באישור איט"ה
תכנית דו-שנתית | לימודי ערב
התמודות ילדים, נוער ומבוגרים
מיטב המרצים | יומנכיס למטפל
שובר חופשי

הכשרת מלוות רוחניות | בלעדי!
בגישה תורנית | כלים ומיומנויות לעבודה
עם אנשים המתמודדים עם סבל, משבר ואובדן
כולל סימולציות, תרגול והתנסות

גינון טיפולי
להפעלה בגיל הרך, בגיל השלישי
ולבעלי מוגבלויות
התנסות בגינת המכללה

אבחון דידקטי | חדש
כולל moxo להפרעות קשב
לימודי ערב | היברידי | מרצות מהשורה ה-1
השמה בעבודה - למסיימות בהצלחה

הוראה מתקנת
בגישה אינטגרטיבית
השיטה שמחוללת פלאות
לימודי ערב | זום

בבליותרפיה באמצעות מדרשי אגדה
כולל סימולציות והתנסות | ייחודי

יועצת לימודים תבנה לך תכנית חלומית!
מגוון קורסים מקוונים!

*פתיחת הקורסים מותנית במספי הנרשמים

הקורסים מוכרים לשבתון

לפרטים ולהרשמה: 02-6750758 | 02-6750723 | bslh@michlalah.edu

◄ דמיינתי לעצמי שאני בתוך האירוע הכי משמעותי באזור. בכר במקום שממנו ירה במחבלים

אפשר להסתתר בלי להתגלות ותוך כדי כך להשקיף על הנעשה. לא עוברות עשר דקות, ואנחנו מזהים את המחבל הראשון", הוא מתאר את הקרב. "אני יורה ופוגע בו. מכאן מתחיל להתגלגל יום שלם של זיהוי מחבלים וירי. המקום יושב על שביל ראשי של הקיבוץ שמפריד בין שתי שכונות", הוא מציין את הנקודה האסטרטגית במרחב שבה התמקמו. "בשעות הצהריים המוקדמות זה כבר הופך לשיטפון. מגיעים עוד ועוד עזתים, הם לא חמושים ולא עם מדים. כל המחבלים הלא משויכים, כמו שאנחנו קוראים להם".

מתי קלטת את גודל הקטסטרופה?

"את גודל הקטסטרופה אני מתחיל להבין כשלא מגיעים אליי הכוחות. אני דמיינתי לעצמי שאני בתוך האירוע הכי משמעותי באזור. למרות שרמי אמר לי שהייתה גם היתקלות בכניסה לקיבוץ ואריק (אריה קראוניק ז"ל) הרבש"ץ נהרג. גם היום, אני מאוד מתלבט אם הדרך שפעלתי בה הייתה הדבר הנכון והמצופה, כי בסוף התנהגתי כמו חפ"ש, כמו צייד. מרוכז וממוקד, לא לדבר, לא לעשות שום רעש שיגלה אותנו, לא לזוז ולתת למחבלים לעשות את הטעות מהצד השני. הם התנהלו בשטח, צעקו אחד לשני בקול".

הרגישו בבית.

"לגמרי. רוכבים על אופניים ועל קלנועיות שלקחו. קלנועית זה סימן ההיכר הקלאסי של הקיבוצניקים, וכשאתה מבין שהמחבלים הם אלה שנוסעים על הקלנועיות זה פשוט לא נתפס".

בכל פעם שאתה רואה מחבל עובר, אתה יכול לירות בו?

"צריך לירות מעט כדורים ומאוד מדויקים ולא להתפרע, כדי לא לבזבז תחמושת וגם להיזהר כי זה חושף אותך".

אמרת שאתה תוהה אם נהגת נכון, מה יכולת לעשות אחרת?

"אולי להכווין כוחות נוספים. שואלים אותי גם אילת אשתי וגם הילדים: תגיד אבא, לא חשבת עלינו? לא חשבתי על כלום. הייתי ממוקד מטרה. מאוד מרוכז בלזהות מחבלים, בלכוון ולפגוע. כל הדברים שקשורים להתנהלות של לוחם. לנשום נכון למרות שהלב שלך דופק חזק, להשתלט על הרעידות ולהילחם".

כעבור כמה שעות של לחימה, כשהתחמושת אוזלת ובכר וגולד נותרים עם כדור אחד בקנה, הם מחליטים להסתתר בתוך כוך צר ולהמתין בשקט לבאות. "לרמי היה אקדח ואני הייתי עם כדור אחד ברובה. עמדתי דרוך ומוכן. אמרנו: אם הם משלימים את ההתקפה עלינו - אנחנו נירה בהם מה שאפשר וזהו".

חשבת על תסריט של מוות?

"אמרתי לעצמי שבסבירות גבוהה זה הסוף", הוא אומר ומניף את ידו בהשלמה. "למזלנו בסוף המחבלים לא מימשו את ההתקפה, וכשכוחותינו הגיעו הם נתנו לנו עוד מחסניות. באור האחרון הגיע לאזור כוח משמעותי, בשילוב של האמרים וכוחות נוספים, וחברה של 504 ליוו אותי הביתה". על האדמה מול המרפסת שבה הסתתרו בכר ושותפו רמי במשך היום נותרו גופותיהם של כ־15 מחבלים.

לאורך היום, לא ניסית ליצור קשר עם פיקוד דרום?

"כלום. שקוע בלחימה עצמה, ממוקד מטרה. ובסיטואציה שהייתה לא היה נראה לי שתצמח מזה יותר מדי תועלת".

למה?

"כי כשהכוח הראשון שהגיע אליי באותו יום היה כוח מטכ"לי חיצוני של שלדג, הבנתי שהעסק כנראה קרס. כשהכוח שאחראי על הגזרה לא מצליח להגיע, אז סימן שהוא בחוסר כשירות וחוסר יכולת קיצוני".

"הכסף הקטארי נחשב בצה"ל לרעיון מצוין"

האלוף במילואים בכר מחזיק עבר פיקודי ומבצעי מפואר, במיטב יחידות החי"ר של צה"ל. בין השאר פיקד בעבר על סיירת צנחנים, יחידת מגלן, חטיבת הצנחנים, אוגדת עזה והגיס המטכ"לי.

כמי שמכיר מקרוב את המטה הכללי ואת הזירה העזתית, למיטב הבנתך, איך הגענו לאירוע הזה? איפה טעינו?

"זה משהו מאוד עמוק שקשור לתרבות הצבאית, המדינית", הוא מצביע על ליבת העניין. "אני חושב שקו פרשת המים הוא מלחמת לבנון הראשונה. למה? כי שם גם הדרג המדיני וגם הדרג הצבאי הבכיר למדו שצה"ל יכול לעשות רק מלחמות אין ברירה. זאת אומרת, רק כשאתה עם הגב לקיר אתה יכול לסכן חיי חיילים ולספוג הרוגים. את הדבר הזה ראינו בכל מיני הזדמנויות. הזדמנות בולטת הייתה היציאה לחומת מגן, שרק אחרי שחטפנו אין־ספור הרוגים מטרור המתאבדים בכל הארץ, אריק שרון שהיה ראש הממשלה דפק על השולחן עם היד העבה שלו".

גם הוא בעצמו אמר הרבה זמן 'איפוק זה כוח'.

"הדינמיקה המצופה היא שצבא ירצה להילחם והדרג המדיני ירצה לעצור ולרסן אותו. הדבר הזה התהפך אצלנו. זה בא לידי ביטוי גם במלחמת לבנון השנייה, כשבהתחלה אולמרט רצה לכבוש בערך את כל לבנון, והצבא התחיל להגיד לו: תשמע, אנחנו לא יודעים לעשות את זה, אנחנו לא מסוגלים. התפיסה שהמלחמות הן בגדול דבר מיותר הוטמעה עמוק במערכת הצבאית", הוא מלין. "כי אם אין לנו כוונות טריטוריאליות לטווח הארוך, ובכל מערכה שנעשה בסוף נחזור לגבולות - אז למה לאבד חיילים כדי לכבוש שטח שממילא בסופו של דבר נחזיר אותו?

כל הדינמיקה הזאת, שעכשיו כולם מנסים להתנער ממנה, היינו מאוד גאים בה במטה הכללי בהקשר של הכסף הקטארי", הוא חושף. "הרשות הפלשתינית הכריזה על חמאס ועל עזה מחוז מורד ורצתה להפסיק לתקצב אותו. חמאס התחילו לעשות הפגנות על הגדר, ואז בא הרעיון שגוף חיצוני יעביר להם כסף".

ממי הגיע הרעיון?

"אני לא זוכר, אבל היינו מאוד מבסוטים ממנו. אמרנו: השגנו תוצאה שהיינו משיגים אחרי מערכה עם חיילים הרוגים וכן הלאה. זאת אומרת, הסיבה שחמאס עושים את כל ההתפרעויות האלה על הגדר, היא שאין להם יכולת תקציבית שלטונית להחזיק את עצמם. מישהו אחר רוצה לתקצב אותם? שיתקצב. נהיינו קצת עבדים של המושג 'שקט' והדוגמה הקלאסית, שאני מאוד לא גאה שהייתי שותף לה, היא המערכה של עמוד ענן בשנת 2012", הוא מדגיש.

"עד עמוד ענן היינו בתוך עולם כזה שקראו לו סבבים. הם יורים רקטות, אנחנו תוקפים או מסכלים מחבלים, הם יורים רקטות וחוזר חלילה. ותושבי העוטף ביקשו: תעשו לנו שקט, אנחנו לא יכולים לחיות פה תחת הרקטות האלה. בסוף המערכה של עמוד ענן הגענו להסכם עם חמאס דרך המצרים, שהם דואגים לשקט ואנחנו לא מבצעים לא סיכולים ולא ירי לתוך הרצועה. הדבר הזה בבת אחת יצר דינמיקה של התעצמות ובניית כוח. כבר לא צריך את המנהרות התת־קרקעיות של פילדלפי כדי להעביר תחמושת וציוד. הם העבירו דרך מעבר רפיח כל דבר שהם רצו".

ידענו את זה בזמן אמת?

"פחות או יותר כן, אבל זה עשה שקט. האמירה הייתה שאם וכאשר הם ירצו לעשות משהו משמעותי, המודיעין ייתן לנו התרעה ואנחנו ניערך כמו שצריך".

אבל את היקף המנהרות ואת גודל האיום שהתבסס שם במשך השנים ידענו?

"להגיד שהכרנו כל מנהרה וידענו איפה היא נמצאת במדויק - זה לא היה ברמה הזאת, אבל בגדול כן. יותר מזה, אמרנו שאנחנו נמצא פתרונות לתקוף אותם בתוך המנהרות, והמנהרות יהפכו להיות בית הקברות שלהם".

אתה מתאר תפיסה ביטחונית ששלטה במטכ"ל. היום, שלוש שנים אחרי שבעה באוקטובר, משהו השתנה?

"אני רוצה להאמין שכן. הדבר ייבחן לאורך זמן, כי כדי לוודא שהתפיסה השתנתה זה מלמעלה עד למטה. זה להישאר פיזית במקומות שמקנים ביטחון ליישובים בקו

"כשגדי איזנקוט התחיל להקים מפלגה משלו, אמרתי לכמה חברים קרובים שלדעתי הדינמיקה של העם היא שהוא רוצה משהו חדש. ויש לי חשש גדול שראש הממשלה הבא יהיה גדי איזנקוט, מכיוון שמדינת ישראל וצה"ל בהנהגתו יחזרו לאחור מהגישה ההתקפית, המונעת, המסכלת מבעוד מועד"

המכללה האקדמית
הרצוג
מייסודן של מכללות ליפשיץ והרצוג
אלון שבות ▪ ירושלים ▪ מגדל עוז

מובילים בחינוך?

בואו להשפיע!

עם הניסיון שצברת והעשייה שהוכחת, הגיע הזמן להשפיע
תואר שני בניהול וארגון מערכות חינוך
ההזדמנות שלך להשפיע מבפנים

בואו להרחיב דעת ולרכוש כלים שיצמיחו אתכם לתפקידי מנהיגות
להובלת מוסדות חינוך, צוותים וקהילות במציאות חינוכית דינמית ומשתנה

- החזרי שכ"ל לזכאים
- לימודים בבוקר או בערב
- הלימודים מתקיימים בירושלים
- מלגה נוספת עד 9,000 ש"ח למורים*

הלימודים יתקיימו במתכונת היברידית
פעם בחודש מהקמפוס

להרשמה: 077-9915237 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*ע"פ תנאי הזכאות

◄ ההשוואה לשואה אינה מוגזמת. בכר בפתח הבית שבו נרצחה אימו

הגבול, אם זה בתוך הרצועה, ואם זה בלבנון ובסוריה וכן הלאה".

גם כבכיר בצבא וגם כתושב בארי, רצועת ביטחון היא דבר מספק בעיניך?

"זה משהו מינימלי. בהתייחס לשאלה ששמתם פה על השולחן האם משהו השתנה, אני אומר, רק העתיד יספר לנו. אני אומר לאנשים היום: אם יש שקט בעזה - כדאי שתתחילו להיות מודאגים. כל עוד אתה שומע ירי מכוחותינו - אתה יודע שצה"ל פועל, הוא ערני. כל הגישה שלנו צריכה להיות גישה אחרת, גישה סיכולית מקדימה", הוא פוסק נחרצות. "חיזבאללה שמו אוהלים בשטח שלנו בהר דב, ובמקום להסתער עליהם במחלקת חי"ר בסיסית או עם שני טנקים, אתה מסתבך עם עצמך ומגלגל את הבעיה לדרג המדיני. זה ביטוי של התפיסה", הוא קובל. "גם הסיפור עם מאגר הגז, ממש בסוף כהונת ממשלת לפיד. לפיד שלח את ראש אמ"ן להעיד בדלתיים סגורות למה נכון לתת ללבנון את מאגר קאנא כדי לא לריב איתם. היינו עבדים של השקט. הרצון שלנו היה לפתור את הבעיות מבעוד מועד".

אבל גם כשהיית בתפקידים בכירים בצבא חשבת ככה, או רק היום בדיעבד?

"בזמנו חשבתי שזה דבר מצוין, אפשר לחסוך ככה חיים של חיילים ולהביא ביטחון. ואם וכאשר לא תהיה ברירה - יהיה לנו מודיעין מתאים ונדע להגן ולתקוף".

זהירות, איזנקוט בדרך

כשאיזנקוט אומר: אחרי שאיבחר ההחלטה הראשונה תהיה הקמת ועדת חקירה שירכיב נשיא בית המשפט העליון, זה נראה לך צעד נכון?

"זה דבר בעייתי. אנחנו כבר מבינים היום שיותר מחצי העם הוא ימין, ובסבירות גבוהה מי שימונה על ידי בית המשפט העליון יהיה מוטה מראש. ובכלל, השאלה היא מה יהיה כתוב במנדט של הוועדה הזאת. את מי הם הולכים לחקור? האם הם הולכים לבדוק את הכוננות עם שחר בגדוד 13 של גולני, או הולכים להתעסק עם החלטות ראש הממשלה 20 שנה אחורה? הדבר הזה יהיה חייב להגיע בסופו של דבר לחקירה אובייקטיבית, לא כדי לחפש מי האשמים ולשלוח אותם לכלא, אלא בעיקר כדי למנוע את האירועים הבאים", הוא מדגיש. "ואני חושב שהדינמיקה הזאת היא שהביאה אותי בסוף לעשות את הצעד הזה ולהצטרף לפוליטיקה".

בכר מתייחס להחלטתו, המפתיעה יש לומר, להצטרף לרשימת מפלגת 'הציונות הדתית' לקראת הבחירות לכנסת ה־26, שבה שובץ במקום ה־14. "כמעט כל מי שמכיר אותי ומסתכל על המהלך שעשיתי, כבן אדם שהאלמוניות חשובה לו, מופתע".

אז למה בכל זאת?

"לפני בערך חצי שנה, כשגדי איזנקוט התחיל להקים מפלגה משלו, אני כבר אמרתי לכמה חברים קרובים שלדעתי הדינמיקה של העם היא שהוא רוצה משהו חדש ושהוא מאס במה שהוא קיבל מהשלטון. ויש לי חשש גדול שראש הממשלה הבא יהיה גדי איזנקוט, מכיוון שמדינת ישראל וצה"ל בהנהגתו יחזרו מהגישה ההתקפית, המונעת, המסכלת מבעוד מועד, וכל הגישות האלה לא הולכות להתממש", הוא מתריע.

"בהתאם לגישה שלי, אין אפשרות לתת לפלשתינים להישאר פה ברצועת עזה ולרצות לרצוח אותנו. זה לא משהו שמישהו יכול לשנות, ולכן האופציה היחידה היא שהם פשוט לא יהיו פה", הוא קובע. "נכון שזה מהלך קיצוני, זה מהלך שיקבל הרבה ביקורת, וכנראה מדינת ישראל תצטרך להתמודד עם אתגרים של בידוד וכל מיני דברים כאלה, אם אנחנו רוצים לחיות ולא להישאר פה על זמן שאול ושהאתגר הזה יתגלגל לילדים שלנו. אני חושב שאנחנו צריכים לעבור בהקדם לצד השני של הגבול במובן של להקים יישובים, ולכבוש את השטח באופן סופי".

אתה מאמין שזה מה שצריך לעשות?

"חייבים לעשות את זה. אחרת לא יהיה פה קיום לאורך שנים, וגם בעיניי טווח הזמנים לאירוע הבא התקצר משמעותית. האירוע של שבעה באוקטובר נתפס על ידי העזתים כהצלחה כבירה".

גם היום? המחיר ששילמו שווה בעיניהם?

"גם אם היה מחיר כפול", הוא מתעקש. "הם הצליחו לחצות את הגבול, לכבוש את השטח, להכות בנו, להשמיד את הכוח המבצעי של צה"ל על הגבול ולכבוש את היישובים בקו המגע לאורך לא מעט שעות".

אבל זה היה יום, יומיים. שלוש שנים מאוחר יותר וסינוואר איננו, כל הצמרת מחוסלת, עזה חרבה. כל מה שעשינו להם לא מבטל את המוטיבציה שלהם לחזור על זה?

"ממש לא".

אז מה לשיטתך יעזור?

"רק שהם לא יהיו פה".

איך אפשר להגשים את זה במציאות? יש לך תוכנית פרקטית בנושא?

"אם מרקל בגרמניה קיבלה מיליון אנשים, אז למה כל העולם לא יכול לקבל את שני מיליון העזתים האלה? זה לא מהלך פשוט. אני לא בא להגיד שזה זבנג וגמרנו. אבל בוא נתחיל עם חצי רצועה".

חצי רצועה כבר כבשנו, לא?

"אני מתכוון לבצוע את הרצועה לחצי, מהצפון עד לנחל עזה. הרבה מהאזורים שאנחנו מסתובבים בהם עכשיו ונראים לנו אזורים חקלאיים תמימים היו בעבר של ערבים, וכשפרצה מלחמת השחרור הם ברחו או גורשו. אותו דבר צריך לקרות עכשיו גם מעבר לאותו קו הפסקת אש".

יש לך היכרות קרובה עם איזנקוט? עד כמה אתה מכיר את עמדותיו האמיתיות?

"בסופו של דבר הוא היה מפקד שלי במשך שנים ארוכות. גם בפיקוד צפון, כשהוא היה מפקד פיקוד צפון ואני מפקד אוגדת הגליל, וגם בשנים במטכ"ל, וגם באירוע של אלאור אזריה, שאני לא רואה בו טעות מקרית".

מה לשיטתך היה צריך לעשות עם אזריה?

"לשפוט אותו על זה שהוא עשה טעות סבירה של לוחמים. זה לא אירוע הכי חיובי ומוצלח, אבל הוא נמצא במרחב של עימות. ההחלטה שלו לדרוך את הנשק ולירות במחבל הזה היא לא אירוע רצח שדרכו מחנכים את כל הצבא", הוא קובל. "לקחו את האירוע הזה כדי להוכיח שאנחנו מוסריים, וזרקו את הלוחם לכלבים לעיני כל שרשרת הפיקוד".

חשבת כך בזמן אמת?

"בטח. התווכחתי איתו על זה. בעיניי האופן שבו אני נתפסתי בעיני גדי קשור בין היתר לעמדה השונה שלי בהקשר הזה".

אתה חושב שבגלל זה הוא שחרר אותך מצה"ל אחרי תפקיד אלוף אחד?

"אני חושב שזה בגלל אוסף של דברים שלא ראינו אותם עין בעין. בסוף הרמטכ"ל קובע את כל הקידומים מתפקיד אלוף משנה והלאה, ובמשך השנים אתה מוצא שם סוג של אנשים מאוד מסוימים, שלרמטכ"ל נוח לעבוד איתם. יש בזה גם משהו חיובי ונכון, במובן הזה שאדם מעוניין שתהיה לו שפה משותפת עם מי שכפוף לו. אבל זה מייצר סוג מאוד מסוים של אנשים שאתה רואה שהדינמיקה שלהם זהה. וגם כשבמקורם הם אנשים התקפיים וקרביים, ברגע שהם מטפסים בדרגות הם נכנסים לתוך המערכת הזאת והופכים להיות חלק ממנה, במובן של תפיסות העולם שהם מאמצים עם הזמן".

וזה יכול להשתנות?

"זה חייב להשתנות", הוא מבהיר. "אנחנו לא יכולים להישאר במזרח התיכון בכלל ולאורך הגבולות בפרט בצורה המכילה הזאת, שכל הזמן מקווה לטוב ולשקט. צריך להיות הרבה יותר התקפיים כלפי איומים שמתהווים סביבנו".

הציונות הדתית מייצגת התיישבות וביטחון

אז החלטת לשים רגל בפוליטיקה, אבל למה דווקא מפלגת הציונות הדתית?

"שני דברים שאני מרגיש שאני מבין בהם, מאמין בהם והם חשובים לי - התיישבות וביטחון - הם תואמים את מה שהציונות הדתית מייצגת", הוא מסביר את הרציונל מאחורי החלטתו. "וזה מעבר לכבוד הגדול שיש לי כלפי מה שבני הציונות הדתית עשו גם בתוך הצבא. בטח לא מפתיע אף אחד שמבין עניין, מי הם הנפגעים וההרוגים שלנו. בראייתי, הציונות של היום היא ההתיישבות, החוות וכן הלאה. עברו לא מעט שנים מהתפקידים האחרונים שעשיתי ביהודה ושומרון, וראיתי באנשים שהולכים לגור ביהודה בשומרון את החלוצים והציונים", הוא מציין בהערכה. "היו לי הכבוד וההזדמנות להיות מפקד מחלקה של בני"שים לפני קרוב ל־40 שנה. מה שראיתי זה שכל מה שמאפיין את הקיבוצניקים של השנים שבהן אני הייתי נער צעיר פה בקיבוץ, שמבינים בחקלאות ויודעים לרתך ולבנות ולהפעיל כלים מכניים הנדסיים כבדים - את זה בני הנוער של הציונות הדתית יודעים לעשות".

אבל הם יודעים גם להנהיג?

"ודאי שהם יודעים להנהיג, אבל מישהו צריך לתת להם. אני חושב שזה תהליך שיקרה, גם אם הצבא ירצה וגם אם לא ירצה. השאלה היא אם הציבור הזה שיגיע לתפקידים האלה לא יאמץ לעצמו גישות שהוטמעו בו במשך 20-30 שנים של שירות".

אתה חושש שלא הם ישנו את המערכת אלא שהמערכת תשנה אותם?

"נכון. כרגע במידה לא מבוטלת אני מרגיש שהמערכת מצליחה לשנות אותם. לא רוצה לתת דוגמאות של אנשים ספציפיים, אבל אני לגמרי מוטרד

"בצה"ל היינו מאוד מבסוטים מהפתרון של הכסף הקטארי. אמרנו: השגנו תוצאה שהיינו משיגים אחרי מערכה עם חיילים הרוגים וכן הלאה. זאת אומרת, הסיבה שחמאס עושים את כל ההתפרעויות האלה היא שאין להם יכולת תקציבית להחזיק את עצמם. מישהו אחר רוצה לתקצב אותם? שיתקצב. נהיינו קצת עבדים של המושג 'שקט'"

בס"ד

ירושלים, אין כמוה בעולם

30 שנה.
ערב אחד
בלתי נשכח.

עבר, הווה ועתיד במפגש מאחד ומרגש

של משפחת **'תורה מציון'** לדורותיה

יום שלישי
18:30

ב' בחשון תשפ"ז
13.10.26

בנייני האומה
ירושלים

לרכישת כרטיסים:

052-539-6663

office@torahmitzion.org

פעם בשליחות תגיד בשליחות

TORAH תורה MITZION מציון
מחברים את ישראל והתפוצות

MIZRACHI
WORLD MOVEMENT

קרן קימת לישראל
KKL-JNF

משרד התפוצות
והמאבק באנטישמיות

◄ "בראייתי, הציונות של היום היא ההתיישבות והחוות". בכר עם הבקר של קיבוץ בארי

מהעניין הזה. אני מאמין שבמוקדם או במאוחר, הם יגיעו לעמדות ההשפעה האלה ויתפסו אותן. השאלה היא אם הם לא יפתחו גישות סופר־מרוסנות, שהן הבעיה שעליה אני מצביע".

אולי הם ייחסמו כמו דוד זיני או רומן גופמן - למרות שהוא לא בא מהציונות הדתית?

"אלה דוגמאות קלאסיות. זיני עשה בדיוק את התפקידים שאני עשיתי בצבא, שזה תפקיד אלוף צדדי. לא במקרה לא לקחו אותו לתפקידי אלוף מובילים. אני אומר את זה בצער. גופמן, אם הוא היה נשאר, אני לא משוכנע שהיו מקדמים אותו לתפקידים שיובילו אותו יום אחד להיות הרמטכ"ל".

זאת אומרת שאם אתה לא בדעה הנכונה, תיתקל בתקרת זכוכית?

"אנשים מקדמים אנשים בדמותם, שהם מסתדרים איתם ועם הדעות שלהם".

לא השתנה משהו אחרי שלוש שנים של מלחמה?

"אני רוצה להאמין שכן. הפוטנציאל ישנו. כשאני מסתכל על הקושי שלנו לקבל החלטות לכבוש את עזה ולהניע מפה את האוכלוסייה העזותית - זה מתקשר למחשבה שלי שאם תקום פה ממשלת שמאל בסוף מערכת הבחירות הנוכחית, ולדעתי התרחיש הזה לגמרי עלול להתממש - אנחנו מהר מאוד נחזור לדברים מהעבר".

מה לדעתך יקרה להתיישבות אם גדי איזנקוט יהיה ראש הממשלה?

"הקמת חווה שתהיה יכולת להתפרנס ממנה דורשת תשתיות והשקעות משמעותיות. זו לא בעיה לגרום להם לא להחזיק מעמד. אני מאוד חושש לעתיד ההתיישבות במקרה של ממשלת שמאל כזאת, ובעיניי בסבירות לא קטנה היא עלולה לנצח את הבחירות ולקום".

ומבחינתך אם מחר הרמטכ"ל שואל אותך מה לעשות בזירה העזתית, אתה אומר לו לכבוש את כל עזה?

"בוודאי. אני אומר: בואו נכבוש קודם את החצי הצפוני, כולל העיר עזה. בואו נתחיל בזה. לנייד את האוכלוסייה לחצי הדרומי. אנחנו צריכים לסדר את המקום הזה עם ההתיישבות כמו שאנחנו נחשוב שנכון, עם קיבוצים, מושבים, חוות ויישובים עירוניים".

החטופים חזרו בזכות הלחץ הצבאי

למשפחת בכר הענפה יש שורשים עמוקים בקיבוץ בארי. אבידע בכר, ששכל את אשתו דנה ובנו כרמל ואיבד את רגלו בשבעה באוקטובר, הוא בן דוד. "המשפחה שלנו כאן. אבא שלי יצחק ואחיו צ'יקו הקימו כאן את הבית. לי יש אח ושלוש אחיות פה בקיבוץ. התחנכתי פה וגדלתי פה".

כמי שבארי הוא ביתו וכור מחצבתו, כשראית את המחבלים פושטים על הקיבוץ זה טלטל אפילו יותר?

"זאת טלטלה כפולה ומכופלת בכל ההקשרים", הוא נושם עמוקות. "ראשית, הארגון שהוא הכי חלק ממני ואני חלק ממנו קרס ונכשל כישלון טוטאלי. כשאנשים מסתכלים עליי הם אומרים: 'אתה זה הצבא. הבושה של הכישלון המבצעי הזה - זה אתה, זה שלך'. אתה מרגיש בעניין הזה כישלון עצום. תוסיפי לזה שאני פונקציה בכירה בפיקוד דרום. וכשאת שמה את כל הפרטים האלה במסגרת הדעות שלי ותפיסות העולם, פתאום אני מבין שאם נחזור לאי אלו שנים של שקט הסיפור לא ישתנה, כי מי שנולד ברצועת עזה נועד בתפיסת העולם שלו להילחם, לכבוש, לרצוח ולשחרר מבחינתו את הארץ הזאת".

גם במחיר חייו.

"צריך לשמוע את השירים שלהם על המושג 'שהידה'. תפיסות העולם שלנו כל כך שונות, שאנחנו לא מסוגלים בכלל להבין את דרך המחשבה שלהם. כל הדברים האלה התבררו לי, וגיבשתי את דעתי עליהם אחרי שבעה באוקטובר", הוא משתף בכנות בשינוי הדרמטי שהתחולל בהשקפת עולמו. הוא מספר כיצד שנים לפני כן כמה מחברות מהקיבוץ שידעו שהוא עובד במרכז הארץ חיברו אותו לעמותת 'בדרך להחלמה', שבמסגרתה מתנדבים ישראלים מסיעים חולים עזתים לבתי חולים בישראל. "הייתי מסיע חולים ערבים מעזה לבית החולים תל השומר. בזמנו זה היה נראה לי חלק מהיכולת לפתח איתם איזושהי מציאות אחרת, וכשלהם יהיה טוב ברצועה - יהיה טוב. ביום חמישי לפני שבעה באוקטובר קטפנו אבוקדו יחד עם פועל פלשתיני מבית לאהיה. הגישה שאני החזקתי בה הייתה שזה מצוין שהם באים לעבוד פה, כי כשתהיה להם פרנסה זה ירגיע את כל השנאה הזאת שהם שטופים בה. אלה מחשבות מעוותות", הוא מדגיש. "אנחנו משליכים עליהם את הגישות ההומניות שלנו".

כמה עדיין אוחזים בהשקפה הזאת היום ביישובי העוטף?

"הרבה".

גם אחרי שבעה באוקטובר?

"הם בעיקר עסוקים במה הצבא היה לא בסדר, במה הממשלה הייתה לא בסדר. אבל מה חלקו של האויב הוא לא חלק מהשיח כמעט".

כצפוי, התגובות מהחברים בעוטף להחלטתו להצטרף למפלגת הציונות הדתית היו ברובן הרמות גבה וביקורת נוקבת. "אומרים לי 'למה עשית את זה לעצמך? למה אתה עושה את זה לבני המשפחה שלך בקיבוץ?'. בקיצון היו גם כינויי 'בוגד' ו'משוגע'. יש כאלה שאומרים 'אולי זו פוסט־טראומה'. אבל הדבר הנחמד והיפה הוא שפתאום צצים עוד ועוד אנשים שמפחדים להגיד את דעתם בפרהסיה אבל שולחים לי חיזוק - אנחנו חושבים בדיוק כמוך, כל הכבוד".

וכשהחלטת להזדהות פוליטית ואפילו להיכנס לרשימה, למה לא במקום יותר גבוה, שתהיה בפועל חבר כנסת?

"בצלאל הציע את זה. אני חשבתי שאני לא מעוניין לשנות את אורח החיים שלי. אני רוצה להיות שותף במה שהציונות הדתית מובילה ועושה. אני מקווה שזה יהיה בתוך הממשלה וזה יהיה משמעותי. אבל עדיין, להיות חבר כנסת ולוותר על החיים של החקלאי שכל כך הרבה שנים חיכיתי לחזור אליהם, זה כבר משהו שלא רציתי".

איך אתה רואה את המעורבות שלך במערכת הציבורית הזאת?

"במה שקשור לעמדות של המפלגה והנציגים שלה, גם בהקשרים ביטחוניים וגם בהקשרים של ההתיישבות - אני לגמרי מעוניין להשפיע. אני אשמח להיות מעורב, לחזק את החוות ולהתיישב".

אתה למעשה אומר: התיישבות, התיישבות, התיישבות.

"לגמרי. הדברים קשורים זה בזה, ולשמחתי יש עם מי לעשות את זה היום, עם אנשי הציונות הדתית. הם מוכנים. אני אומר את זה בביקורת כלפי התנועה הקיבוצית למשל", הוא מאשים. "תגידו, מתי הוקם הקיבוץ האחרון? מביאים כל מיני תירוצים של בירוקרטיה, שהם באמת רציניים, זה לא פשוט להקים התיישבות חדשה. אבל עובדה שמי שעשה את זה בשנים האחרונות זו הציונות הדתית".

איך עברו עליך שלוש שנות המלחמה? רוב הזמן בעצם היית בצבא בתפקידך כסגן מפקד פיקוד דרום?

"בשלוש השנים האחרונות הייתי תושב באר שבע", הוא מחייך. "חדר המגורים שלי היה מעל החמ"ל בפיקוד. 18 מדרגות. החיים שלי התנהלו סביב ניהול הלחימה של פיקוד דרום, בעיקר בעזה אבל עם אחריות על הגזרות הנוספות שלנו".

אז איך אתה רואה את העובדה ששלוש שנים אחר כך חמאס עדיין קיים?

"גם אני דופק את הראש בהקשר הזה", הוא מודה. "המשימות שקיבלנו הן ליצור את התנאים להחזרת החטופים, לאפשר את חזרת תושבי העוטף ליישובים שלהם בבטחה ולהסיר את האיום הצבאי מתוך רצועת עזה. בשתי מטרות המלחמה הראשונות עמדנו, בשלישית לא. הדברים היו קשורים וכרוכים זה בזה", הוא מסביר. "בדיוק לפני שנה שתי האוגדות שלנו כבר מעכו את העיר עזה מכל הכיוונים ועמדו להיפגש אחת עם השנייה ברחוב שחוצה את העיר. זה היה הרגע שחמאס הבין והחליט שמה שהוא רוצה לעשות זה להחזיר את כל החטופים - רק קחו אותם ובתנאי שתצאו מהעיר עזה. זה הביא להסכם שאנחנו בתוכו".

אתה אומר שהעסקה וההסכמה של חמאס הן תוצאה של הלחץ הצבאי, ולא כדברי הטוענים שזה טראמפ שהכריח את נתניהו לקבל את העסקה?

"המחשבה הזאת מגוחכת בעיניי. אם טראמפ היה אומר להם קודם 'תחזירו', הם היו מחזירים? הם היו על הקצה של הקריסה. צבאית הם קרסו".

אם לא היו חטופים, אנחנו היינו אחרי הסיפור הזה מבחינת חמאס?

"אני מאמין שכן. אני חושב שהסיפור הזה עומד לפתחנו. אני לא מכחיש, אני מאוכזב למשל מזה שלא התקבלה החלטה בממשלה שגם חוק ההתנתקות בטל ומבוטל פה, כמו בצפון השומרון. למה לא עשו את זה? בעיניי, ראש הממשלה לא רוצה לסבך את עצמו בהקשר של ההסכם שהוא הלך אליו עם האמריקנים. אבל לטוב ולרע, הסיכוי שחמאס יעמוד בפרטים של ההסכם, דהיינו להתפרק מהנשק שלו - אין סיכוי שזה יקרה. הוא לא ישרוד אפילו עם העזתים האחרים שם, רק בכוח הנשק הוא ממשיך לשלוט".

זאת אומרת, חזרה ללחימה היא רק עניין של זמן?

"העימות איתם הוא נצחי פה. זה מה שאני מנסה להסביר לאנשים, שעשיתי את המהלך הזה כדי לדאוג לבארי ולדורות הבאים".

בכר חוזר במהלך השיחה שוב ושוב אל היום הנורא ההוא, שהוא יום מכונן בעבורו: "הגרוש של תמי אחותי היה בממ"ד. הוא יודע ערבית והוא סיפר שהוא שמע אותם אומרים אחד לשני שיש להם מלא חטופים קשורים ואין להם כלי רכב כדי לקחת אותם לעזה. ואז אחד מהם מקבל בקשר הודעה: טוב, תהרוג אותם ותשאיר אותם שם. הוא שמע את הירויות של ההוצאות להורג האלה.

"אני אומר את זה כי שמעתי שיש אנשים שכאשר עשו השוואה בין אירועי השואה לבין מה שקרה פה אמרו 'לא, השואה היא אירוע קיצוני בסדרי גודל אחרים'. ואני אומר: תבינו אילו הוצאות להורג היו פה, של משפחות שלמות, כדי להבין איזו חוויה חוו פה", הוא אומר בכאב. "זה לא כמה מחבלים שנכנסו. לזכור בעל פה את כל האנשים והשמות של האנשים שנרצחו פה, זה לוקח זמן. למרות שאתה מכיר את האנשים, כל אחד ואחת אתה מכיר.

"אני מקווה שאנשים יזכרו טוב טוב את האירוע הזה, ושזה יכוון את ההחלטות שלנו כמו שזה כיוון את ההחלטות שלי. שיותר ויותר אנשים יבינו את עוצמת העימות שיש פה בינינו לבין האויב הזה, שנמצא מעבר לגבול".

"שואלים אותי גם אילת אשתי וגם הילדים: תגיד אבא, לא חשבת עלינו? לא חשבתי על כלום. הייתי ממוקד מטרה. מאוד מרוכז בלזהות מחבלים, בלכוון ולפגוע. כל הדברים שקשורים להתנהלות של לוחם. לנשום נכון למרות שהלב שלך דופק חזק, להשתלט על הרעידות ולהילחם"

בס"ד

עיריית צפת
Zefat Municipality

תסתכלו צפונה

ההזדמנות הבאה שלכם

נמצאת בצפת

צפת מתחדשת!
תתחדש גם אתה

כנס היזמים של צפת

העיר המתחדשת פותחת את הדלת להזדמנויות חדשות:
אלפי יחידות דיור, מתחמי מסחר ותעסוקה ותוכניות
פיתוח משמעותיות שישנו את פני העיר.
הכירו מקרוב את הפרויקטים, התוכניות והמהלכים
שצפת מובילה - רגע לפני שהם הופכים למציאות.

1.11.2026

11:00-15:00

מלון כנען ספא, צפת

לפרטים והרשמה: 052-422-4289

← הצטרפו ליזמים שכבר מסתכלים קדימה →

המכללה האקדמית לחינוך
גבעת ושינגטון
החוויה שבחינוך

הזדמנות אחרונה להרשמה!

יום פתוח

ראשון | ל' בתשרי | 11.10 | 16:00-18:30

באקדמית לחינוך גבעת ושינגטון

תואר ראשון >> חינוך גופני | הוראת מוזיקה | הוראת מתמטיקה
הוראת אנגלית | חינוך מיוחד | הוראת מקרא
חינוך לגיל הרך

תואר שני >> חינוך משלב | חינוך גופני

הסבת אקדמאים | הרחבת הסמכה | מכינות קדם אקדמיות | קורסי שבתון | תוכנית רום

מערכת לימודים היברידית*

ההטבות שלנו

הנחת יום פתוח	הטבת תואר שני
200 ש"ח בדמי הרישום ו- 250 ש"ח בשכ"ל	עד 7,500 ש"ח לחברי ארגון המורים
בן/בת משפחה	**'חבר מביא חבר'**
10% הנחה בשכ"ל	הנחה של 500 ש"ח בשכ"ל

תוכנית למצויינים | היכל תרבות וחדרי חזרות | כיתות היברידיות | שילוב לימודים ועבודה
בריכת שחיה | אולמות ספורט | מעבדות חדשות | מעונות לרווקים נשואים ומשפחות

*ברוב חוגי התואר הראשון

073-3744339 | 08-8511572
toar@washington.ac.il | www.washington.ac.il

צילום: Temilade Adelaja רויטרס

כ־30 מיליון שקל לעמותות ישראליות שיקדמו את הנרטיב. שר החוץ הבריטי אד מיליבנד

סנקציות בהזמנה

מאחורי הסנקציות שהטילו מדינות אירופיות על מדינת ישראל מסתתר בית חרושת ציני, משומן ומתואם לייצור נרטיבים נגד ישראל ◄ המדינות שהטילו את הסנקציות שילמו לארגוני שמאל בישראל עשרות מיליונים עם ייעוד ברור: תבססו לנו נרטיב של טיהור אתני. הסחורה מגיעה בדיוק כפי שסוכם בהזמנה ◄ תחקיר

יוסף ארנפלד

המנגנון המשומן הזה פועל כבר שנים, אבל כעת נחשף הקשר הישיר והמלא בין החלקים שמניעים אותו: ממשלות זרות מזרימות מיליונים לארגונים אזרחיים כאן בישראל, הארגונים מייצרים קמפיינים של דה־לגיטימציה בארץ ובחו"ל - ואז אותן ממשלות בדיוק נסמכות על התוצרים שמימנו כהצדקה להטלת סנקציות על ישראל. הציבור אומנם מורגל לראות מימון זר לחוד וסנקציות לחוד, אך מדובר במעגל סגור שמזין את עצמו, החל מטענות לרעב המוני בעזה ועד להאשמות בפשעי מלחמה.

מחקר של תנועת 'אם תרצו', המובא בלעדית כאן ב'בשבע', חושף את המנגנון הזה לפרטי פרטים. התחקיר מראה כיצד ממשלות באירופה מפעילות את השיטה: הן מזינות ארגונים מקומיים במיליוני יורו כדי ליצור עלילה על טיהור אתני בשטח, קולטות את הדיווחים שהוזמנו, וממהרות להטיל סנקציות על מדינת ישראל בהסתמך על הנתונים שהן עצמן מימנו.

בתחילת ספטמבר האחרון פרסמו שרי החוץ של 12 מדינות - בריטניה, צרפת, קנדה, דנמרק, פינלנד, איסלנד, אירלנד, נורבגיה, פולין, פורטוגל, ספרד ושבדיה - הצהרה משותפת בדבר קידום הגבלות מסחריות ואיסור ייבוא מוצרים שמקורם בהתיישבות הישראלית ביהודה ושומרון. בד בבד הודיע שר החוץ הבריטי על משטר סנקציות חדש ומקיף, תוך שימוש מפורש במונח 'טיהור אתני' לתיאור מדיניות ישראל.

בתגובה לצעדים אלו הכריז שר החוץ גדעון סער על שורת צעדים דיפלומטיים, ובהם סגירת הקונסוליה הבריטית במזרח ירושלים. מעקב אנליטי מראה כי הצהרות וצעדים מסוג זה אינם נוצרים בחלל ריק, אלא הם תוצר מתוזמן, מאורגן וממומן היטב של ארגונים לא־ממשלתיים הפועלים ומשפיעים בישראל בתמיכה כספית ישירה של ממשלות זרות. אין פה סודות ואין קונספירציה, ישנן עובדות על תהליך שמתחיל במימון, ממשיך בפרסום ובדרישה מהקהילה הבין־לאומית ומסתיים בסנקציות על ישראל.

ניתוח הממצאים מצביע על קיומו של מעגל השפעה הרסני הפוגע ישירות במעמדה הבין־לאומי של מדינת ישראל. למעשה, כך זה עובד שלב אחר שלב: ראשית, ממשלות זרות מעבירות באופן ישיר ועקיף עשרות מיליוני שקלים לארגונים הפועלים בישראל כעמותות וכרשויות אזרחיות. בתמורה, ארגונים אלה מפיקים מחקרים וקמפיינים העושים שימוש במונחים קיצוניים כמו 'טיהור אתני' ו'פשעי מלחמה', במטרה להכשיר את הקרקע להעמדה לדין בין־לאומי. בשלב הבא התוצרים מופצים למחוקקים, למוסדות הבין־לאומיים ולתקשורת העולמית כעמדה "ישראלית פנימית", לאור העובדה שאותם ארגונים רשומים בישראל. לבסוף המעגל נסגר כשהממשלות הממנות משתמשות בתוצרים הללו כבסיס עובדתי ומשפטי לגיטימי כביכול, ומטילות על בסיסו חרמות, אמברגו וסנקציות על מדינת ישראל.

הולדתו של הטיהור האתני

כדי להבין עד כמה המנגנון הזה מתוזמן ומתוכנן, מספיק לבחון את פעילותו של ארגון 'בצלם' בשנים 2023-2026. ניתוח ההודעות לתקשורת והפרסומים של הארגון מראה זינוק חד ומתוזמן בשימוש במונח 'טיהור אתני' בהקשר ליהודה ושומרון ולרצועת עזה. בשנת 2023, המושג הזה כלל לא הופיע בהודעות הארגון לתקשורת, 'בצלם' השתמש בביטויים אחרים כמו 'גירוש קהילות' (בכ־19 אחוז מהפרסומים). בשנת 2024 החל מעבר הדרגתי של המונח לשימוש ביחס ללחימה ברצועת עזה, והוא הופיע בכ־9 אחוזים מההודעות לתקשורת. שנה לאחר מכן, ב־2025, כבר כ־18 אחוזים מהודעות הארגון כללו את הביטוי הזה ביחס לעזה. השיא הגיע בשנת 2026: בתוך פחות משנה, כ־66 אחוז מכלל הפרסומים (8 מתוך 12 הודעות) חזרו והדהדו את המונח 'טיהור אתני', תוך מיקוד נרחב ומתוזמן ביהודה ושומרון ובמזרח ירושלים. הזינוק הזה אינו מקרי; באתר הראשי של 'בצלם' אף הוגדלה ההשקעה עם הפניה ישירה לרשימה מתעדכנת תחת הכותרת "טיהור אתני".

> בשנת 2023, המושג 'טיהור אתני' כלל לא הופיע בהודעות ארגון 'בצלם' לתקשורת. בשנת 2026, עוד בטרם הסתיימה, כ־66 אחוז מכלל הפרסומים (8 מתוך 12 הודעות) חזרו והדהדו את המונח 'טיהור אתני', תוך מיקוד נרחב ומתוזמן ביהודה ושומרון ובמזרח ירושלים

כך למשל ב־15 ביולי יצאה הודעה לעיתונות על הסרט החדש של בצלם בפסטיבל ונציה, ובתוך ההודעה נכתב בין השאר "הסרט מכניס את הצופים לתוך המציאות היומיומית של הטיהור האתני שישראל מבצעת בגדה המערבית". בהמשך ציינו 'בצלם' בהודעה כי "מאז אוקטובר 2023 בלבד גירשו הרשויות הישראליות ומיליציות המתנחלים בכפייה 62 קהילות פלשתיניות שלמות וחלק מתושביהן של 15 קהילות נוספות בגדה המערבית, ועקרו מבתיהם לפחות 4,635 פלשתינים, כמחציתם קטינים. גירושים אלה הם חלק מפרויקט רחב יותר של טיהור אתני, שמטרתו לפרק את מרקם החיים הפלשתיניים בגדה המערבית".

מחברים
את הקהילה לתורה
עם פניני הלכה

לפתיחת שיעור חדש בקהילה,
בארגון או במוסד שלכם,
פנו אלינו ונעזור לכם
כדי לצאת לדרך!

לפתיחת
שיעור

יש לכם שיעור קיים?
צרפו אותו למאגר השיעורים
הארצי, כדי שלומדים נוספים
יוכלו להצטרף אליכם!

להוספת
שיעור קיים

איך זה עובד?

◄ דואגים לספק את הסחורה של "גירוש" ו"טיהור אתני". פעילי שמאל ביהודה ושומרון

ב־23 באפריל יצאה הודעה תחת הכותרת "קריאה דחופה: המיליציות הישראליות זורעות מוות בגדה המערבית - 4 הרוגים בפחות משבועיים בהתקפות ממוקדות על הכפרים באזור מזרח רמאללה", ובגוף ההודעה צוטטה יולי נובק, מנכ"לית 'בצלם': "ההרג היומיומי בגדה אינו מקרי אלא חלק בלתי נפרד ממהלך שיטתי של טיהור אתני. המערכת הישראלית אינה עוצרת את האלימות כי היא משרתת את יעדה המדיני: דיכוי האוכלוסייה הפלשתינית ונישולה מאדמתה. ההרג הזה יימשך כל עוד הקהילה הבין־לאומית תמשיך להסתפק בגינויים רפים ולא תעצור את ישראל מהמשך ביצוע הפשעים". כמובן, ההודעות לעברית מתורגמות גם לשפה האנגלית.

בנוסף לכך, במרץ 2025 פרסמו הארגונים 'יש דין' ו'רופאים לזכויות אדם' דוח משותף במימון האיחוד האירופי, הקובע כי ישראל מבצעת מדיניות של "טיהור אתני", וקורא לקהילה הבין־לאומית לפעול באופן אקטיבי נגד המדינה. אם כן ישנה חפיפה בולטת בין השפה ששימשה את הארגונים לבין השפה שאומצה מאוחר יותר בשיח המדיני של חלק מהמדינות בספטמבר 2026.

התוצאה של הקמפיין המתוזמר הזה לא איחרה לבוא. ב־8 בספטמבר 2026 אימץ שר החוץ הבריטי את הנרטיב במלואו, והכריז רשמית: "ממשלת בריטניה מסכימה כי מתרחש טיהור אתני של פלשתינים באזורים ביהודה ושומרון - המבוצע על ידי טרוריסטים מקרב המתנחלים". השפה, המונחים וההגדרות המשפטיות הועתקו כמעט מילה במילה מהדוחות של עמותות השמאל בירושלים ובתל אביב - ישר להצהרה הרשמית של משרד החוץ בלונדון.

תרצו את זה בליש"ט או ביורו?

מאחורי ההצהרות הלוחמניות מאירופה עומד מנוע דלק כלכלי אדיר. על פי הנתונים הרשמיים המדווחים ברשם העמותות שבמשרד המשפטים, סך המימון הישיר והעקיף שהזרימו 9 מתוך 12 המדינות החתומות על ההצהרה נגד ישראל (בתוספת ארגון גג בין־לאומי) לארגוני תעמולה פוליטיים בארץ בשנים 2021-2026 נוסק לסכום עתק של 117,305,520 שקלים.

את רשימת המממנות מובילה בריטניה, שהזרימה באופן ישיר יותר מ־27.5 מיליון שקלים לארגונים אלו - אותה בריטניה בדיוק ששר החוץ שלה מיהר לאמץ את המונח 'טיהור אתני'. אליה מצטרפות אירלנד עם כ־16.2 מיליון שקלים, נורבגיה עם כ־13.7 מיליון שקלים במימון ישיר, דנמרק (כ־10.4 מיליון שקלים) ושבדיה (כ־10 מיליון שקלים). גם מדינות כמו קנדה (8.1 מיליון שקלים), ספרד (6.1 מיליון שקלים), צרפת (3.7 מיליון שקלים) ופינלנד (2.7 מיליון שקלים) לקחו חלק פעיל בתדלוק המנגנון. לכל אלו מתווספים יותר מ־18.4 מיליון שקלים שהוזרמו דרך 'מועצת הפליטים הנורבגית' (NRC) - גוף הפועל במימון משותף של נורבגיה, בריטניה והאיחוד האירופי. המספרים הללו אינם מותירים מקום לספק: אין מדובר בדאגה הומניטרית תמימה או בביקורת דיפלומטית מקורית, אלא בהשקעה כספית מתוכננת ומסיבית של ממשלות זרות ביצירת התעמולה שתשרת אותן ביום פקודה.

כשמפרקים את מיליוני היורו והשטרלינג לפי עמותות, נחשפת מפת החלוקה של מנגנון ההשפעה. כספי הממשלות הזרות מתחלקים בצורה מחושבת בין עשרות ארגונים פוליטיים הפועלים בזירות שונות - מיהודה ושומרון ומזרח ירושלים, דרך הזירה המשפטית והתקשורתית, ועד לזירה הבין־לאומית. בראש רשימת המקבלים מהמדינות החתומות עומד ארגון 'קומט מי', שגרף סכום עתק של כ־15.1 מיליון שקלים. מיד אחריו ניצבים 'יש דין' עם יותר מ־10.4 מיליון שקלים ו'המוקד להגנת הפרט' שקיבל כ־8.9 מיליון שקלים - שני ארגונים המרכזים חלק ניכר מהפעילות המשפטית והתקשורתית נגד המדיניות הישראלית ביהודה ושומרון.

עוד ברשימה: ארגון 'עיר עמים' הפועל במזרח ירושלים (כ־7.7 מיליון שקלים), 'יוזמת ז'נבה' (כ־7.1 מיליון שקלים), 'רופאים לזכויות אדם' (כ־6.7 מיליון שקלים) וארגון התכנון 'במקום' (כ־6.4 מיליון שקלים). את התמונה משלימים ארגוני התעמולה הבולטים והמוכרים בציבור הישראלי: ארגון 'בצלם', שהוביל כאמור את הזינוק בשימוש במונח 'טיהור אתני', נהנה ממימון של כ־5.4 מיליון שקלים מאותן מדינות. ארגון 'שוברים שתיקה' זכה ל־5 מיליון שקלים, 'גישה' לקחה כ־4.5 מיליון שקלים, 'שלום עכשיו' - כ־2.9 מיליון שקלים, 'עדאלה' - כ־2.6 מיליון שקלים, וארגון המשפטנים 'חקל' - כ־2 מיליון שקלים.

"כשעקבנו אחרי הפרסומים בשנה האחרונה, זה פשוט קפץ לעין", מסביר אלון שוורצר, ראש אגף מדיניות ומחקר בתנועת 'אם תרצו' בשיחה עם 'בשבע'. "אם בעבר השיח עסק במונחים כמו 'גירוש קהילות' או 'חיכוכים בשטח', פתאום החלו לפמפם באופן מתוזמר את המונח 'טיהור אתני' בהקשר של יהודה ושומרון. לקחנו שניים-שלושה ארגונים מרכזיים, כמו 'בצלם' ואחרים, והראינו איך בתוך שנה אחת בלבד הם יצרו קמפיין חדש, החדירו שיח שלא היה קיים קודם לכן, ותוך חודשים ספורים - הממשלות שממנות את הארגונים האלה פשוט מאמצות את הטרמינולוגיה הזאת, ולוקחות אותה כמין תירוץ מוכן מראש להטלת הסנקציות על מדינת ישראל".

> על פי הנתונים הרשמיים המדווחים ברשם העמותות שבמשרד המשפטים, סך המימון הישיר והעקיף שהזרימו 9 מתוך 12 המדינות החתומות על ההצהרה נגד ישראל (בתוספת ארגון גג בין־לאומי) לארגוני תעמולה פוליטיים בארץ בשנים 2021-2026 נוסק לסכום עתק של 117,305,520 שקלים

לדברי שוורצר, הבחירה במילים הללו אינה סתמית או רטורית, אלא בעלת משמעות משפטית הרסנית. "יש בזה מחשבה עמוקה מאוד", הוא מדגיש. "כשעולים למעוף הציפור, מבינים שלא סתם משתמשים בביטויים כמו 'טיהור אתני', 'פשעי מלחמה' או 'הרעבה'. כל המושגים הללו לקוחים ישירות מתוך אמנת רומא והמשפט הבין־לאומי. המטרה היא לספק את התשתית המשפטית הנדרשת כדי להאשים את ישראל בפשעי מלחמה ולהעמיד אותה לדין. בדוגמה שראינו כעת, זה פשוט עוד מקרה בוחן מובהק שממחיש איך מעגל הדה־לגיטימציה הזה עובד ומזין את עצמו".

שוורצר מציין כי הדפוס הזה מוכר כבר יותר מעשור. "ב־2010 פרסמנו את אחד הדוחות הראשונים של 'אם תרצו', שהראה כיצד ארגון 'יש דין' ניסה להכניס לשיח הישראלי את המושג 'פשעי מלחמה' ביחס לחיילי צה"ל. עד 2011-2010 זה כלל לא היה שיח שגור, וכיום לצערנו הרב התרגלנו שיש שיח כזה בתקשורת. כבר אז מצאנו במסמכים שממשלת בריטניה היא שמימנה את הניסיון הזה. והנה כעת, אנו רואים בדיוק את אותה שיטה: אין שום חידוש אמיתי באירועים בשטח, אבל הארגונים משתמשים בטרמינולוגיה חדשה וקיצונית כדי להכניס אותה לדעת הקהל הבין־לאומית ולגרום לממשלות הזרות לאמץ אותה - מתוך ידיעה שבית הדין הבין־לאומי בהאג יכול לשפוט מדינות על בסיס טענות של טיהור אתני.

"כששר החוץ הבריטי השתמש במושג הזה בהצהרה הרשמית שלו", מדגיש שוורצר, "היה לנו קל מאוד לחבר את הנקודות ולהציג את התמונה המלאה: יש כאן ממשלות שממנות ארגונים, ארגונים שמייצרים קמפיינים ויוצרים תודעה, ומודעות לתקשורת שיוצאות שוב ושוב - ואז כל הגלגל הזה חוזר לאותן מדינות ולאותן ממשלות, שמאמצות את הטרמינולוגיה ומנצלות אותה כדי לקדם מדיניות אנטי־ישראלית".

דרוש חוק עמותות חדש

יחד עם זאת, שוורצר מצביע גם על הסוגיה הפוליטית והתקנונית בכנסת, ומביע אכזבה מאי־קידום הצעת חוק העמותות. "בממשלה

האחרונה היו דיונים על הצעת חוק העמותות, שמטרתה להטיל מיסוי על המימון הממשלתי הזר ובכך להוריד את המוטיבציה של מדינות אירופה להעביר לפה מאות מיליוני שקלים בשנה. לצערנו הנושא הזה לא התקדם, אבל זו דרך יעילה להפסיק את הקרקס הזה ולמנוע את הפגיעה בריבונות ישראל.

"המהלך הבא שלהם כבר נמצא מעבר לפינה", מזהיר שוורצר. "שמנו לב בבירור שקמפיין 'הטיהור האתני' של הארגונים הללו לא נעצר במה שנוח לתקשורת ולעולם לחשוב עליו כיהודה ושומרון, מעבר להרי החושך. אותם ארגונים כבר משתמשים במונח הזה באופן פעיל גם ביחס למתרחש במזרח ירושלים. הכתובת על הקיר: לא רחוק היום שבו נראה ממשלות זרות מאמצות את הטרמינולוגיה האנטי־ישראלית הזאת גם בנוגע לבירת ישראל. אומנם כיום המדינות הללו אינן מכירות בריבונות הישראלית בעיר ומפעילות בה קונסוליות המיועדות לאוכלוסייה הפלשתינית, אבל הקמפיין הבא שלהן כבר בעיצומו, ובעוד חצי שנה או שנה נראה את הממשלות באירופה מאמצות אותו רשמית".

לדבריו, למרות האפקט רב ההשלכות של הממצאים, לא נדרשה עבודת מודיעין מורכבת כדי לחשוף את התמונה. "המידע הזה גלוי לחלוטין. ודווקא בגלל זה יש לנו ביקורת נוקבת על המתרחש אצל רשם העמותות. ברגע שממשלה זרה מממנת עמותה או ארגון בישראל, הן חותמות ביניהן על חוזה או הסכם. בחו"ל החוזים הללו נחשפים מדי פעם, אבל בארץ החוזים עצמם אינם חשופים לציבור. העמותות מחויבות אצלנו לדווח לרשם העמותות רק על סכום התרומה ועל מטרתה - אלא שהדיווחים הללו נעשים במונחים כלליים ומכובסים כמו 'תמיכה כללית'".

יש דרך לעצור את מעגל הדה־לגיטימציה הזה?

"חופש הביטוי במדינה דמוקרטית שמור לכל עמותה, אבל אין שום סיבה שהמדינה תעניק הטבות מס, פטורים וסבסוד ממשלתי לארגונים שממומנים במיליונים על ידי ישויות זרות", מציע שוורצר. "עמותה שעיקר תקציבה - למשל, יותר מ־2.5 מיליון שקלים - מגיע מממשלות זרות, אינה עמותה ישראלית אותנטית, ואין הצדקה להתייחס אליה כאל כזו".

הצעד הראשון והעיקרי שמציעים ב'אם תרצו' הוא מיסוי ישיר על המימון הזר. "כיום, כשישות כמו ממשלת גרמניה או האיחוד האירופי מעבירה מיליון שקל לארגון כמו 'בצלם', הסכום עובר במלואו, נקי ממס. הצעת החוק שלנו קובעת כי על כל תרומה מממשלה זרה ייגבה מס - למשל בגובה 20 אחוזים. במצב כזה, 800 אלף שקלים יגיעו לארגון, ו־200 אלף שקלים יועברו ישירות לקופת המדינה או לקרן ייעודית לטובת אזרחי ישראל. ברגע שממשלה זרה תבין שחלק מכספי התעמולה שלה מגיע היישר לקופה הציבורית הישראלית, המוטיבציה שלה להזרים לכאן מאות מיליונים תרד בצורה דרמטית".

נדבך נוסף בתוכנית נוגע לשימוש הסדרתי שעושים הארגונים הנתמכים בבתי המשפט בישראל, בפרט בעתירות נגד הפעילות המבצעית של צה"ל ובסוגיות תנאי הכליאה של מחבלים. "כיום, אזרח פרטי או עמותה ישראלית שעותרים לבג"ץ משלמים אגרה של כ־3,000 שקלים - סכום מסובסד מאוד, שכן עלות הדיון השיפוטי יקרה בהרבה", מציין שוורצר. "אין שום היגיון שממשלה זרה תיהנה מהסבסוד הזה של משלם המיסים הישראלי. ארגון שמתבסס על מימון זר ועותר באופן סדרתי צריך לשלם אגרת עתירה ריאלית של עשרות אלפי שקלים. כשהפנייה לבג"ץ תעלה להן ביוקר, אותן ממשלות יחשבו פעמיים לפני שיממנו עתירות שמטרתן להכביד על מערכת הביטחון ומערכת המשפט הישראליות".

לצד המאמץ הדיפלומטי הנדרש מול הממשלות באירופה כדי להפסיק את המימון, ב'אם תרצו' מבהירים כי המהלך הדיפלומטי כשלעצמו אינו מספיק, ונדרשת חקיקה ישראלית משלימה ומפוכחת. "מאמצים דיפלומטיים הם דבר מבורך וחשוב, אבל הם תלויים לחלוטין בשאלה מי יושב באותו רגע בבירה האירופית", מסביר שוורצר. "כאשר עולה במדינה מסוימת ממשלה פרו־ישראלית, אפשר להגיע להבנות. אבל מה קורה כשנבחרת ממשלה אנטי־ישראלית? שם אין עם מי לדבר. חקיקה ישראלית עצמאית אינה באה להחליף את הדיפלומטיה, אלא להעביר את המושכות לידיים שלנו. היא מבטיחה שאנחנו לא תלויים אך ורק בחילופי שלטון זרים, אלא מנהלים מדיניות ריבונית שמגינה על המדינה מפני חתרנות מדינית".

לדבריו, השילוב בין הכלים נועד לקלף את מסכת האותנטיות שהממשלות באירופה עוטות על עצמן. "במצב התקני של יחסים בין־לאומיים, אם ממשלת בריטניה או צרפת רוצה לבקר את ישראל - היא אמורה לשלוח דיפלומטים, לבצע מחקר רשמי ולהתמודד איתנו במישור הדיפלומטי. אלא שכיום המדינות הללו משתמשות במסלול עוקף: הן ממנות עמותות ישראליות, מקבלות מהן את החומרים, ואז מגלגלות עיניים ואומרות: 'מה אתם רוצים מאיתנו? אנחנו לא ממציאים כלום, אלו ארגונים ישראליים וזכויות אדם שלכם שאומרים שאתם מבצעים טיהור אתני'. בדיוק כפי שעשו במשך שנים עם 'שוברים שתיקה' בטענה ש'אלו חיילים ישראלים שאומרים שבוצעו פשעי מלחמה'".

"כאן בדיוק טמון לב התחקיר שלנו", הוא מחדד. "בלי המימון הממשלתי הזר, אותם ארגונים לא היו יכולים לשמש כחוד החנית של התעמולה האירופית. במדינה דמוקרטית יש חופש ביטוי, וארגונים יכולים להמשיך להביע את עמדתם, אבל ללא תקציבי העתק מאירופה - היקף ההשפעה והיכולת שלהם לספק תחמושת לקמפיינים בין־לאומיים נגד ישראל היו מצטמצמים באופן דרמטי".

צילום: דוד ואקנין פלאש 90

◄ באופן אבסורדי, משלם המיסים הישראלי מסבסד עתירות של ממשלות אנטי־ישראליות בבג"ץ. דיון בבג"ץ

צילום: קוב דוברו

אלון שוורצר, 'אם תרצו': "הם לא סתם משתמשים בביטויים כמו 'טיהור אתני', 'פשעי מלחמה' או 'הרעבה'. כל המושגים הללו לקוחים ישירות מתוך אמנת רומא והמשפט הבין־לאומי. המטרה היא לספק את התשתית המשפטית הנדרשת כדי להאשים את ישראל בפשעי מלחמה ולהעמיד אותה לדין"

לחלי וצוריאל שרון
יחד עם הבן עמית
מזל טוב להולדת הבת
נאיה אודיה
שתזכו לגדלה לתורה,
לחופה ולמעשים טובים
בשבע

לאיילת ויצחק שליסל
מזל טוב
להולדת הבן משה
שתזכו לגדלו לתורה,
לחופה ולמעשים טובים
בשבע

לצילית ומאיר יעקובסון
מזל טוב להולדת הנכדה
בת לרינת ויאיר
שתזכו לגדלה לתורה,
לחופה ולמעשים טובים
בשבע

2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026

בשבע

שנת ה-25

הייבר כאן

'בשבע' השבוע - 25 שנה

עריכה: חגית רוזנבאום

עם פטירתו של הגאון הרב אברהם שפירא זצ"ל, הקדשנו את הגיליון לתיאור פועלו כתלמיד חכם, ראש ישיבה, מנהיג ציבור, רב ראשי ואיש משפחה

(גיליון 262, כ"ט בתשרי תשס"ח, 2007)

המבצע לחיסול חיזבאללה בלבנון לווה כרגיל בנהי של כלי התקשורת. 'בשבע' הביא את הרוח הגדולה של הלוחמים, שסיפרו על הגבורה ועל הניסים

(גיליון 1118, כ"ט בתשרי תשפ"ה, 2024)

זה קרה אומנם רק לפני שנה, אבל עדיין מרגש: זכינו לפרסם בשער את תמונת ההורים הגיבורים צביקה ואפרת מור מחבקים את הבן איתן, שחזר עם אחרוני החטופים מעזה

(גיליון 1166, כ"ד בתשרי תשפ"ו, 2025)

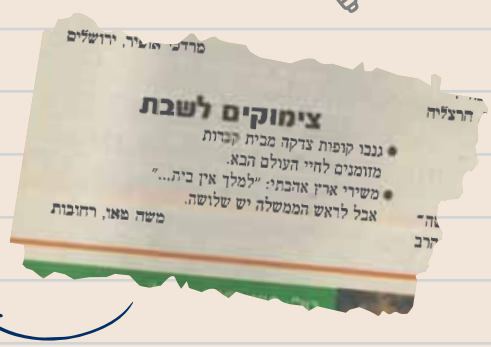

הקורא משה טאו היה מפנק אותנו במשך שנים ב'צימוקים לשבת' במדור המכתבים למערכת

(גיליון 213, כ"ז בתשרי תשס"ז, 2006)

אפרת שטרן בבית האבלים של משפחת הנקין, עמ' 16 ■ הרב יואל קטן על גאונותו וצניעותו של הרב איתם הנקין הי"ד, עמ' 26 ■ רבקי גולדפינגר בשיחה עם אלמנתו של הרב נחמיה לביא הי"ד, עמ' 18 ■ אדל בנט, שבעלה אהרן נרצח בעיר העתיקה, בשיחה מבית החולים עם משה גלנץ, עמ' 20

הרב איתם הנקין הי"ד | נעמה הנקין הי"ד | הרב נחמיה לביא הי"ד | אהרון בנט הי"ד

מדיניות ההבלגה של נתניהו הובילה לחג סוכות מדמם במיוחד, שבו נרצחו הרב איתם ונעמה הנקין הי"ד לעיני ילדיהם

(גיליון 663, כ"ה בתשרי תשע"ו, 2015)

2002

2007

2008

בונים את הבנות

...חלה את דרכה 'אם האולפנות'
...בנות בצריף עץ רעוע, ועם
...בנות לחיי תורה ועשייה למען
...ית בגורות רב-גילאי, מסורת
...עם חיי קודש באולפנה,
...חזו בפנימייה, ערך האמת
...ת מבחני הכבוד, והשיגה
...א לטובת מגורי המושב קטיף
...יה ■ גם בגורות שהשתלבו
...רות בעולם המדע והחיי-טק,
...' בכפר פינס: 'התחנכנו
...מתוך יראת שמיים'

צילום: עפר עמרם

כשאם האולפנות בכפר פינס חגגה יובל, כינסנו בוגרות לשמוע על המוסד שסלל דרך לדור של נשים חדורות בתורה ובתודעת שליחות

(גיליון 363, כ"ז בתשרי תש"ע, 2009)

גם החטוף הזה חזר בחול המועד סוכות: עין במר בוכה על מחיר הדמים של העסקה, ולב שמח על שובו של גלעד שליט לחיק משפחתו

(גיליון 465, כ"ט בתשרי תשע"ב, 2011)

הסקופ המהדהד ביותר של 'בשבע', שגם השפיע על המציאות: ריאיון שהעניק הרב אברהם שפירא זצ"ל לרב אהרון טרופ, ובו הורה לחיילים להודיע כי יסרבו למלא את פקודת הגירוש

(גיליון 113, כ"ט בתשרי תשס"ה, 2004)

ידידיה מאיר מזהה בטורו לראשונה את מה שעתיד להפוך לקאלט מגזרי: ההקפות השניות בישיבת הר המור

(גיליון 765, כ"ט בתשרי תשע"ח, 2017)

חגגנו בשער העיתון את מינוים של רבנים ראשיים לירושלים, ובפרט רב ציוני מבכירי 'מרכז הרב', הרב אריה שטרן זצ"ל

(גיליון 615, כ"ט בתשרי תשע"ה, 2014)

דיווח במדור 'מיקרוסקופ' על צעד ראשון בתהליך, שסופו היה שינוי מפת התקשורת בהקמת ערוץ 14

(גיליון 513, כ"ה בתשרי תשע"ג, 2012)

הרב אליעזר מלמד

חובת לימוד התורה לגברים

שני חלקים במצוות תלמוד תורה ← האחד לדעת את הוראת התורה להדרכת החיים ← בחלק זה גברים ונשים חייבים כאחד ← החלק השני הוא להקיף את התורה כולה, בין מצוות שקשורות לחייו של הלומד ובין שאינן קשורות, ולהמשיך לעיין ולדקדק בתורה ← בחלק זה גברים חייבים בלבד ← ליסודות התורה יש גבול, ואותם נצטוו ההורים ללמד את הבנים, ואותם חייבים כל הגברים לדעת ← הספרות התורנית העומדת לפנינו מרובה פי אלף ויותר מהספרות שהייתה בתקופת הראשונים ← האתגר להקיף את כל יסודות התורה נעשה קשה יותר ויותר

שני חלקי מצוות תלמוד תורה

שני חלקים במצוות תלמוד תורה. האחד לדעת את הוראת התורה להדרכת החיים, ובחלק זה גברים ונשים חייבים כאחד. וכפי שאמר ה' למשה: "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (שמות יט, ג). דרשו חכמים: "כה תאמר לבית יעקב - אלו הנשים, ותגיד לבני ישראל - אלו האנשים" (מכילתא שם), והמשך הפסוק "ויענו כל העם יחדו ויאמרו: כל אשר דיבר ה' נעשה" (שמות יט, ח).

החלק השני הוא להקיף את התורה כולה, בין מצוות שקשורות לחייו של הלומד ובין שאינן קשורות, ולהמשיך לעיין ולדקדק בתורה. בחלק זה גברים חייבים בלבד, שנאמר: "ולימדתם אותם את בניכם" (דברים יא, יט), דרשו חכמים: "ולא את בנותיכם" (קידושין כט, ב). אומנם אישה שתתנדב ללמוד מעבר למה שנוגע להדרכת החיים, תזכה לשכר (סוטה כא, א).

בטור זה נעסוק בחובת הלימוד לגברים, ורק אציין שבעבר, ההבדל בין חובת הגברים לחובת הנשים היה גדול מאוד, וכיום הצטמצם מאוד, כפי שאבאר בעתיד.

החובה ללמוד את כל התורה

השאלה הבסיסית במצוות תלמוד תורה היא: מה חייבים ללמוד? לכאורה הכוונה ללמוד את כל התורה שבכתב ושבעל פה. זו המצווה המוטלת על ההורים ללמד את התורה לילדיהם, שנאמר: "ולימדתם אותם את בניכם לדבר בם" (דברים יא, יט). "אותם" משמע כל דברי התורה. וזו המצווה המוטלת על חכמי ישראל, שנאמר: "ושיננתם לבניך" (דברים ו, ז) (ספרי שם), משמע את כל דברי התורה. וזו החובה המוטלת על כל אדם מישראל, שאף אם לא לימדו אותו תורה בצעירותו, חובה עליו ללמוד את כל התורה ביוזמתו, שנאמר: "שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אנוכי דובר באוזניכם היום, ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם" (דברים ה, א) (קידושין כט, ב; רמב"ם הלכות תלמוד תורה א, ג).

מה כוללת החובה

אלא שקשה, כיצד ניתן ללמוד את כל התורה, הרי אין לתורה קץ ותכלית, ומכל אות שבתורה ניתן ללמוד תילי תילים של הלכות ורמזים, ובכל מדרש של חכמים טמונים רעיונות רבים? כמו שנאמר: "ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים" (איוב יא, ט), שכן שורש התורה בנצח, ועל כן אין סוף לעומק רעיונותיה.

אולם ליסודות התורה יש גבול, ואותם נצטוו ההורים ללמד את הבנים, ואותם חייבים כל הגברים לדעת. בכלל זה: התורה שבכתב, יסודות האמונה והמוסר, תרי"ג מצוות עם הסייגים שתיקנו להן חכמים ודרכי לימודן מהמקרא. בכלל זה גם ישראלים צריכים ללמוד את מצוות הכהנים, וגם בזמן הזה צריך ללמוד את הלכות המקדש. אלא שאת המצוות וההלכות הנוגעות למעשה צריך ללמוד תחילה ובהרחבה, ואת המצוות שאינן למעשה לומדים לאחר מכן בקצרה (ראו ב'שולחן ערוך הרב', א, א-ו; ג, א; ד, ד; ד, ו; וקונטרס אחרון ג, א, שביאר בהרחבה ובעמקות את הלכות תלמוד תורה. וכן כתב לפניו רבי יעקב עמדין בסידור בית יעקב הלכות תלמוד תורה ד. וכן עולה מהרמב"ם בהקדמתו ליד החזקה, שמגמתו כדי שיוכלו לקיים את מצוות תלמוד תורה כולה).

ראיות שחובה ללמוד את כל יסודות התורה

וכן משמע מהמצווה על כל אחד מישראל לכתוב לו את התורה כולה, כדי שיוכל ללמוד את כולה (ראו פניני הלכה חפצי קודש ח, א-ב). ולכן לדעת הרא"ש, כיום שלומדים מספרים מצווה לקנות את ספרי התורה שבכתב והתורה שבעל פה, שמהם לומדים בפועל. הרי שמצוות כתיבת התורה נועדה כדי שילמדו את התורה כולה.

בנוסף לכך, למדנו שחובה ללמד את הבן תורה שבכתב ושבעל פה, ואף לשלם על כך, ומוכרחים להסיק שיש לחובה זו קצבה, שהרי לא ייתכן שהאב יצטרך לממן את לימודי בנו עד שיהיה בן ארבעים.

וכן למדנו שאביו לא לימדו, חייב ללמוד בעצמו (קידושין כט, ב), משמע זמן מוגבל, הרי שיש למה שהוא צריך ללמוד קצבה (הרב ישראלי, עמוד הימיני נה).

וכן למדנו משאלת הגמרא האם עדיף ללמוד תורה תחילה או ליישא אישה תחילה (קידושין כט, ב), משמע יש תוכן מסוים שצריך להקיף, והשאלה האם לדחות את הנישואין לשם כך (עיינו שולחן ערוך הרב תלמוד תורה קונטרס אחרון ג, א; עיינים למשפט קידושין כט, ב, כ).

תוכנית הלימוד בזמן חכמים

בזמן חכמים תוכנית הלימודים תוכננה כך שיספיקו ללמד את הבנים את כל יסודות התורה עד לקראת גיל עשרים, וכפי שאמרו במשנה בשם יהודה בן תימא: "בן חמש שנים למקרא, בן עשר למשנה, בן שלש עשרה למצוות, בן חמש עשרה לתלמוד, בן שמונה עשרה לחופה, בן עשרים לרדוף" (אבות ה, כא). שהואיל ולמד את יסודות התורה והוא נשוי, עליו לרדוף אחר פרנסתו ולעסוק ביישובו של עולם תוך קביעת עיתים לתורה. ומאותו זמן הוא גם נענש על חטאיו, שאין בית דין של מעלה מענישים בן פחות מעשרים (רע"ב).

פירוט התוכנית

"בן חמש שנים למקרא" - מגיל חמש עד עשר לימדו את הילדים לקרוא חמישה חומשי תורה, כאשר זמן רב הוקדש לשינון הניקוד והטעמים, שכן באותם ימים היה אסור לכתוב את התורה עם ניקוד וטעמים, שהם בכלל התורה שבעל פה. בשנים אלו גם למדו נביאים וכתובים.

"בן עשר למשנה" - היינו הלכות כל התורה, שכן בזמנם לימוד הלכה נקרא משנה. יתר על כן, מכיוון שבימי התנא יהודה בן תימא עוד לא נחתמה המשנה, לימדו את התלמידים במסגרת ה"משנה" רק את הדעה שנפסקה להלכה.

"בן חמש עשרה לתלמוד" - כלומר, ביאור גדרי ההלכה וסברותיה, ודרכי לימודה מפסוקי המקרא. כך עד בערך גיל עשרים למד הנער את כל יסודות התורה. לימים בסוף תקופת האמוראים, כונסו דיוני האמוראים סביב מסכתות המשנה, בשני התלמודים, והם הנקראים כיום גמרא או תלמוד ירושלמי ותלמוד בבלי, אולם התוכן שבהם רחב פי כמה וכמה ממה שלימדו את הנערים בימי יהודה בן תימא.

התרחבות תוכן הלימוד במשנה ובגמרא

בעקבות חורבן בית המקדש וביטול הסנהדרין רבו הספקות והדעות, ובטלה הסמכות להכריע הלכה, והגלויות הלכו והתפזרו, עד שרבי יהודה הנשיא ובית דינו הגיעו למסקנה שמוכרחים להתיר לכתוב את התורה שבעל פה, כדי שתהיה מונחת לפני כל ישראל בכל מקום שהם. לשם כך סידר את כל ההלכות בשישה סדרים.

בעקבות חתימת המשנה התרחב לימוד המשנה לציבור. שכן בתחילה לימדו במסגרת המשנה בעיקר הלכה למעשה, ולאחר חתימתה התרחב לימוד המשנה גם לדעות שלא נפסקו להלכה ולהלכות שאינן שכיחות (ראו עדויות א, ד-ו).

כשלוש מאות שנה לאחר חתימת המשנה נחתם התלמוד הבבלי, שבו הובאו הדיונים העמוקים של האמוראים סביב המשנה. כך גם לימוד התלמוד התרחב מאוד, שכן עד חתימת התלמוד כל רב לימד את תלמידיו את הסבריו בלבד, ואילו בתלמוד נכללו דעות אמוראים רבים וסברותיהם, מעל ומעבר למה שהיה מקובל לפני כן. אבל עדיין, התלמידים הטובים ביותר יכלו להקיף את כל התורה עד צאתם לחיי המעשה.

התרחבות תוכן הלימוד בימי הגאונים והראשונים

במשך חמש מאות השנים שאחרי חתימת התלמוד נוספו פסקי הגאונים שהסיקו ממנו הלכה למעשה, ואז גם למוכשרים ביותר נעשה קשה מאוד להספיק ללמוד עד גיל עשרים את התלמוד עם פסקי ההלכה העולים ממנו.

כדי להקל על הלומדים חיבר הרי"ף (ד'תשעג-ד'תתסג, 1013-1103) את ספרו, שנקרא 'תלמוד קטן', ובו העתיק רק את סוגיות התלמוד הנוגעות להלכה בזמן הגלות עם הוספת פסקי ההלכה היוצאים מהן.

כמה דורות אחריו כתב הרמב"ם (ד'תתצח-ד'תתקסה, 1138-1204), את ספרו הגדול 'משנה תורה' בסגנון המשנה, ובו כלל את כל הלכות התורה, כולל ההלכות שנוהגות בזמן בית המקדש, עם תמצית טעמן ומקורן.

אולם רוב ככל הרבנים סברו שאין להסתפק בלימוד ספרו של הרמב"ם, הואיל ואינו מבאר בהרחבה את סברת ההלכה, והמשיכו להדריך את התלמידים ללמוד את המקור בתלמוד הבבלי. כאשר בפועל, כל תלמיד למד את התלמוד עם פירוש אחד או שניים, שאותם היה צריך להעתיק בכתב יד על נייר שהיה יקר למדי. כך התלמידים המצטיינים הקיפו את התלמוד עם ההלכות היוצאות ממנו.

בהמשך תקופת הראשונים התרבו הפירושים והפסקים, עד שעל ידי לימוד פירוש אחד לא יכלו לדעת את הסוגיה כולה. לשם כך כתב הרא"ש (ה'י-ה'פח, 1250-1327) את פסקיו על הש"ס, ובהם סיכום דעות הגאונים והראשונים עד ימיו עם סברותיהם. ואת ההלכה למעשה יכלו ללמוד מספר 'ארבעה טורים', שכתב בנו רבי יעקב.

עד סוף תקופת הראשונים עברו עוד יותר ממאתיים שנה. כדי לכלול את פסקי כל הראשונים וטעמיהם, מספרד ומאשכנז, כתב רבי יוסף קארו (ה'רמח-ה'שלה, 1488-1575) את ספרו הגדול 'בית יוסף', כפירוש ל'ארבעה טורים'. ועוד כתב את ה'שולחן ערוך' כספר סיכום להלכות היוצאות מספרו הגדול. אומנם מחמת ריבוי הדעות והסברות, בספרי הרא"ש, הטור ו'בית יוסף' כלולות רק ההלכות הנוהגות למעשה בזמן הגלות. ועדיין הספר 'בית יוסף' ארוך מאוד, וזולת מצטיינים במיוחד, אין תלמידי חכמים צעירים שמסוגלים להקיף את התלמוד וה'בית יוסף' ו'שולחן ערוך'.

בחמש מאות השנים שעברו מאז, חוברו לתלמוד פירושים רבים, ועוד נכתבו ספרי שאלות ותשובות ופסקי הלכה רבים. כמו כן פסקי ההלכה נעשו ארוכים ומפורטים, שכן האחרונים נצרכו להתייחס גם לדברי הראשונים. עד שהספרות התורנית העומדת לפנינו מרובה פי אלף ויותר מהספרות שהייתה בתקופת הראשונים, והאתגר להקיף את כל יסודות התורה נעשה קשה יותר ויותר.

בעזרת ה' בשבוע הבא נדון בשאלה כיצד ניתן לקיים בפועל את המצווה ללמוד את כל יסודות התורה.

כיום שלומדים מספרים מצווה לקנות את ספרי התורה שבכתב והתורה שבעל פה, שמהם לומדים בפועל. הרי שמצוות כתיבת התורה נועדה כדי שילמדו את התורה כולה. בנוסף לכך, למדנו שחובה ללמד את הבן תורה שבכתב ושבעל פה, ואף לשלם על כך, ומוכרחים להסיק שיש לחובה זו קצבה, שהרי לא ייתכן שהאב יצטרך לממן את לימודי בנו עד שיהיה בן ארבעים

חזון לאומי
המרכז למנהיגות ציבורית
Zionist Horizon

מכבי תנועה עולמית
Maccabi World Union

יחד לנצח

הגיע הזמן שנספר את הסיפור שלנו בעצמנו

האמת של ישראל צריכה פה, והיא צריכה את **הקול שלך.**
הצטרפו לנבחרת שמובילה את ההסברה הישראלית
בעולם ומחזירה את הציונות והאמת למרכז הבמה!

האמת שלנו - המשימה של כולנו • הצטרפו אלינו •

הצטרפו לפרויקט מיוחד!
הצטרפו לחזון!

English • Français • Español • Deutsch

www.hazonleumi.co.il 053-321-6623

מאיר דויטש

לא על כל מחלוקת אפשר לגשר

שיתוף פעולה אזרחי עם החברה הערבית הוא חיוני, אך שותפות פוליטית בנושאי הליבה של הזהות היהודית תפגע בלב הקיום שלנו

בעולם של הסכמות, גישורים וניהול קונפליקטים אוהבים להשתמש בנוסחת ה־20-80: אנחנו מסכימים על 80 אחוז מהדברים, יש בינינו מכנה משותף רחב, ורק 20 אחוז נותרו במחלוקת. אם רק נצליח לדבר, להתגמש ולמצוא את דרך האמצע, אפשר יהיה לבנות שותפות. זו נוסחה מצוינת לניהול צוות, לזוגיות, לקהילה ולעיתים גם למחלוקת פוליטית. אבל יש רגע שבו היא מפסיקה לעבוד: כש־20 האחוזים שנותרו במחלוקת אינם עוד ויכוח על הדרך אל היעד, אלא על עצם המטרה.

במהלך שנותיי בפעילות ציבורית פגשתי לא מעט ארגונים ואנשים רציניים שעושים עבודה חשובה, ונאחזים בנוסחה הזאת כמעט כבאקסיומה. במקרים רבים נוסחה זו יכולה לעבוד, והיא יכולה להניב שיתופי פעולה חשובים עם החברה הערבית. כאשר מדובר על המרחב האזרחי, אפשר ואפילו חובה להתמקד ב־80 האחוזים שבהם יש הסכמה. הרי גם לאוכלוסייה הערבית חשוב שתהיה מערכת בריאות מתפקדת, שיהיו תשתיות ראויות ושילדי ישראל ילמדו בבתי ספר שבהם יקבלו את החינוך המיטבי. לצורך כך נכון להתמקד ב־80 האחוזים המאחדים, גם אם יש התפשרות על 20 האחוזים שבמחלוקת. לצורך ההמחשה, מדינת ישראל מסכימה שבבתי הספר במגזר הערבי תוכנית הלימודים תהיה שונה מתוכנית הלימודים של הרוב היהודי.

אלא שבניסיון לייצר שותפות יהודית-ערבית במערכת הפוליטית הישראלית, יש משמעות קריטית לשאלה מה בדיוק נמצא בתוך אותם 20 האחוזים. גם פה יש מקום רב לשיתופי פעולה בתחום האזרחי, אך כאשר חוסר ההסכמה הוא על המטרה עצמה - הרי שמדובר במנגנון השמדה עצמי. בזוגיות, אפשר להסכים על 80 אחוז ולהתווכח על חופשה, כסף או חלוקת מטלות. אבל אם אחד מבני הזוג דורש לעצמו את הזכות לפוליגמיה, זו כבר לא מחלוקת שולית, גם אם על כל שאר התחומים יש הסכמה מלאה. הדבר דומה לגוף האדם. גוף האדם יכול להסתדר (בקושי רב) גם כאשר חלק מהאיברים חסרים. הוא לא יכול להסתדר בלי הלב, גם אם חלקו מסך איברי הגוף קטן מ־20 אחוז.

כך גם בנוגע לסוגיית השותפות הפוליטית היהודית-ערבית. אפשר להסכים על השקעה בתשתיות, שיפור מערכת החינוך, מאבק בפשיעה ובאלימות וצמצום פערים - כל אלו אינטרסים משותפים חשובים. אבל מה קורה כאשר בתוך אותם 20 אחוזים נמצאות שאלות היסוד: אופייה של מדינת ישראל, עתידה כמדינה יהודית ודמוקרטית, הקמת מדינה פלשתינית, או היחס למתקפת 7 באוקטובר ולחמאס? אלה אינן סוגיות שנמצאות בשוליים, הן נוגעות לשאלה באיזו מדינה אנחנו חיים ולאן היא הולכת.

בשבועות האחרונים התפרסמו סרטונים שבהם חלק מנציגי הציבור הערבי מצהירים שוב ושוב: מדינת ישראל היא כיבוש בר־חלוף, והמעורבות הפוליטית היא אסטרטגיה של ג'יהאד אזרחי החותרת להפיל את השלטון מבפנים. מי שמקשיב לדברים, חייב להתאמץ מאוד כדי להמשיך להחזיק בתפיסה שמדובר בשותפות לגיטימית.

אפשר להיות שכנים. אפשר לעבוד יחד. אפשר לשתף פעולה במקומות שבהם יש אינטרס משותף, ובוודאי אפשר לקיים יחסי חברות וכבוד עם אזרחים ערבים רבים. אבל שותפות פוליטית אינה רק הסכמה על 80 אחוז. מי שחושב שניתן להקים ממשלה עם מי ששואף שמדינת ישראל תחדל מלהתקיים כמדינה יהודית ודמוקרטית, יקום מחר בבוקר עם מדינה דו־לאומית. זו לא תרומת כליה או תרומה של מח עצם. זו תרומת לב.

הכותב הוא מנכ"ל תנועת רגבים

זיו מאור

לא, אין טרור יהודי

מאחורי השיח על טרור יהודי מסתתרת תפיסה מגמתית שמבקשת לצבוע מעשים נקודתיים כתופעה רחבה ומסוכנת, תוך אימוץ הנרטיב שמבקשים אויבי ישראל לקדם

לא. אין דבר כזה טרור יהודי. בעצם הטור הזה, על הדוק האפולוגטי שבו, יש כניעה מסוימת לתכתיבי האויב על השיח. אבל בשבועות האחרונים שטף גל של אנשי ימין שנשברו מול התעמולה האנטישמית, החלו להכיר ב"בעיה", ודרשו מסביבתם הימנית לעשות כמותם, באדנות מתייפיפת של מתפכחים.

אז לא. אין טרור יהודי, ובשורות שלהלן אנסה לנמק את דבקותי בכך. נקודת הפתיחה של הדיון היא בעובדה שאין אף אדם שדעתו נחשבת, שחושב שלפגוע בערבים חפים מפשע זה אחלה. אין אף דמות משמעותית שקוראת להקל בדינו של מי שהורשע בהשלכת בקבוק תבערה על רכב ערבי, או בהצתת בית, או באלימות באופן כללי, ואין דמות כזו שקוראת לחמול עליו. העובדה שכמעט אין איש שהורשע בכך היא לוז העניין.

הפעולות שאנחנו רואים לפעמים בזכות עדשותיהם של פרובוקטורים אנטישמים הן לא נעימות לצפייה. אבל כדי לראות אותן ולהסיק שאנחנו רואים טרור יהודי, צריך קודם לאמץ כמה הנחות יסוד, שאין אף אחד מקוראי 'בשבע' הקבועים שמסכים להן: יש להניח שכאשר הערבי רועה את צאנו, נוטע את זיתו ונוטה את אוהלו, הוא מבטא את מורשתו עתיקת היומין ואת חיבורו האותנטי לקרקע. ואילו כאשר היהודי עושה את אותם דברים בדיוק, העז, השתיל והיתד הם כסות לקולוניאליזם אירופי מנשל.

דוגמה טובה לנקודה זו ניתן לראות בבירור מחוות ארמונות יריחו. החווה הזאת שוכנת בין ארמון הדייק לארמון קיפרוס, ומהמרפסת רואים היטב את בית הכנסת העתיק. בית הכנסת שוכן בלב אזור שנרכש לפני 130 שנה על ידי החבורה שהקימה את פתח תקווה. במקור, המושבה נועדה לקום בעמק עכור, אך התנאים הקשים הוליכו את יואל משה סלומון ושותפיו לביצות השרון. עד שנת 2000, האדמות הללו עובדו על ידי הקיבוצים אלמוג, ורד יריחו ובית הערבה. עם פרוץ מלחמת אוסלו, השטחים ננטשו והאויב כבש אותם בהדרגה. בחסות תוכנית פיאד נסללו כבישים וסומנו חלקות חקלאיות קטנות, בנות כעשרה דונמים האחת, שבהן התיישבו פולשים ערבים. עם הקמת חוות הארמונות לפני כשנתיים, העבירו הקיבוצים לידי המשפחה המפעילה את החווה את זכות החכירה בקרקע. החווה רועה את עדריה בשטח שבחזקתה, וזה אומר בהכרח גם ובעיקר בין כותלי חלקות הפולשים. כשביקרתי שם בשלהי תמוז, הייתה זו שכונת רפאים. הערבים ברחו כי הם הבינו שהיהודים חוזרים. אבל המעשים הללו, שהם אופייניים לתופעת החוות בכללותה, ניפקו לאויב שלל תמונות של "טרור יהודי".

לא נברח מאירועי ג'אלוד, וננתח בהקשר הזה את הביטוי המאוס "לקחת את החוק לידיים". במקום שבו מותר ליהודי להיות על פי חוק, חלה על הרשויות חובה להגן עליו. סככת רועים איננה מאחז. היא יכולה להפוך לכזו, אבל לשם כך נדרש גיבוי ממסדי. מי שהפקיר את היהודים שבנוכחותם החוקית בגבעת הצמב"רים המאיסו את המקום על האויב, הוא אשר לקח את החוק לידיים, או ליתר דיוק שמט אותו מידיו. כשאלוף הפיקוד מתעלם מהוראתו המפורשת, והמחייבת על פי חוק, של שר הביטחון להניח לטל ינון דרדיק לנפשו, הוא לוקח את החוק לידיים. כששופטי בג"ץ מתמסרים לנרטיב הערבים הילידים ומורים על החזרתם של הפולשים הערבים לגבעה, באבטחת צה"ל, הם גם לוקחים את החוק לידיים, וגם עושים פרובוקציה שנועדה להבעיר את השטח. כן, השופטים הם הפירומנים. לא נערי הגבעות.

אני מגנה אלימות נגד חיילי צה"ל ונגד ערבים חפים מפשע. אבל אני מסרב לנתק את אירועי ג'אלוד משרשרת הפרות החוק הממוסדות שקדמו לכך בידיהם של שופטים וקצינים.

מהקבינט דלפו השבוע הדלפות המלמדות שאפילו דוד זיני, בבת עינו של הימין וההישג הנישא על נס של הממשלה הזאת, מכיר בקיומה של הבעיה. מי שקרא וגם הבין את המלצות ועדת גרוניס, מי שראה באישום המופרך נגד אחיו של ראש השב"כ מעשה מאפיוזי של לקיחתו כבן ערובה, מופתע שלקח לזיני כל כך הרבה זמן להתהפך.

בנאומו באו"ם אמר ראש הממשלה שמחיר הדמים של הטרור היהודי הוא "אולי שניים-שלושה הרוגים בשנה". השקר הזה נבלע בשלל כותרות הנאום, אבל בעיניי חומרתו מאפילה אפילו על נאום בר אילן. כדי להבין את התגייסות הממסד הישראלי לקמפיין האנטישמי הזה, יש להיזכר בעתירת אנשי השב"כ נגד מינוי דוד זיני. הם הסבירו שזיני לא כשיר לתפקיד, משום שהוא לא מבין שהאידאולוגיה של בן גביר וסמוטריץ' היא איום ביטחוני. בשב"כ מושרשת אפוא ההשקפה שהאיום הביטחוני האמיתי איננו נערים עם גוזמבות שתוקפים ערבים, אלא מיליוני ישראלים ששואפים להסיר מהשולחן לתמיד את המדינה הפלשתינית. בפעם הבאה שמדגדג לנו לגנות, כדאי להיזכר את מי ואת מה הקמפיין הזה משרת, ובעיקר לתהות היכן הנאשמים והמורשעים. כאזרחים, חובה עלינו לדרוש הוכחות לפני שאנחנו יוצאים בהאשמות, גם כלפי פרטים וגם כלפי ציבורים. אם אין מורשעים - אין "תופעה". זה החוק, ובל נעז לקחת אותו בידיים.

למנשה מרדכי
משתתפים בצערך עם פטירת אמך
חביבה מרדכי ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

לרויטל וחיים רגב
משתתפים בצערכם עם פטירת בנכם
איתם שלמה רגב ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

לאביחי כהנא
משתתפים בצערך עם פטירת אמך
שושנה והצל כהנא ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד
בשבע

נועה איתם

שופטים בוורטיגו

לא כדאי לזלזל בתרחיש בו בג"ץ יפסול ניצחון של הימין בקלפי. מי שפרץ את כל הגבולות המוסדיים לא יעצור ביום שאחרי הבחירות

"נו, די!", "לא צריך להגזים", "זה בחיים לא יקרה"... אלו התגובות שקיבלתי כשהעליתי את האפשרות הזאת. ובכל זאת, לא נסוגותי. הניסיון מלמד שמה שנראה בעיני רבים מופרך והזוי, עלול בהחלט להתממש; מה גם שלפחות בעיניי, מדובר בתחזית מבוססת ומציאותית. אפרוס את הדברים להלן, וישפטו הקוראים בעצמם.

הבה נניח שיקרה הדבר הבלתי סביר הבא - אחרי שבג"ץ אסר על הליכוד וש"ס להשתמש בכלים לדרבון המצביעים בטענת פגיעה בפרטיות; ואחרי שכל פעולות חברי הממשלה נסרקות במסרקות של ברזל מחשש לתעמולת בחירות; ואחרי שכל התקשורת הממוסדת מסבירה שוב ושוב למה אסור להצביע לממשלת הימין; ואחרי שהיא משננת כבר ארבע שנים שממשלת הימין איננה מתפקדת, הורסת את המדינה, הביאה עלינו את האסון הנורא ביותר בתולדותינו, משת"פית של קטאר, מפלגת את העם ומקימה כאן דיקטטורה; ואחרי שיגיעו המוני מצביעים מחו"ל כדי לבחור בגוש התיקון־שינוי־שמאל; נניח שאחרי כל אלו, באופן כמעט ניסי, הימין יזכה בבחירות ויהיה רוב מוצק לעוד ממשלת ימין מלא־מלא. מה יקרה אז? ובכן, להערכתי הלא מלומדת, אך המבוססת היטב, בג"ץ יפסול את תוצאות הבחירות.

כאן נכנסת ההתקוממות שלעיל: "נו, די!". ומולה, הרי נימוקיי. בג"ץ כבר הוכיח שאין לו גבולות. הוא פסל חוקים שעברו כדת וכדין, כי להבנתו הם סותרים חוק יסוד. ואז הוא פסל חוק יסוד, כי הוא כבר כתב קודם שאומנם כרגע הוא אינו פוסל חוק יסוד, אבל הוא בהחלט יכול לעשות זאת אם ייראה לו. ואז הוא סתם פסל חוקים, בלי קשר לכלום. הוא פיטר את מועצת הרשות השנייה שהתמנתה כחוק, והקים בכוחות עצמו מועצה חדשה בניגוד לחוק. הוא מתערב בשיקולים ביטחוניים ומדיניים ומבטל החלטות ומינויים כראות עיניו. אז למה נראה לכם שהוא יימנע מלפסול את הבחירות, אם התוצאה לא תמצא חן בעיניו? מה יעצור בעדו מלקבוע שתוצאת הבחירות איננה סבירה, שנפלו ליקויים חמורים בשיקול דעת הבוחרים, או ברוב הקלפיות, או שהתוצאה מנוגדת לערכי מגילת העצמאות? מה להם חוק, ראיות ועדויות? הם רואים בעצמם אפוטרופסים של הציבור, קברניטי המדינה, שחובתם היא להצילנו מעצמנו. והבחירות הן בדיוק אירוע כזה שבו ההמון הנבער, הקיצוני והלא מחונך, עלול להזדקק לעזרתם.

זה לא שכל השופטים הם אנשים רעים או מושחתים או כוחניים. הם פשוט איבדו את ההתמצאות במרחב. הם נמצאים בוורטיגו, כמו טייס שהאינסטינקטים שלו מורים לו שהוא טס כלפי מעלה, כשבעצם הוא מוביל להתרסקות על הקרקע.

שופט אמור לשפוט על פי החוק, ויש לו כללים מחייבים כיצד לעשות כן. המהפכה החוקתית של אהרן ברק, שהסירה מהשופט את עול החוק והכללים המחייבים, נטלה ממנו את הקואורדינטות, נקודות הציון שאמורות להכווין את החלטותיו, והותירה לו לפלס לעצמו את דרכו על פי שיקול דעתו, הרגשת ליבו ונטיית נפשו. אפשר לחמול על השופטים הנבוכים, הנאלצים לנפק יש מאין פסיקות והחלטות, לנסח אותן בשפה כמו משפטית, ולהתרסק שוב ושוב אל קרקע המציאות והשכל הישר. אבל נכון יותר לרחם על החברה הישראלית, שכפופה לחבורת אנשים רבת כוח, שאין דרך לצפות את גחמותיה או לרסן אותה. והחבורה הזאת, שהורגלה לראות בעצמה "המבוגר האחראי" במדינה, מה יִמנע ממנה לפסול את תוצאת הבחירות, אם לא תהלום את תפיסתה לגבי הטוב והנכון?

אל תסתכלו עליי. אין לי השכלה משפטית או מיומנות פוליטית, ואין לי מושג איך אפשר למנוע את זה. בניגוד אליי, חלק לא מבוטל מהחברים ברשימות הימין הם אנשים חכמים וחריפים ומנוסים, ולרבים מהם גם השכלה משפטית. יש לקוות שהם נערכים גם לתסריט הזה, ושמי מהם, ועדיף כולם יחד, ימצאו דרך לפרק את המוקש הזה תוך מזעור הנזק האגבי. ובכל זאת, מה אנחנו, האזרחים הפשוטים, יכולים לעשות? אנחנו יכולים להצביע בהמונינו רק למפלגות שנשבעות להתמודד עם הגולם הזה, שקם על הדמוקרטיה הישראלית. זה צריך להיות ניצחון ברור, מוחץ, מובהק, מה שהאמריקאים קוראים landslide, מפולת הרים של קולות, שיבטאו את דרישתו של רוב העם לחירות, לצדק, לאמת, לכל הערכים הנובעים מהמורשת היהודית. הצבעה כזאת תיתן כוח לנציגינו לבצע את תוכניותיהם, ואולי אפילו תגרום לאנשים ההגונים שבתוך מערכת המשפט להתעשת ולחשב מסלול מחדש.

טייס שנכנס לוורטיגו יכול להיחלץ מהסכנה אם יתמקד במכשירי הכיוון והניווט ויפעל לפיהם. הצבעה המונית שתביא להכרעה חד־משמעית וגורפת בבחירות יכולה לשמש כמצפן, שיאפשר לשופטים להתמצא מחדש במרחב, ולחזור לנתיב הבטוח של דמוקרטיה פרלמנטרית. זה ורחמי שמיים.

אלישע האס

סדרי עדיפות לאומיים

ברגעים שבהם יסודות הבית בסכנה והחזית המזרחית מאיימת, נדרשת הנהגה עם אמונה, חוכמה ויכולת עשייה. הצוות שהוביל מהפכה ביהודה ושומרון הוכיח שיש על מי לסמוך

במציאות של הדמוקרטיה הייצוגית, ההחלטה בידי מי להפקיד את האחריות לגורל המדינה וגורל כל אחד מאיתנו צריכה להיעשות בשיטת האלימינציה, היינו בחירה במי שהוא הכי קרוב ביכולת להגשים את היעדים הרצויים לי. המשתנה החשוב ביותר בבירור זה הוא אישיותם של המועמדים בכל רשימה, וראשית לכול ראש הרשימה.

כיוון שמפלגת הבית היהודי נעלמה מן הנוף, לפי שעה, נראה שהציבור הסרוג בוחן מפלגות מן המרכז-שמאל והימין. אני מבקש לבחון את התאמת רשימת הציונות הדתית ליעדים של הציבור הדתי־לאומי. אני מניח שלרוב מניינו ובניינו של הציבור הסרוג הזהות היהודית של המדינה, החינוך היהודי, תפיסת הביטחון הלא מכילה, בניית העוצמה הביטחונית, חיזוק ההתיישבות בנגב, בגליל וביהודה ושומרון הם יעדים מרכזיים חיוניים ומשותפים. לאור זאת, כשאני בוחן את הפעולה של רשימת הציונות הדתית בארבע השנים האחרונות, אני מזהה הישגים שבעבר לא חלמנו עליהם. מעולם לא היו לציבור הסרוג נציגים שגילו מנהיגות וכושר הובלה כפי שאנו רואים כיום.

בתחילת חודש יוני 1967 הודיע לממשלה הרמטכ"ל דאז, יצחק רבין, שחטיבה של צבא עיראק עומדת לחצות את הירדן בגשר אדם, ושאם זו תגיע לאזור השומרון, לא יהיה ניתן להגן על המדינה. ידיעה זו גרמה לסיום תקופת ההמתנה וליציאה לתקיפה יזומה שפתחה את מלחמת ששת הימים. בימים אלה האיום של החזית המזרחית חמור מזה שהיה ב־1967, ולכן ביצור האחיזה ההתיישבותית, הצבאית והמדינית ביהודה ושומרון, תוך תחרות עם תוכנית סלאם פיאד לאחיזה באותו שטח, הוא צורך קיומי ממדרגה ראשונה לעצם עתיד המדינה כולה. הדברים ידועים כבר שנים רבות, וההתיישבות התקדמה תוך התגברות על מצבורי קשיים וחסמים, אך לאורך השנים היא התקדמה לאט לאט, קמעא קמעא.

במשך ארבע השנים האחרונות חלה מהפכה של ממש, הצוות סמוטריץ'־סטרוק התגבר על קשיים, סילק חסמים רבים והוביל את הרחבת ההתיישבות, את מפעל החוות, והקמת יישובים חדשים בהיקף שעליו לא חלמנו בעבר. אני מודה שהאמנתי שחומש ושא־נור ישובו, אולם לא האמנתי שכדים וגנים יקומו מאפר ההתנתקות. והנה הבלתי ייאמן קורה. זו מנהיגות עוצמתית, מנהיגות הבנויה על ארבעת היסודות החיוניים: אמונה, אומץ, חוכמה ויכולת עשייה שתתרגם את האידאולוגיה למדיניות ולתוצאות ממשיות בשטח.

שאר השותפים בממשלה תרמו תרומה משמעותית בעיקר בכך שתמכו ושיתפו פעולה בפתיחת חסמים, אולם הגידול האקספוננציאלי באחיזה היהודית ביהודה ושומרון בארבע השנים של הממשלה היוצאת הוא בעיקר פרי היכולות הגדולות, המסירות, ההתמדה, הדבקות במטרה והכישרון של הצוות המוביל.

אלו תכונות אישיות מובהקות ומוכחות. לכן, כאשר הצוות המנוסה מבטיח עשייה דומה בגליל - שהולך ונשמט מידי היהודים, ובנגב - שבו התנועה האסלאמית בונה את הגשר מהר חברון לרצועת עזה, אפשר להיות סמוכים ובטוחים שיש כיסוי מלא לתוכניות. זה כוחן של אישיות מוכחת ושל יכולת מנהיגותית מעולה.

אני מודע לכך שיש ביקורת על המנהיגות המוכשרת הזאת, על שלא שמה די משאבים של פעילות פוליטית בנושאים המסורתיים של הציונות הדתית, כגון התחרות עם החרדים בתחום הרבנות העירונית, ועל עמדתה הפוליטית (הנכונה לדעתי) בעניין חוק הגיוס ודברים דומים. על כך אני מבקש לטעון שכאשר יסודות הבית בסכנה, החובה לייצבו קודמת לכול. תוכנית פיאד, שסימנה את 2030 כיעד לסיום ההשתלטות על יהודה ושומרון, היא סכנה לעצם הקיום של המדינה היהודית, ולכן יש עדיפות עליונה בהקדמת האחיזה בשטח.

המפעל הגדול הזה בנוי על בני הדור השלישי, שחלוציותם מזכירה את החלוציות של המחצית הראשונה של המאה הקודמת, בעת שהוריי שעלו מברלין התנחלו בעמק בית שאן והיו נערי גבעות לכל דבר. מטבע הדברים יש במפעל גדול כזה גם חריגות, ועליהן בנוי קמפיין אלימות המתנחלים שיעדו הוא הפקרת השטח לידי מדינה פלשתינית. יש לטפל בחריגות כפי שמטפלים בפשע בתל אביב, אך אסור להזיק למפעל החיוני שאותו מובילה מפלגת הציונות הדתית. חובה לבדוק כל דבר לגופו ולהימנע מהכללות. אני מכיר אישית חוות רבות, ועליי לציין שהן בנויות על דור נפלא של צדיקים וחלוצים.

לסיכום, אני סבור שכל מי שמדינה יהודית וזהות יהודית חשובות לו, יכול בלב שלם ובביטחון מלא לתת את קולו למפלגת הציונות הדתית ולהנהגתה העוצמתית והאמינה. האלטרנטיבות לא הוכיחו תכונות אישיות ויכולות כה גדולות.

הכותב הוא חבר חוג הפרופסורים לחוסן לאומי, והיה בעבר יושב הראש של הפורום

לא להטיל את הסיכון על המותקף

דרישת ה'מיידיות' בחוק הישראלי מעבירה את סיכון אי הוודאות ממי שיצר את הסכנה אל המותקף עצמו: היא מכריחה אותו להמתין ולבחון חלופות בזמן אמת, תוך סיכון חייו. לעומת זאת, דין 'הבא במחתרת' ודין 'רודף' מציגים תפיסה הפוכה ומוסרית הרבה יותר

הפיגוע ליד חוות גלעד, שבו נרצחו יובל עזרא ובניהו מלט הי"ד, טלטל את כולנו. כוח של חיילים ואנשי ביטחון הגיע למקום כדי להגן על אזרחים שהותקפו בידי פורעים ערבים, אך העימות הלך והחריף עד שאחד הפורעים הצליח לחטוף את נשקו של אחד מאנשי הביטחון ולפתוח באמצעותו באש. מול התמונות הקשות עלתה מיד שאלה פשוטה: מדוע אנשי הביטחון, שהיו חמושים וכבר חשו כי נשקפת להם סכנה, לא ירו בפורעים קודם לכן?

השאלה מתחדדת עוד יותר לנוכח קביעת התחקיר הצה"לי כי "הוראות הפתיחה באש היו ברורות ואפשרו לכוחות להפעיל אש כדי להסיר את האיום כנדרש". אלא שדווקא כאן מתחדדת הבעיה: גם אם ברגע מסוים כבר היה מותר לירות, השאלה היא מה נדרש מן המותקף לעשות רגע קודם לכן. והמסר שהחוק הישראלי משדר לו הוא: אל תגיב, המתן עד שסכנת החיים תהיה ברורה, מוחשית ומיידית דיה.

לפני שנסביר זאת, יש להעיר כי באירוע לאומני ניתן לבחון את השימוש בכוח קטלני כלפי המחבל בשתי דרכים: אפשר לראות במחבל אדם שמעשיו הופכים אותו לבר־מוות, ללא תלות בשאלת ההגנה העצמית, ואפשר לראות בו אדם המסכן את חייו של אדם אחר, ולכן מותר לפגוע בו במידה הנדרשת כדי להציל את המותקף. אף שלדעתי הדרך הראשונה היא הנכונה, החוק הישראלי עוסק למעשה בדרך השנייה, ולכן גם אנו נעסוק בה במסגרת זו.

ירי כמוצא אחרון

הוראות הפתיחה באש של המשרד לביטחון לאומי, המשמשות עבור אזרחים פרשנות מעשית לסעיף 34י בחוק העונשין, התשל"ז-1977, מחמירות מאוד עם המותקף ועם מי שמבקש להגן עליו. שלושה יסודות בולטים בהן: הדרישה שהשימוש בנשק יהיה נדרש באופן מיידי; הדרישה לראות בו מוצא אחרון, והחובה להעדיף חלופות פחות קטלניות להפסקת התקיפה. משמעות הדברים היא שאין להשתמש בכוח קטלני כל עוד הסכנה אינה קרובה עד כדי צורך בתגובה מיידית, וכן יש לוודא שאין בנסיבות העניין דרך פעולה אחרת, פחות קטלנית, להפסקת התקיפה. ולא זו בלבד: הוראות אלה גם שוללות שימוש בכוח קטלני במקרה שיש "ספק לקיומה של סכנה מוחשית ומיידית", או לחלופין כאשר זוהתה "כוונת תקיפה בלבד" ללא אמצעי תקיפה (נשק, סכין וכדומה). הוראות אלה מביאות לכך שהסיכון אינו מוטל על מי שיצר את הסכנה, אלא על המותקף: עליו להמתין, לוודא, לבחון חלופות ולהיזהר שמא יפעל מוקדם מדי.

כאן מתבקשת השאלה: אילו ביקשנו לעצב את הוראות הפתיחה באש לאור דין התורה, איזה מסר היינו מבקשים להעביר לאדם הנתון בסכנת חיים? במבט ראשון נדמה שההבדל אינו גדול, שהרי גם התורה מגבילה את הפגיעה ברודף ודורשת להימנע מהריגתו כאשר ניתן להציל בדרך אחרת (שולחן ערוך, חושן משפט, סי' תכה, סע' א). אולם עיון במקורות חז"ל מלמד כי נקודת המוצא שונה מן היסוד. כדי לעמוד על ההבדל, נציג בקצרה את שלושת העקרונות העיקריים המעצבים בדין התורה את גבולות הפגיעה ברודף:

התנאי הראשון - זיהוי כוונה: ההיתר להשתמש בכוח קטלני כדי לעצור את "הרודף אחר חברו להורגו" (סנהדרין פ"ח מ"ז) אינו מוגבל למצב שבו הרדיפה כבר החלה וסכנת החיים נעשתה מיידית. כבר במקורות התנאים נאמר כי מרגע שאדם "מיחה בידו להורגו" - כלומר עשה מעשה הרומז לכך שהוא מתכוון להורגו - "קודם (הקדם) והורגו" (מכילתא דרשב"י, שמות כב, ב); או בלשון המימרה הידועה של רבא: "והתורה אמרה: אם בא להורגך - השכם להורגו" (סנהדרין עב ע"א). מכאן שהתנאי הראשון והעיקרי לשימוש בכוח קטלני הוא זיהוי כוונת פגיעה קטלנית אצל התוקף, אף כאשר הסכנה עדיין אינה מיידית, ודי שכוונה זו ניכרת בדיבור או במעשה.

אף כאשר הכוונה אינה ודאית: גם כאשר אנו מזהים אצל אדם כוונת פגיעה כזו, לעולם איננו יכולים לדעת בוודאות גמורה שהוא אכן יממש אותה, אדם עשוי לאיים ולבסוף לחזור בו. ואולם מדין 'הבא במחתרת' (שמות כב, א-ב) אנו למדים שאין צורך בוודאות גמורה ביחס לכוונתו: כאשר גנב פורץ לבית מגורים אין אנו יודעים מהי כוונתו - "ספק שבא לגנוב, ספק שבא להרוג" (מכילתא משפטים, מסכתא דנזיקין, פרשה יג), ואף על פי כן אין ממתינים עד שתתברר כוונתו, אלא מצווים להורגו כדי לא לסכן את בעל הבית. יתרה מזו, רבותינו דרשו: "אם ברור לך כשמש שיש לו שלום עימך - אל תהרגהו, ואם לאו - הורגהו" (סנהדרין עב ע"ב), כלומר כל עוד לא ברור כשמש שהפורץ אינו בא להרוג - עליך להורגו. עד כדי כך שהעיד רב, אחד מגדולי האמוראים, כי יהרוג כל מי שיפרוץ לביתו, מלבד אדם אחד שהיה ברור לו שירחם עליו "כרחם אב על הבן" (שם).

התנאי השני - יכולת מימוש הכוונה: השימוש בכוח קטלני כלפי הרודף נועד להסיר את הסכנה, ולא להענישו או לנקום בו. משום כך, כאשר ניתן לעצור אותו בלי להורגו, יש לעשות כן. כך דרשו רבותינו מן הפסוק "וקצותה את כפה" (דברים כה, יב): "מלמד שאתה חייב להצילה בכפה" (ספרי דברים, סי' רצג), כלומר כאשר ניתן לעצור את הרודף באמצעות פציעתו, אין להורגו. וכן אמרו שאם "יש שם מושיעים", כלומר אנשים היכולים להציל את הנרדף ולעצור את הרודף בלא להורגו, "אין מצילין אותו בנפשו" של הרודף (ירושלמי סנהדרין פ"ח ה"ט). נמצא אפוא שגם לאחר שזוהתה כוונת פגיעה מצד הרודף, יש לבחון אם בכוחו לממש אותה, או לחלופין אם ניתן למנוע ממנו את מימושה בלא להורגו. עם זאת, רק חלופה בטוחה וברורה, המונעת מן הרודף לממש את כוונתו ואינה מגבירה את הסיכון לנרדף, עדיפה על פני שימוש בכוח קטלני.

> במבט ראשון נדמה שההבדל אינו גדול, שהרי גם התורה מגבילה את הפגיעה ברודף ודורשת להימנע מהריגתו כאשר ניתן להציל בדרך אחרת. ואולם עיון במקורות חז"ל מלמד כי נקודת המוצא שונה מן היסוד

סכנה או כוונה?

ניתן לראות כי קיים הבדל תהומי בין ההוראות הנוכחיות לפתיחה באש לבין ההוראות הראויות לפי התורה: החוק הישראלי מתמקד בקיומה של סכנה מוחשית ומיידית, ואילו דין התורה מתמקד בכוונת הפגיעה של הרודף. החוק אף מחייב את המותקף להמתין כאשר קיים ספק בדבר סכנת החיים, ואילו התורה אינה דורשת ודאות בכוונת הרודף, ודי בחשש ממשי ומבוסס לכוונת פגיעה קטלנית. כמו כן הוראות הפתיחה באש רואות בכוח קטלני מוצא אחרון, לאחר בחינת חלופות אחרות, ואילו דין התורה מתיר לעצור את הרודף בכוח קטלני מלכתחילה, אלא אם קיימת חלופה בטוחה וברורה שבכוחה להסיר את הסכנה.

במילים אחרות: לפי החוק הישראלי, כל עוד סכנת החיים אינה מוחשית ומיידית דיה, על המותקף להמתין ולא להגיב בכוח קטלני. לעומת זאת לפי דין התורה, כל עוד יש ספק אם התוקף מתכוון להרוג את המותקף, על המותקף להתגונן מפני ספק סכנה זה, אף בהריגת התוקף. בקיצור, כאשר יש ספק אם אכן נשקפת סכנה לחיי המותקף, החוק הישראלי מטיל את הסיכון הנתון בספק על המותקף, ואילו דין התורה מטיל אותו על התוקף שיצר את הסכנה.

לסיום, ראוי לחזור לרגע אל ההיסטוריה החקיקתית של ההגנה העצמית. בשנת 1991, בתיקון מס' 37 לחוק העונשין, נמנע המחוקק במכוון מלהוסיף את דרישת המיידיות. מאחורי הבחירה עמדה תפיסה ברורה: אין לדרוש מן המותקף להמתין ולהסתכן, שכן "כאשר אדם תוקף, מי שנוטל את הסיכון צריך להיות התוקף ולא המותקף". אלא שכעבור שלוש שנים התהפך המסר: בתיקון מס' 39 הוכנסה דרישת המיידיות, ובדיונים אף נאמר במפורש מהו המסר החינוכי שנועד לעמוד מאחוריה: כל עוד הסכנה איננה מיידית, אל תעשה כלום, תחכה שהסכנה באמת תהיה מוחשית ומיידית מאוד, ורק כאשר הסיטואציה באמת דוחקת ניתן לפגוע בתוקף. יש לקוות שהאסון בחוות גלעד ישמש תמרור אזהרה ויחייב אותנו לשאול מחדש את השאלה: מי צריך לשאת בסיכון שיצר התוקף - התוקף או המותקף?

להרחבה ראו את נייר העמדה שכתב המחבר: 'לא להטיל את הסיכון על המותקף: הצעה לתיקון הוראות הפתיחה באש'.

המאמר נכתב בליווי 'תורת המדינה'. לתגובות:
torathamedina@gmail.com

שאל את הרב
בשיתוף: Yeshiva.org.il

התורה מתחילה באות ב'

שאלה: מדוע פותחת פרשת בראשית באות ב' ולא באות א'?

תשובה: השאלה כבר מופיעה במדרש (בראשית רבה פרשה א, י) ושואל אותה רבי יונה בשם רבי לוי, ומתרץ שכמו שהאות ב' סתומה מכל צדדיה ופתוחה מצד אחד, כך מותר לאדם לחקור מיום שנברא העולם אבל לא על מה שהיה לפני בריאת העולם ולא על מה שיהיה לעתיד לבוא. תשובה נוספת שאומר רבי יהודה בן פזי: להודיע שהקדוש ברוך הוא ברא שני עולמות, עולם הזה ועולם הבא.

תשובה נוספת שמביא המדרש: העולם תלוי במעשיהם של בני האדם שיהיו מתוקנים, וכדי לא לתת לרשעים לומר שאין השפעה למעשים הטובים שהרי העולם נברא באות א', שהיא סמל לארור, פתח הקדוש ברוך הוא את סיפור הבריאה באות ב', המסמלת ברכה, ואם האדם יעשה טוב יקבל את ברכת ה'.

תשובה שלישית שמביא המדרש היא שהאות ב' רומזת שהקדוש ברוך הוא ברא את העולם. כלומר, באות ב' בספר תורה יש תג המצביע כלפי מעלה ומסמל שמי שברא את העולם הוא מי שלמעלה, ומה שמו? לזה רומז החלק האחורי המצביע לאות א', שהיא רמז לשמו של הקדוש ברוך הוא.

הרב בנימין במברגר

קדימות ברכות הבוקר

שאלה: לאחר שירותים ונטילת ידיים של הבוקר, צריך לברך ברכות השחר, או קודם לשים ציצית ולברך, או להגיד את הכול בבית הכנסת?

תשובה: אפשר לברך קודם על הציצית או קודם ברכות השחר, ואין קפידא בדבר. אך נראה שיש קצת עדיפות להתעטף בציצית לפני ברכות השחר כי כך תרוויח עוד כמה רגעים של מצוות ציצית. את ברכות השחר אתה יכול לברך בבית או בבית הכנסת, איך שאתה מעדיף (ראה משנה ברורה ו, י).

הרב דניאל קירש

ברכות של פעם ביום

שאלה: התעוררתי בבוקר וקראתי את ברכות השחר ואת ברכות התורה, אבל נשכבתי במיטה וחזרתי לישון - כלומר מלכתחילה לא התכוונתי לקום ולחזור שוב לישון. האם בפעם השנייה, לאורך כל היום, צריך לחזור על נטילת ידיים וברכות השחר?

תשובה: צריך ליטול ידיים בלי ברכה. על ברכות השחר אין צורך לחזור.

הרב בנימין במברגר

צחצוח שיניים לפני ברכות השחר

שאלה: האם ישנה חובה לצחצח את השיניים לפני שמתחילים לומר ברכות השחר וברכות התורה?

תשובה: ראוי לכתחילה לפני התפילה לשטוף את הפה, מכיוון שאנו מתכוננים לעמוד לפני מלך מלכי המלכים. אולם אין חובה בדבר, ולכן אפשר להמשיך בתפילה כרגיל.

הרב נעם דביר מייזלס

מאמרים ותגובות למדור ניתן לשלוח לכתובת eshilo777@gmail.com (המערכת אינה מתחייבת לפרסם את המאמרים שיתקבלו)

קוראים על דברים שקורים

אליעד סעדה

"בתים מבפנים" חוזר לירושלים: עשרות מבנים ואתרים ייפתחו לציבור

פסטיבל "בתים מבפנים" חוזר לירושלים ויתקיים השנה לאורך שני סופי שבוע, במסגרתם ייפתחו לקהל הרחב למעלה מ-150 מבני ציבור, אתרים היסטוריים, בתים פרטיים ומרחבים מסקרנים ברחבי הבירה - ללא תשלום. הפסטיבל, המתקיים בהשראת הרשת הבינלאומית Open House Worldwide מאפשר למבקרים להכיר את ירושלים מזוויות חדשות ולגלות את הסיפורים שמאחורי המבנים והמרחבים בעיר, באמצעות סיורים, ביקורים ומפגשים העוסקים באדריכלות, עיצוב, היסטוריה ותרבות.
בין המוקדים המרכזיים השנה: מוזיאון הכנסת בבית פרומין, חפירות הקישלה באזור שער יפו, הקריה הלאומית לארכיאולוגיה, מתחם אנדרטת "חרבות ברזל", בריכת ימק"א ההיסטורית ובית תרבות יפן שבגן הבוטני. לצד אתרי הציבור ייפתחו גם בתים פרטיים, בהם דירה היסטורית בת 150 שנה בבקעה, דירה יצירתית בשוק מחנה יהודה ובית בשכונת מוסררה. ראש העיר משה ליאון בירך על קיום הפסטיבל והזמין את הציבור לגלות את ירושלים מחדש. הכניסה לאתרים חופשית, אך חלק מהסיורים והבתים מחייבים הרשמה מראש, שתיפתח ב-9 באוקטובר.
הסיורים יתקיימו בשני סופי שבוע, 17-15 לאוקטובר וגם ב 24-22 לאוקטובר. כמובן שהסיורים שבשבת מתאימים לשומרי השבת.

איך בונים חוסן דווקא כשהמציאות מתערערת?

ד"ר אורי נויבירט, פסיכולוג ומרצה לפסיכולוגיה ולחינוך במכללת תלפיות, מפרסם את ספרו החדש "חוסן נפשי - מתיאוריה עיונית לפרקטיקה יומיומית", העוסק בהתמודדות עם אתגרי החיים ובבניית חוסן נפשי. הספר נולד על רקע המציאות הביטחונית והמלחמה, ומציע כלים מעשיים לחיזוק החוסן באמצעות שישה עוגנים: מערכות יחסים, רגש, חשיבה, התנהגות, גוף ורוח. לצד שיטות טיפול כמו CBT ו-ACT, משלב הספר מקורות מהפסיכולוגיה היהודית ומעניק כלים להתמודדות עם חרדה, כעס ותקיעות, לצד חיזוק הערך העצמי, קשרים, משמעות ותקווה. נויבירט מוביל תוכניות הכשרה ב-CBT ומלמד בתחומי הוויסות הרגשי והלמידה החברתית-רגשית. זהו ספרו החמישי.

HIT חנך גלעד לזכר הסטודנטים שנרצחו ונפלו במלחמות ישראל

צילום: יח"צ HIT

HIT מכון טכנולוגי חולון חנך גלעד לזכר סטודנטים וסטודנטיות של המכון שנרצחו ונפלו במהלך לימודיהם, במסגרת ציון יום הזיכרון לאירועי 7 באוקטובר ולמלחמת חרבות ברזל. בגלעד מונצחים רס"ם יאיר כץ, רס"ם לירן אלמוסנינו, עדן דוד משה, סביון חן קיפר, דניאל וולדמן, וכן רס"ל ברק מדמון, רס"ן עמי וייס ורס"ן אליאב גלמן. הגלעד מוצב בשביל המרכזי בקמפוס ועוצב בדמות גזע עץ כרות, שבתוכו מסך המציג את שמות הנופלים, סיפוריהם ותמונותיהם. הוא עשוי מקורטן, חומר המבטא את חלוף הזמן ואת הזיכרון שנותר. בטקס השתתפו משפחות הסטודנטים, הנהלת המכון וחברי הסגל. **מנכ"ל HIT שמואל גולדברג** אמר כי הגלעד יהיה מקום לעצור, לזכור ולהכיר את הנופלים ואת סיפוריהם.

משרד התפוצות מביא לישראל כ־250 מחנכים יהודים מהעולם

צילום: משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות

משרד התפוצות והמאבק באנטישמיות, בהובלת השר עמיחי שיקלי, יקיים ב־12-15 באוקטובר את "כנס המחנך היהודי הבינלאומי", שבמסגרתו יגיעו לישראל כ־250 מנהלים, מורים ומנהיגים חינוכיים מעשרות קהילות יהודיות ברחבי העולם. הכנס נועד לחזק את הקשר בין החינוך היהודי בתפוצות למדינת ישראל, ולהעניק למחנכים כלים להתמודדות עם האתגרים החינוכיים והקהילתיים בתקופה הנוכחית. האירוע ייפתח בערב גאלה בתיאטרון ירושלים במעמד נשיא המדינה יצחק הרצוג והשר שיקלי, ובמהלכו יוענק לראשונה "אות המחנך היהודי הבינלאומי" לשמונה מחנכים מצטיינים. במהלך ארבעת ימי הכנס יתקיימו מפגשים מקצועיים וסיורים בעוטף עזה, בעיר דוד, בשומרון ובגוש עציון. לכנס יצטרפו גם כ־100 מנהלים ומחנכים ישראלים.

קהילתיות לצד אקדמיה

צילום: המרכז האקדמי לב

במרכז האקדמי לב קיימו במהלך החגים אירועים מיוחדים לסטודנטים בתוכנית לדוברי אנגלית.
בקמפוס לב נערך ערב שכלל ארוחת בשרים, שיחה מפי הרב שלום רוזנר וקומזיץ עם הרב דויד'ל ויינברג, ובקמפוס טל התקיים ערב זומבה לסטודנטיות. הפעילויות התקיימו כחלק ממעטפת חברתית ותורנית המלווה את התוכניות האקדמיות הייעודיות לעולים חדשים ומסייעת להשתלבותם בישראל. **הרב שלמה אנפול, ראש התוכנית לדוברי אנגלית:** "צעירים שעולים לישראל משאירים מאחור משפחה וסביבה מוכרת כדי להגשים את החלום לחיות בארץ ישראל. חשוב לנו ליצור עבורם מסגרת תומכת שתעניק תחושת שייכות ותסייע להם לבנות כאן בית וקהילה".

אלפי מבקרים בפסטיבל החול במרכז מורשת גוש קטיף

צילום: ארכיון מרכז מורשת גוש קטיף

אלפי מבקרים, בהם משפחות מכל רחבי הארץ, הגיעו במהלך חול המועד למרכז מורשת גוש קטיף בניצן והשתתפו במגוון פעילויות חווייתיות וערכיות. בין הפעילויות התקיימו מופעי ציור בחול, סדנאות יצירה, הכנת מובילים מהטבע ותיבות בריחה עם אתגרי חשיבה. לצד הפעילויות ערכו המשפחות סיור במרכז המבקרים, המציג את סיפורם של יישובי גוש קטיף וצפון השומרון - מראשית ההתיישבות, דרך חיי הקהילה והחקלאות וההתמודדות הביטחונית, ועד ההתנתקות, העקירה והצמיחה מחדש. במרכז ציינו כי עבור ילדים ובני נוער מדובר בהזדמנות להכיר את הסיפור ההיסטורי והאנושי בדרך חווייתית ומשפחתית.

שיא של כל הזמנים: עשרות אלפי מטיילים בבנימין במהלך סוכות

צילום: יח"צ מא"ז בנימין

עשרות אלפי ישראלים הגיעו במהלך חג הסוכות לאתרי התיירות והמורשת בבנימין, ולצד המעיינות, החוות והמסלולים נרשמו נתוני שיא באתרים המרכזיים. בשילה הקדומה נרשם שיא מבקרים של כל הזמנים, עם זינוק של כ־80% לעומת השיא הקודם. בגבעון המקראית, שנפתחה לראשונה זה שנים לסיורים, ביקרו יותר מ־400 מטיילים בתוך יומיים. במקביל, יותר מ־4,000 מטיילים השתתפו בסיורים מודרכים, רכובים ורגליים ברחבי בנימין, בין פסגות, מעיינות ואתרי ארכיאולוגיה. גם החוות באזור משכו אלפי מבקרים במהלך החג. **ראש מועצת בנימין ישראל גנץ** אמר כי הנתונים מעידים לדבריו על גידול בביקוש לטיולים באזור ועל עניין גובר באתרי התנ"ך, הטבע והמורשת.

מעל שני מיליון מבקרים הגיעו לירושלים מאלול ועד סוף חגי תשרי

צילום: דוד שושן

יותר משני מיליון מבקרים מהארץ ומחו"ל פקדו את ירושלים מראש חודש אלול ועד לסיום חגי תשרי. לאורך התקופה התמלאו רחובות העיר, אתרי המורשת ומוקדי התיירות במבקרים, שהגיעו להשתתף באירועי הסליחות, בשוקי ארבעת המינים ובשלל אירועים ופעילויות לקראת ובמהלך החגים. אחד משיאי התקופה נרשם בחול המועד סוכות, עם צעדת ירושלים המסורתית, שבה השתתפו אלפי צועדים - משפחות, קהילות ומטיילים מכל הגילים. הצעדה עברה במסלולים ששילבו בין נופי העיר לאתריה ההיסטוריים ונחתמה בהפנינג משפחתי גדול בגן סאקר, שכלל מופעים מוזיקליים ומתחמי פעילות. בעירייה מציינים כי חגי תשרי חיזקו את מעמדה של ירושלים כמוקד מרכזי לתיירות, מורשת ואירועים.

בהנחיית השר סמוטריץ': החל שיפוץ בריכות הורדוס

עבודות שיפוץ, פיתוח ושימור החלו השבוע בבריכות הורדוס, במסגרת מהלך שמוביל **שר האוצר בצלאל סמוטריץ'** באמצעות מנהלת ההתיישבות לחיזוק אתרי מורשת ותיירות ביהודה ושומרון. העבודות במקום מתבצעות בעקבות תקציב של מיליוני שקלים שאושר לשיקום האתר, וכוללות את מרחב בריכות הורדוס - מהנביעה ועד לבריכות. המהלך מגיע לאחר סיורים באתר של בכירי מנהלת ההתיישבות, המנהל האזרחי וח"כ צבי סוכות, יו"ר ועדת המשנה לענייני יהודה ושומרון בוועדת החוץ והביטחון. סמוטריץ' אמר כי מדובר בחלק מתנופת עשייה לחיזוק האחיזה באתרים היסטוריים ולהפיכתם למוקדי תיירות נגישים ובטוחים. סוכות בירך על תחילת העבודות וציין כי הן נועדו, בין היתר, לשפר את זרימת המים ולחזק את בטיחות המתרחצים.

רוח, גבורה ושמחה: קרוב ל-5,000 צעירים גדשו את בנייני האומה

צילום: יצחק עוקרין

קרוב ל-5,000 בני ובנות נוער גדשו את בנייני האומה בירושלים לאירוע לימוד התורה הגדול בישראל לצעירים: ליל הושענא רבה המרכזי של תנועת 'תורהנוער' מבית עמותת 'סולמות'. האירוע, שציין שבע שנות פעילות, סיפק לילה שכולו רוח והתעלות, עם שיעורים מפי בכירי הרבנים והרבניות בציונות הדתית, ובהם הרב יוסף צבי רימון. לראשונה השנה, התקיימה התוועדות מרכזית ומרגשת במיוחד לבנות בהנחיית היוצרת רחלי מושקוביץ, שאירחה נשים מעוררות השראה המהוות סמל לגבורה ותקומה. הלילה העוצמתי נחתם בפרץ של שמחה, ניגונים וריקודים. **מנכ"ל 'סולמות', אילן דרמון:** "בחירתם של אלפי הצעירים לעלות לירושלים, ללמוד תורה ולשמוח יחד, מזכירה לכולנו איזה כוח, אור ועוצמה טמונים בנוער הנפלא שלנו".

אמציה סמקאי
amatzia@tlv-consulting.com

מכת פתיחה אמציה סמקאי

הכה ביהודי וקח לו את הלקוחות

מעולם לא התיימרתי להיות פוסק, ובכל זאת הגמרא ופרשנים רבים מייחסים את הפסוק "בנפול אויבך אל תשמח" לאויב יהודי או לאיסור על שמחה מתוך איבה אישית. על הנפילה של ממשלת סאנצ'ס בספרד כנראה מותר לשמוח. שמחה לאיד מוצדקת.

השבוע שוחחתי עם תעשיין. קשה לו לרכוש לקוחות חדשים באירופה. לקוחות קיימים, כולל בספרד, עדיין לא עצרו את הפעילות, אבל במכרזים חדשים הוא עובר את כל השלבים ולא מגיע לשלב הסופי. באנגליה מבקשים ממנו לשלוח את המיקום המדויק של המפעל, כדי לוודא שהוא לא ביהודה ושומרון או בגולן. את המפעל הבא שלו הוא יקים בארצות הברית, כדי להתגבר על המכסים האמריקניים. זה עצוב לו. אמרתי שלי זה פחות עצוב. חומרי הגלם שלו מיובאים, העובדים זרים, אז מה כבר הפסדנו, את הארנונה של המפעל? אבל הרווחנו עוד יום ישראלי שמצליח בחו"ל.

אין ספק שלא קל להיות היום יצואן ישראלי. לכן ראוי לשמוח כשאחד מגדולי מחרימינו, ראש ממשלת ספרד פדרו סאנצ'ס, מכריז על פיזור הפרלמנט מסיבות כלכליות. לשמוח בזהירות כמובן, אבל הסקרים הפרטיים שם חד־משמעיים: מפלגת הימין השמרני, ה־PP, מובילה. השותפה הטבעית שלה, מפלגת הימין הלאומי VOX, היא תומכת מובהקת בישראל, שכבר הכריזה שתפעל לביטול ההכרה ברשות הפלשתינית. יחד הן צפויות לקבל כ־200 מושבים, הרבה מעל 176, הרוב המוחלט בקונגרס.

ארבע מדינות מובילות את אירופה מבחינה כלכלית ופוליטית: גרמניה וצרפת בראש, אחריהן איטליה וספרד. אליהן מצטרפת בריטניה, שיצאה מהאיחוד אבל לא מחולייו. מתוך חמש מדינות אלה, רק באיטליה יש כיום יציבות פוליטית יחסית. וכולן סובלות ממשברים כלכליים, כל אחת בדרכה.

ההיסטוריה מלמדת אותנו שכשלשליט יש בעיות פנים קשות, הפלסטר המיידי הוא לרוב "הכה ביהודי". לפני כן מנסים בדרך כלל כל מיני פתרונות קסם סוציאליסטיים. הכלכלה הספרדית דווקא צומחת יפה, אבל ספרד נתקעה במשבר דיור חריף: מאז 2021 נוצרו בה 1.2 מיליון משקי בית חדשים, ובנו רק 474 אלף דירות. סאנצ'ס ניסה להתגבר על בעיית ההיצע, איך לא, באמצעות תקרות על שכר הדירה, הארכה אוטומטית של חוזים, מגבלות על משקיעים והקלות לשוכרים. הגיוני בסך הכול. זה אומנם לא פותר את הבעיה בשום צורה ורק מחריף אותה, מצמצם את ההיצע עוד יותר ומגדיל את הביקוש, אבל זה נשמע טוב. אפשר להאשים את הקפיטליסטים הרעים ולהצטייר כמגן החלשים. לזמן מסוים, עד שהבלוף מתגלה. ואז אין ברירה. אי אפשר לומר לציבור "תראה ציפור!" ולהסיח את דעתו, אבל אולי אפשר לומר לקהל קתולי שינק אנטישמיות מבטן "תראה יהודי!". זה עוזר גם שיש ויזואליזציה יפה מעזה.

גם צרפת לא מלקקת דבש. ממשלות מקרון הגיעו להוצאה ציבורית שערורייתית, 57% מהתוצר, השיעור הגבוה ביותר באיחוד. ובכל זאת, צרפת בוערת בדרישה להוסיף עוד כסף ציבורי, הפעם לחינוך. אגב, היא בוערת במובן הכי מילולי של המילה: מחאת התלמידים, בעידוד מפלגת השמאל הקיצוני של מלנשון, "צרפת הבלתי כנועה", כבר הציתה או בזזה 24 בתי ספר. ושוב הפרדוקס: צרפת מוציאה על חינוך יותר מהממוצע ב־OECD, אבל מורה צרפתי באמצע הקריירה מרוויח לפחות 15% פחות מעמיתו. הכסף קיים, הוא פשוט נבלע במנגנון לפני שהוא מגיע לכיתה.

הבחירות לנשיאות אומנם מתוכננות לאביב 2027, אך יש פתח לתקווה. בתפילה שעד הבחירות לא יהיה שינוי, מנהיגת הימין מרין לה פן מסתמנת כמנצחת. המרכז בצרפת נמחק כמעט לחלוטין, והבחירות צפויות להיות בין הימין של לה פן לשמאל הקיצוני של מלנשון. מרין עצמה גם היא תומכת מובהקת בישראל, אם כי לא בהכרח כל חברי מפלגתה. ובכל זאת, לא צועקים "יש" לפני הגול. הזיכרון במקרה הזה טרי יחסית, בקנדה, טראמפ הגיש לשמאל את הבחירות על מגש של כסף.

בגרמניה הסיפור כבר יותר מסובך. הקנצלר מרץ, שתליתי בו ציפיות גבוהות, מאבד את התמיכה. מפלגתו מפסידה בבחירות האזוריות, ובמקלנבורג־מערב פומרניה אף לא עברה את אחוז החסימה. בסקרים הארציים ה־AfD מובילה עם כ־28%, וה־CDU של מרץ צנחה לפחות מ־20%. גם שם, כמו בצרפת, המרכז מתרסק והקצוות מתחזקים: ה־AfD מימין, ודה לינקה, יורשת מפלגת השלטון של מזרח גרמניה, משמאל, שזכתה לראשונה במקום הראשון בברלין. אך במקרה של גרמניה, שני הצדדים לא אוהבים אותנו. יש בימין הגרמני קולות תמיכה בישראל, אך הם מאוד לא חד־משמעיים, וחלק מהנהגתו נמשך דווקא למוסקבה.

ובבריטניה? הלייבור מתאושש מעט אחרי החלפת סטארמר, אבל משמאלו צומחים הירוקים, שבנו את עלייתם על מסר פרו־עזתי שחודד השבוע בהחלטה "ציונות = גזענות". בריטניה כבר הכירה במדינה פלשתינית, ובספטמבר הובילה מהלך מתואם עם 11 מדינות נוספות לחרם על מוצרים מיהודה ושומרון והגולן, וזאת כש־79% מהבריטים חושבים שהממשלה נכשלת ביוקר המחיה. ככה זה כשאין לך תשובה ליוקר המחיה: מבקשים מהתעשיין הישראלי את הקואורדינטות של המפעל.

אבל ההכאה ביהודי היא לא רק פלסטר פוליטי. לפעמים זו פשוט עסקה טובה. ביוני האחרון נערכה בפריז תערוכת הנשק יורוסטורי. צרפת אסרה על ישראל, ורק עליה, להציג נשק התקפי, וכשהחברות הישראליות עמדו בהגבלות, הביתנים שלהן כוסו בלוחות. כמה שבועות קודם לכן עמד ראש ממשלת צרפת, סבסטיאן לקורנו, בפרלמנט והודה בפה מלא שישראל היא אחת המתחרות הגדולות של התעשייה הביטחונית הצרפתית, והוסיף שאין טעם לדבר על "אמברגו צרפתי", כי ישראל פשוט לא צריכה את הנשק הצרפתי. כשאתה לא מנצח מתחרה במוצר, אתה מנסה לנצח אותו בחוק. הכה ביהודי, וקח לו את הלקוחות.

אבל המציאות מתקרבת מהר יותר מהבחירות. אירופה נכנסת לחורף עם מאגרי גז מדולדלים. שתי מלחמות סגרו עליה בבת אחת: המלחמה באוקראינה דחפה אותה להתנתק מהגז הרוסי, והמלחמה עם איראן סגרה את מצר הורמוז. ובמזרח מחכה פוטין. המודיעין הדני הזהיר לאחרונה מסיכון גובר לפעולה צבאית רוסית נגד מדינות נאט"ו. כטב"מים מעל שדות תעופה, חבלות במפעלי ביטחון ומסוק רוסי בשמי פולין הם כבר לא תרחיש, הם חדשות.

כשאירופה צריכה להתגונן באמת, היא יודעת בדיוק לאן לפנות. בשנה שעברה, בשיא המלחמה בעזה ובשיא הקריאות לחרם, יצוא הביטחון הישראלי שבר שיא חמישי ברציפות והגיע ל־19.2 מיליארד דולר, ואירופה הייתה הקונה הגדולה ביותר. גרמניה, אותה גרמניה שהקצוות שלה לא אוהבים אותנו, הציבה בדצמבר את סוללת החץ 3 הראשונה שלה והרחיבה את העסקה ל־6.5 מיליארד דולר. כשטיל טס לכיוון ברלין, אף אחד לא שואל מאיפה המיירט.

ובחזרה לתעשיין שלי. אל תתחנף ואל תתבצר בכעס. תעשה את מה שאתה יודע לעשות טוב יותר מכולם. ישראל לא תנצח בתחרות על המחיר הזול ביותר, והיא גם לא צריכה. היא מנצחת באיכות, בחדשנות ובמהירות. זה היתרון היחסי שלנו, בביטחון ומחוצה לו, ובו צריך להתרכז. ואם בשביל זה צריך מפעל באוהיו, שיהיה מפעל באוהיו.

הלקוח האירופי שעזב לא עזב כי הוא מצא מוצר טוב יותר. הוא עזב כי היה לו נוח. חרמות הם בדרך כלל דיבורי סרק, והפוליטיקאי מקבל את הכותרת נגד ישראל בחינם. אבל את החשבון על הדיור, על הכיתות ועל הגז הוא משלם בקלפי. וכשיגיע החורף, כשהגז יתייקר, כשפוטין ידפוק על הדלת ואירופה תצטרך את האיכות הישראלית, במיירטים ובכל השאר, החרם לא יחזיק מעמד. לא בכלכלה ולא בקלפי.

הכותב הוא ד"ר לכלכלה ומנכ"ל קבוצת הייעוץ תבור־סמקאי TCG

יותר מאלף מילים ערן רופאלידיס

מגמות במעמד התעסוקתי של העובדים בישראל

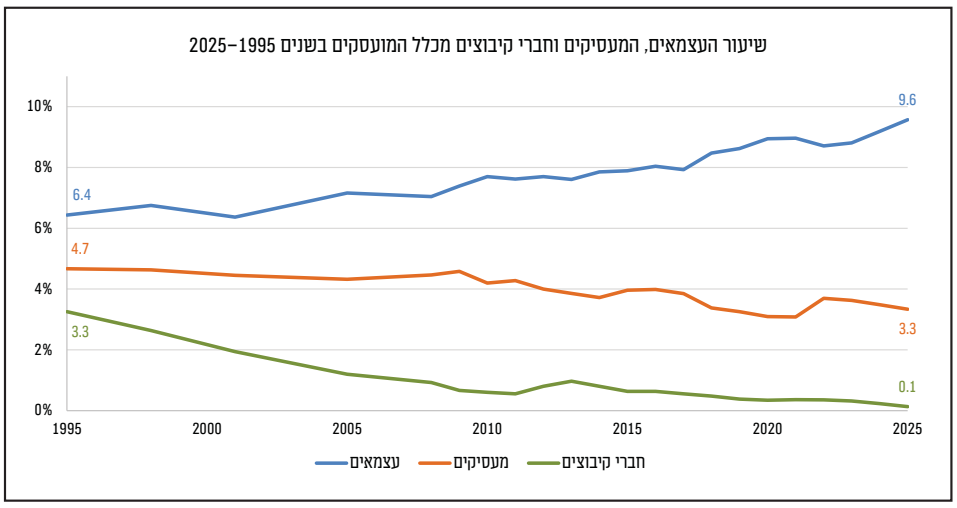

מנתונים שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לאחרונה עולה תמונה מעניינת של השינויים במבנה התעסוקה בישראל בשלושת העשורים האחרונים.

עלייה בשיעור השכירים: שוק העבודה מתאפיין בעלייה מתונה אך מתמשכת בשיעור השכירים - מ־84.7% מסך המועסקים בשנת 1995 לשיא של כ־87.7% (86.9% בשנת 2025).

מגמות בקרב העצמאים והמעסיקים: חלקם של העצמאים (שאינם מעסיקים) רשם עלייה הדרגתית - מ־6.4% ב־1995 ל־9.6% ב־2025. לעומת זאת, שיעור המעסיקים חווה ירידה עקבית - מ־4.7% ל־3.3% באותה תקופה.

צמצום צורות תעסוקה מסורתיות: שיעור חברי הקיבוצים מסך המועסקים ירד מ־3.3% ב־1995 ל־0.1% בלבד ב־2025. במקביל, תופעות כמו בני משפחה שעובדים ללא תשלום וחברי קואופרטיבים כמעט נעלמו מנתוני התעסוקה.

לסיכום, לצד הגידול המשמעותי בהיקף התעסוקה הכולל (מכ־1.97 מיליון מועסקים ב־1995 לכ־4.44 מיליון ב־2025) שנובע בעיקר מהגידול באוכלוסייה, הנתונים מצביעים על התמסדות והתמקצעות בשוק העבודה, אשר מתבטאות בעלייה בחלקם של השכירים והעצמאים, לצד ירידה בשיעור המעסיקים ובצורות ההעסקה השיתופיות והמשפחתיות.

הכותב הוא מנהל אגף דוברות והסברה בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

יש מושג צוות "כלכלה קלה"

יתרון לגודל

למה רשת ענקית יכולה למכור מוצר בזול יותר מחנות קטנה? התשובה קשורה למושג כלכלי בסיסי, יסודי וחשוב מאוד: יתרון לגודל.

כמעט לכל עסק יש עלויות שמשתנות עם היקף הייצור, כמו חומרי גלם, אריזות ושעות עבודה, ולצידן עלויות קבועות, שאינן תלויות ישירות במספר היחידות שיוצרו, כמו מכונות, מערכות מחשוב, פיתוח המוצר או מערך לוגיסטי. ככל שמייצרים יותר, אפשר לפרוס את העלויות הקבועות על יותר יחידות. מכונה שעולה מיליון שקלים ומייצרת אלף מוצרים מעמיסה אלף שקלים על כל מוצר. אם תייצר מאה אלף, העלות תרד לעשרה שקלים למוצר.

אבל היתרון לגודל רחב יותר. מפעל גדול יכול לרכוש חומרי גלם בכמויות גדולות ובהנחה, להשתמש בציוד מתקדם ולחלק את העבודה בין בעלי התמחויות שונות. לכן, ככל שהייצור מתרחב, העלות הממוצעת ליחידה עשויה לרדת.

אלא שהקשר אינו אין־סופי. ניקח לדוגמה רשת מסעדות. סניפים נוספים יכולים דווקא להוזיל את העלויות באמצעות רכש מרוכז, מטבח מרכזי, פרסום משותף ומערכות ניהול אחידות. מנגד, ככל שהרשת גדלה היא עשויה להזדקק ליותר פיקוח, שכבות ניהול ותיאום בין מאות עובדים וסניפים. בגודל מסוים, הפירמה לעיתים נאלצת להתפשר על איכות חומרי הגלם או העובדים לאחר שהמשאבים האיכותיים מוצו. אם העלויות הנוספות הללו גדלות מהר יותר מהחיסכון שמייצר הגודל, העלות הממוצעת מתחילה לעלות. זהו חיסרון לגודל.

אין אפוא מספר קסם שבו עסק נעשה "גדול מדי". בענפים מסוימים היתרונות נמשכים גם בהיקפים עצומים, ובאחרים הם נשחקים מוקדם יותר. השאלה הכלכלית היא מה קורה לעלות הממוצעת כשמגדילים את היקף הפעילות.

הכותבים ממערכת דף הפייסבוק "כלכלה קלה", המנגיש כלכלה בשפה קלה ואקטואלית

על הנייר חן שחר

הווארד יוז (HHH) מחליפה מתחמי מגורים בפוליסות ביטוח

אחרי שנים של השבחת קרקעות ובניית שכונות יוקרה, הווארד יוז מבקשת להפוך את עסקי הנדל"ן למקור הון לתאגיד ביטוח. צוות מנהלים עטור ניסיון אמור לספק את מנוע הצמיחה, אך המבחן יהיה בחיתום, בעתודות ובמשמעת הקצאת ההון.

במשך שנים הייתה Howard Hughes Holdings חברת נדל"ן יוצאת דופן בעלת קהילות מתוכננות גדולות למגורים, קרקעות באזורים צומחים ועסקי מגורי יוקרה בהוואי. כעת היא מנסה לבצע מהלך דרמטי יותר מכל פרויקט בנייה: להפוך מחברת נדל"ן עתירת הון לתאגיד החזקות שמרכזו הכובד שלו הוא ביטוח.

נקודת המפנה הגיעה בחודש יוני, כאשר החברה השלימה תמורת כ־2.1 מיליארד דולר את רכישת Vantage Group Holdings, חברת ביטוח וביטוח משנה מתמחה שנוסדה ב־2020. העסקה הוסיפה למאזן כ־6.3 מיליארד דולר של נכסי ביטוח, כ־2.1 מיליארד דולר של עתודות לתביעות ופלטפורמה הפועלת בארצות הברית ובברמודה. Pershing Square, שמנוהלת על ידי המשקיע ביל אקמן ומחזיקה בכ־46.7% ממניות הווארד יוז, סיפקה מיליארד דולר באמצעות מניות בכורה.

הנדל"ן, עם זאת, אינו עסק כושל שהחברה מנסה להימלט ממנו. במחצית הראשונה של 2026 הניבו מכירות הקרקע בקהילות המתוכננות הכנסות של 270.5 מיליון דולר, עלייה של 38%, והרווח לפני מס במגזר הגיע ל־219.1 מיליון דולר. החברה סגרה ברבעון 527 דירות בפרויקט The Park Ward Village, והצבר החוזי שנותר לביצוע עמד על 3.8 מיליארד דולר. בסאמרלין, פרויקט אחר של החברה, נמכרו לאחרונה קרקעות בכ־1.7 עד 1.8 מיליון דולר לאקר, לעומת כ־450 אלף דולר לפני תשע שנים.

הבעיה היא עלות ההון. הווארד יוז השקיעה היסטורית כמעט את מלוא ההון העצמי שלה בפרויקטים, מודל שהגביל את התשואה לבעלי המניות. התוכנית החדשה היא להכניס שותפים שיחזיקו כ־80% מההון בנכסים, בעוד החברה תשמור על שליטה, אחזקה של כ־20% והכנסות מדמי ניהול וביצועים. ההנהלה מעריכה ששווי הנדל"ן לאחר מס הוא כ־5 מיליארד דולר ושניתן, לאורך התהליך, לחלץ ממנו עד כ־4 מיליארד דולר לטובת הביטוח.

ההימור נשען במידה רבה על אנשים. מארק גרנדיסון, לשעבר מנכ"ל Arch Capital ובוגר תקופה מוקדמת תחת Ajit Jain בברקשייר האת'ואי, מונה ליושב הראש הפעיל של Vantage. לצידו גויס כמנכ"ל המיועד דויד גנסברג, בן טיפוחיו מ־Arch, ולוסי פאטו, מי שהייתה סגנית יושב ראש והיועצת המשפטית של AIG. גרנדיסון אף שילם 10 מיליון דולר תמורת כתבי אופציה לרכישת כ־1.13 מיליון מניות במחיר מימוש של 100 דולר, ביטוי מוחשי ליישור אינטרסים.

גם תיק ההשקעות של החברה השתנה במהירות. החברה מכרה את רוב תיק האג"ח של Vantage (שנוהל על ידי גולדמן זאקס) והקצתה כ־60% מהתיק למזומן ונכסים נזילים, 32% למניות ורק 7% לאג"ח. זהו ניסיון לחקות את מודל ברקשייר, אך עם תיק מניות מרוכז יותר וסיכון שוק מובהק יותר.

המניה נסחרת בכ־72.05 דולר, המשקפים שווי שוק של כ־4.3 מיליארד דולר. ההערכות הרווחות צופות הכנסות של כ־2.52 מיליארד דולר ב־2026 ורווח של 4.75 דולר למניה, המשקפים יחס מחיר לרווח של 15.

החזון משכנע, אך עדיין אינו מוכח. Vantage צעירה, עתודותיה נשענות על היסטוריה מוגבלת, ושוק הביטוח מתרכך. אם צוות הכוכבים שגויס לחברה יתמחר סיכון נכון וישמור על משמעת, הנדל"ן עשוי לממן מכונה של צבירת הון. אם העתודות יתבררו כנמוכות או אם תיק המניות ייפגע לצד הפסדי חיתום, המשקיעים יגלו שהמעבר מבניינים לביטוח אינו מפחית את הסיכון, אלא רק משנה את צורתו.

הכותב הוא אנליסט אג"ח חו"ל בבנק לאומי

לכותב הסקירה אין עניין אישי בנושא הנדון לעיל. הנתונים והמידע המובאים לעיל אינם מהווים ייעוץ השקעות ו/או תחליף לייעוץ השקעות המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם

נחמדים מזהב הרב יצחק ליפשיץ

פרשת בראשית

בפרשת בראשית יש שתי פרשיות שלכאורה אין קשר ביניהן - פרשת בני למך ופרשת בנות האדם והנפילים. בפרשת בני למך מתוארת היצירתיות האנושית: "ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אוהל ומקנה. ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כינור ועוגב. וצילה גם הִוא ילדה את תובל קין לוטש כל חורש נחושת וברזל ואחות תובל קין נעמה" (בראשית ד, כ-כב). האוהל והמקנה, כלי הנגינה, ייצור הנחושת והברזל, כל אלה מתארים את ראשית ייצור הכלים והיצירה האנושית.

לעומת זאת, פרשת הנפילים מתארת דבר שונה בתכלית: "ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם. ויראו בני הא־לוהים את בנות האדם כי טובות הנה וייקחו להם נשים מכל אשר בחרו... הנפילים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבואו בני הא־לוהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם" (בראשית ו, א-ד). פרשה זו איננה מתארת יצירתיות אלא פיתוח מסוג אחר. בנות האדם טובות המראה ילדו גזע של גיבורים אחר שבני הא־לוהים חשקו בהן.

פרשת בני למך מתארת יצירתיות אנושית אמיתית המביאה לקידמה, ואילו פרשת הנפילים מתארת קידמה הנובעת מהשתלטות מבחוץ. דומה שהתורה רומזת מהו סוג הקידמה המועדף. בני למך מתוארים בתורה כראשיתה של התרבות האנושית, של התגברות על הטבע, ולמעשה כמימוש של צו הבורא "וכבשוה". פרשת הנפילים מצוינת בתורה לפתחו של אסון, של השחתה, של המבול.

יצירה מביאה להתפתחות, לשינוי מבפנים ולשיפור. השתלטות מבחוץ אכן גורמת לשיפור הגזע, אבל גם לשינוי מסוכן שקשה לשלוט עליו. האם ניתן להסיק מכאן שתמיד עדיפה יצירתיות טכנולוגית על פני השתלטות של חברה חיצונה?

הכותב הוא פרופסור לפילוסופיה ומחבר הספר 'כלכלה וערכי היהדות'

עצם העניין שי אלון

נס כלכלי: אחרי שלוש שנות מלחמה, הכלכלה הישראלית חזקה יותר מכלכלות מובילות במערב

אילו היו מתממשים התרחישים הפסימיים של עורכי העיתונים הכלכליים ואנליסטים בכירים מתחילת המלחמה, היינו מצפים לפגוש היום משק פגוע מלחמה עם כלכלה מרוסקת בדומה לאוקראינה, כולל אבטלה קיצונית, אינפלציה גבוהה וחוב שיוצא משליטה. אולם כמעט שלוש שנים לאחר 7 באוקטובר התמונה, כמובן, שונה בתכלית.

בנק ישראל צופה צמיחה של 4% ב־2026 ושל 5.5% ב־2027. התחזית של מחלקת הכלכלה ב־OECD, שנחשבת שמרנית יותר, צופה 3.3% השנה ו־5.6% בשנה הבאה. אך גם לפי התחזית השמרנית ישראל צומחת מהר יותר מכלכלות מערביות חזקות: גוש האירו (0.8%), ארצות הברית (2%), קנדה (1.2%) ובריטניה (0.9%). צריך כמובן לזכור שחלק מהצמיחה בישראל נובע מהתאוששות מהפגיעה הדרמטית של השנה הראשונה למלחמה. ועדיין, משק קטן שמוציא באופן קבוע רבבות עובדים בתעשייה לחודשי מילואים ממושכים ממשיך לייצר, לייצא ולצמוח. גם ההייטק ממשיך להמחיש את חוסנו: ב־2025 הגיע יצוא ההייטק לכ־85 מיליארד דולר, 58% מהיצוא הישראלי כולו, ותוצר הענף צמח ריאלית ב־8.2%.

בנק ישראל מעריך את העלות הפיסקלית הכוללת של המלחמה בשנים 2023-2026 בכ־350 מיליארד שקלים. יחס החוב-תוצר שעמד בתחילת 2023 על 60.5%, הגיע בסוף 2025 ל־68.5%, וצפוי להתייצב סביב 69% בשנים 2026-2027. אך הפרופורציות חשובות אף יותר: לפי מדדי קרן המטבע העולמית העדכניים החוב הממשלתי הגולמי בארצות הברית עומד ב־2026 על 129% מהתוצר, 118.5% בצרפת, 138% באיטליה, כ־99% בספרד, כ־100% בבריטניה וכ־137% ביוון.

גם בכיסו של האזרח התמונה השתנתה. כאינדיקציה, בתקופת ממשלת השינוי ב־2022, שדמתה למצב הגלובלי כיום וכללה שיבושים בשרשראות האספקה בעקבות מלחמת רוסיה-אוקראינה, עלה מדד המחירים לצרכן ב־5.3%. בדומה לאז, גם המלחמה הנוכחית מציבה בפני המשק לחצים אינפלציוניים גדולים מאוד: גיוסי מילואים ומחסור בעובדים, עצירה כמעט מוחלטת של הכנסת עובדים פלשתינים, שיבוש בשרשראות אספקה ויבוא, הוצאות ממשלה חריגות במאות מיליארדים ואי־ודאות גאו־פוליטית. למרות כל אלה, האינפלציה השנתית בישראל עומדת כיום על 1.5% בלבד.

דווקא כעת מתחיל המבחן. ישראל צריכה לנצל את החוסן הכלכלי שלה כדי להחזיר בהדרגה את יחס החוב לתוצר למסלול יורד ולבנות מחדש את כרית הביטחון שנשחקה במלחמה. אחריות תקציבית אינה רק קיצוץ בהוצאות, וגם צריך להבחין בין הוצאה שוטפת להשקעה שמגדילה את פוטנציאל הצמיחה. תשתיות כבישים ורכבות שמקצרות את הדרך לעבודה, רשת חשמל שמאפשרת להקים מפעלים ומרכזי נתונים, הכשרת מהנדסים והסרת חסמי תכנון, כל אלה מגדילים את הפריון ואת כושר הייצור של המשק.

הדבר נכון במיוחד במהפכת הבינה המלאכותית. ישראל אומנם מדורגת חמישית בתחום מבין מדינות ה־OECD, אך במקום ה־23 בתחום תשתיות ה־AI. כבר הוצב יעד להקמת תשתית של 100 אלף מעבדי AI ולקידום חוות שרתים כתשתית לאומית. כעת צריך לוודא שהתשתיות הללו אכן מוקמות בישראל ובמהירות. אחרת, חברות ישראליות ייאלצו להעביר חלק מפעילותן לחו"ל.

המטרה לאחר המלחמה אינה לחזור לשישה באוקטובר, אלא לצאת ממנה חזקים יותר: עם יחס חוב יורד, יותר השקעה בתשתיות ובדיור, יותר ישראלים בשוק העבודה ופריון גבוה יותר. אם נדע לנצל גם את יתרונותינו בטכנולוגיה וב־AI, נוכל להפוך את העמידות המרשימה שהפגין המשק במלחמה לעוצמה כלכלית ארוכת טווח.

הכותב הוא רואה חשבון, ראש המועצה המקומית בית־אל ויושב ראש ועדת הכספים במרכז השלטון המקומי

עמיחי שילה

האקדמיה יצאה משליטה

צילום: AI

1 פרופסור למתמטיקה מאוניברסיטת בר אילן נעצר בחשד שתכנן להקים ארגון טרור יהודי שיבצע סדרה של פיגועי ענק במקביל, במטרה לגרש את כל הערבים מארץ ישראל. בין השאר, על פי הדיווחים, הוא התכוון לגייס אנשים מחיל האוויר שיפציצו ערים ערביות בישראל. מדובר בעוד מקרה חמור מאוד של אלימות הלא־מתנחלים, ובעקבות זאת נמסר כי נציגי נוער הגבעות נפגשו עם ראש השב"כ דוד זיני, וזה נזף בהם על כך שהם לא מגנים את הטרור היהודי של הציבור הדתי־לאומי המיינסטרימי, שהולך לאוניברסיטה ופועל במדינת ישראל. למרבה התימהון, אף על פי שמדובר בתוכנית של פרופסור, קטעים נרחבים ממנה פורסמו ללא צנזורה, ועכשיו שום דבר לא מונע מאנשים אחרים לחקות אותה, ובניגוד אליו גם להצליח.

2 "הסטודנטים" בצרפת זועמים מאיזו סיבה והם יצאו להפגנות אלימות למדי, שבהן גרמו נזק אדיר לרכוש ושרפו עשרות בתי ספר ותיכונים ברחבי המדינה. למרבה ההפתעה, דווקא לא דווח על אף מסגד שנשרף - ככל הנראה בגלל שמדובר בסטודנטים שמאוד מכבדים דתות שמוצאן בחצי האי ערב. בשלב זה הממשלה הצרפתית לא מצליחה להשתלט על ההפגנות, וגם לא נראה שיש כוונה להחזיר את הסטודנטים למדינות הסטודנטיאליות שמהן באו אבותיהם. בעקבות ההפגנות האלימות הרשת התמלאה בקריאות לממשלה הצרפתית להגיע להסדר קבע שיכלול הקמת מדינה פלשתינית שבירתה היא פריז, אבל אני דווקא חושב שעדיף לחכות ולראות מה קורה בשאר מדינות אירופה לפני שמחלקים את השטח. יהיה חבל להקים מדינה פלשתינית בצרפת בלי רצף טריטוריאלי למדינה הפלשתינית שתקום בבריטניה או בספרד.

3 ראש השב"כ דוד זיני הזהיר את חברי הקבינט המדיני־ביטחוני שבפזורה הבדואית בנגב יש מקומות עם תשתיות צבאיות שהשב"כ מסכל כל הזמן, וניסיונות להקים גדודים כמו־צבאיים. מדובר בסכנה קיומית שרובצת לפתחה של מדינת ישראל. ולא בגלל החשש שגדוד או אפילו פלוגה או מחלקה או חצי חוליה של בדואים יכבשו איזה בסיס של חיל האוויר בנגב. מוקד הסכנה הוא אחר: מכיוון שאנחנו מכירים את היקפי הנשק הבלתי חוקי שזורם אל הנגב כמעט ללא הפסקה, ומכיוון שמשאבי האכיפה והמעקב של השב"כ מוגבלים, יש חשש שההתארגנויות הללו יסיטו כוחות מהמלחמה בטרור היהודי, ואז תיפגע הלגיטימציה של מדינת ישראל. גרוע מכך: המדינה תאבד את המונופול על הפעלת הכוח, שהוא ההצדקה היחידה לקיומה של מדינת ישראל, כמו שכתוב "אלמלא מוראה של מלכות (על היהודים) איש את רעהו חיים בלעו".

4 אחרי שהיועמ"שית החליטה שהאדמות בשטח E-1 לא ישווקו כעת כדי לא להציל את מדינת ישראל ממדינה פלשתינית לפני הבחירות, השר בצלאל סמוטריץ' בכובע הפלדה שלו כשר במשרד הביטחון עתר לבג"ץ נגד ההחלטה, בטענה שהיועמ"שית מנצלת את כוחה לרעה. אך פרט לעובדה שהטענה שהיועמ"שית מנצלת את כוחה לרעה תלויה בהבנה של שופטי בג"ץ שמדינה פלשתינית זו רעה, מה שלא הייתי בונה עליו, עולה פה השאלה מה פתאום להכיר ככה בשלטון בג"ץ, במקום להורות לפקידים להוציא את המכרז למרות החלטת היועמ"שית? ובאופן כללי, מה קרה לסמוטריץ' של פעם? למה במקום להעלות לשטח E-1 שתי חוות ושלושה יישובים בשיטת חומה ומגדל, אנחנו פונים לערכאות כדי שהן יצילו אותנו? אני רוצה לנצל את הבמה הבכלל לא צנועה שקיבלתי פה ולהודיע שאם היועמ"שית תמנע את המכרז על אדמות E-1 עד הבחירות, אני אקום ואעשה מעשה ואכריז בעצמי על הקרקעות ללא כל מורא.

עמיחי מקים ישוב

על פי מחקרים רבים לדעתי, הסיבה מספר אחת שבגללה אנשים עוזבים את העיר הגדולה ועוברים להתיישבות הצעירה היא הקהילתיות. בניגוד לניכור והעוינות שיוצרת העיר המודרנית עם הטכנולוגיה והעומס העצום שלה, בהתיישבות אתה יכול ללכת לבקש חלב מהשכן ולפגוש אותו פנים אל פנים, לשוחח קצת, לשאול מה שלומו וכו'. גם ביישוב שלנו, שעוד לא קיים וכרגע הוא חי רק בדמיון שלנו ובכמה קווי ביוב, יש קהילת ווטסאפ חזקה.

כלומר, בשלבי ההקמה הראשוניים של היישוב, כאשר מלבד ועדת הקליטה אף אחד בכלל לא פגש את כל התושבים, ואת חלקם אפילו ועדת הקליטה לא פגשה, הקהילה קיימת בעיקר באופן וירטואלי. זה אומר שבמקום להביא עוגה לשכנים כדי לראות איך הם עיצבו את הקרוואן שלהם או להקשיב כשאתה עובר בכביש אם הם צועקים על הילדים או לא, אתה מנסה להבין עם מי יש לך עסק בשיטות אחרות.

הדרך הכי טובה ללמוד על אדם היא מהשם שלו. אם התמזל מזלך ונפלת על נחמן או מענדי, אתה כבר מחזיק ביד מידע יקר ערך. אבל גם שמות פחות מובהקים כמו אמונה או חנה יכולים ללמד אותך המון. ויש עוד שיטות. למשל, אפשר לבדוק באובססיביות את תמונת הפרופיל בווטסאפ כדי לגלות רמזים. אפשר לספור פסיקים בהודעות שהשכן לעתיד שולח בקבוצה כדי לנסות להבין האם הוא ישתתף במתנה למזכירות לפני פסח. אפשר לקרוא את ההודעות שבהן הוא מנסה לברר מתי כבר עולים לקרקע ולהבין עד כמה הוא הולך למרר לנו את החיים כשיגיע הזמן להחליט איך לסדר את הספסלים בבית הכנסת.

אתם בטח שואלים את עצמכם מה קהילתי בכלל בקבוצת ווטסאפ, אבל זה כנראה בגלל שאתם בעצמכם גרים בקומה השלישית באיזה חור במרכז ומעולם לא טעמתם את טעמה של קהילתיות אמיתית. הסיבה היחידה שאני מדבר פה על קבוצת ווטסאפ ביחיד היא שאנחנו עוד לא קהילה. בקהילה אמיתית של יישוב שכבר קיים מחוץ לראש של סמוטריץ' וזמביש, יש לפחות 52 קבוצות ווטסאפ רשמיות ועוד כמה תריסרים של קבוצות לא רשמיות. ואני מדבר רק על קבוצות פעילות, בלי להזכיר את הקבוצות שנפתחו לכבוד איזה אירוע שהיה ונגמר לפני שנים, ועדיין פעם בשנתיים איזה שכן שואל שם אם יש למישהו חלב.

האגדה מספרת על יישוב אחד בשומרון שבו הוחלט שלא להעמיס, ולא לפתוח יותר קבוצות ווטסאפ ממספר התושבים שחיים בו. אומרים שזה נגמר בזה שהם נאלצו לשלוח הודעות בנושא ביטחון בקבוצת "ביטחון שוטף" במקום בקבוצת "ביטחון שוטף עדכונים". זוועה.

שבת אתר ישיבה

עם הרב יהושע שפירא והרבנית נעמי שפירא

במלון המלך שלמה טבריה

שבת פרשת וירא, כ' חשוון תשפ"ז

30 באוקטובר 2026

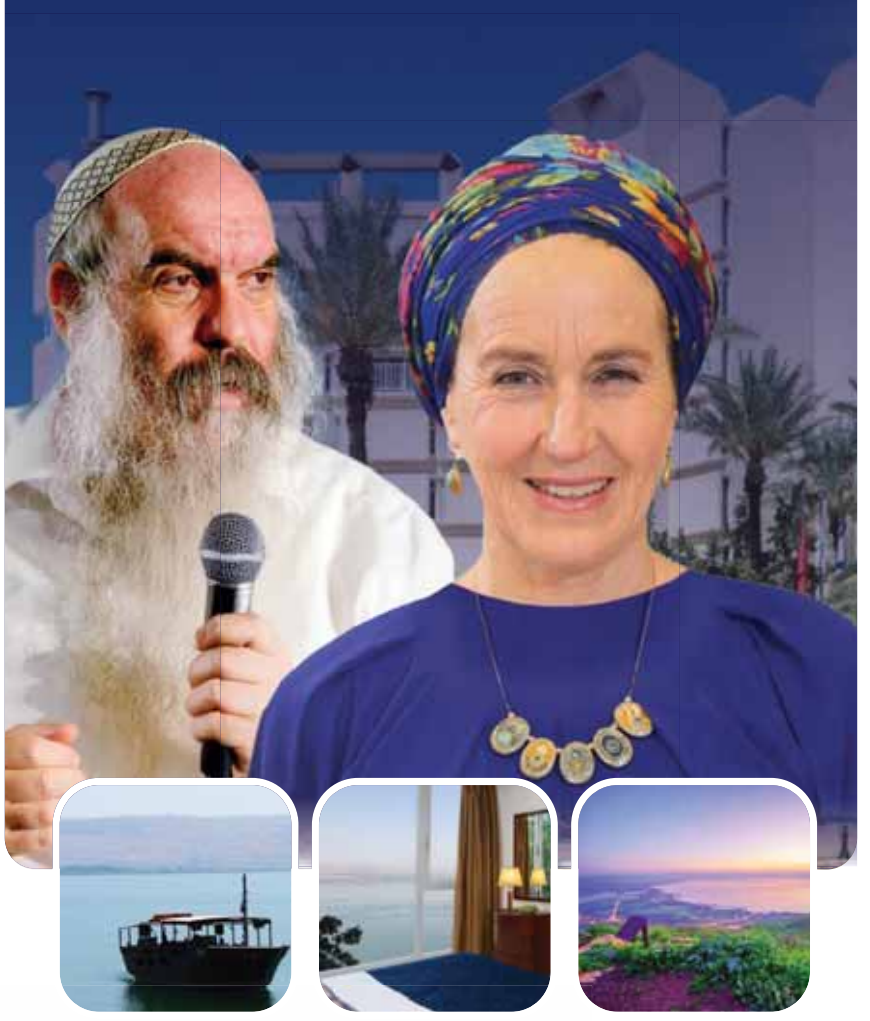

הרבנית נעמי שפירא. צילום: רעות קורנברג

תפילות שבת מרוממות
עם החזן **אורי בלט**

פנסיון מלא

חדרים מפנקים

כשרות המלון רבנות ○ בשרים ועופות
בכשרות הרב מחפוד ○ ירק בפיקוח ○
כלל המוצרים בכשרות מהדרין ○
בישול יהודי

להרשמה: yeshiva.org.il/sales

או בטלפון: 055-290-1011

ישיבה
בשביל זה יש אינטרנט

התוכנית כפופה לשינויים

מדרשת תל-חי

עדיין לא סגורה מה ללמוד!
תואר ראשון בשנתיים בלבד יכול לעניין אותך!

מדרשת תל-חי

תל-חי אוניברסיטת קריית שמונה בגליל מזמינה אותך,
ליהנות ממסלול ייחודי ללימודי תואר ראשון בחינוך
בשילוב לימודי מדרשה בשביל הנשמה

שנתיים בלבד! | מגורים בצפון* | מגוון מלגות | סטודיו אומנות

מקפצה לתואר שני במגוון תחומים:
עו ס, יעול חינוכי, ניהול, חינוך בלתי פורמאלי,
תרפיות למיניהן, הסבת אקדמאים לאחיות...

מחכות לך איתנו!

אפיקי מעבר ללא פסיכומטרי | מגורים בכפר סטודנטים דתי*

לפרטים והרשמה: 050-304-4172 | 050-321-1241

0534392612 | סרש

ת ע
בני-עקיבא

ברוך דיין האמת

תנועת בני עקיבא כואבת את פטירתו של

אלימלך לוין ז"ל

שהיה מאבני היסוד של התנועה במשך למעלה מיובל שנים.

אלימלך עלה ממקסיקו בגיל צעיר כחבר בני עקיבא.
עבד כחשב התנועה והיה חלק מהנהלתה בנאמנות,
במסירות ובשותפות עמוקה לדרך.
הצמחתה של בני עקיבא ושגשוגה היו חלומו ומפעל חייו.

אנו שולחים תנחומים מעומק הלב למשפחה היקרה.

בהמשך בניין תנועתנו
ובבניין ציון וירושלים ננוחם

אבי סגל

חגיגות ההישרדות

צילום: יקב קובי נדע יולי 24

"חגיגות משונות על מכה קטנה בכנף של מכונת ההשמדה". יניב חיון עם ראש הממשלה

הווידוי הבא כנראה לא יהיה פופולרי בקרב הקוראים הפטריוטים ושוחרי ההרואיזם, אם כי מן הסתם הוא יהפוך אותי לגאוות העדה הפולנית לנצח נצחים: סיפור הצלתם של נוסעי טיסת פליי דובאי לא רומם את רוחי. במובנים מסוימים אולי אפילו להפך. ייתכן שרוחי נפלה קורבן לסדר שבו זרם המידע. למשל, אם הייתי יודע על חטופים במטוס, ואחרי שעות היה מתברר שהם ניצלו - התחושה כנראה הייתה שונה. אבל כשכל האירוע נוחת עלינו בבת אחת - עדיין לא הספקנו לעצור את נשימתנו וכבר אנחנו אמורים לנשום לרווחה - ראוי לחקור ולהעמיק בשאלה מה בעצם אנחנו חוגגים.

המובן מאליו ראוי להיאמר: בוודאי יש לשמוח על כך שהאירוע נגמר בשלום, להודות לריבון העולמים על הנס, להוקיר את הגיבורים האנושיים על חלקם בו, וכמובן להפיק סרט עלילתי על סיפור ההצלה - רצוי לא על ידי הממסד הקולנועי הישראלי. ועדיין דרוש יותר מזה כדי שהרגש הלאומי שלי יגאה. "הצלחנו לשרוד" אינו אירוע מרומם נפש. בתמונה הכוללת, היה פה ניסיון רצח המוני שהוא חלקיק מאירוע רב־ממדים: המאמץ הכלל־עולמי לחולל כאן שואת יהודים נוספת. רבים נזכרו השבוע בחילוץ הנוסעים החטופים באנטבה. אלא שמבצע אנטבה היה סיפור הצלחה אסטרטגי צבאי ומדיני בתוך אירוע די נקודתי, ואילו כאן חווינו הצלחה אזרחית אקראית ונקודתית בתוך אירוע מתמשך שעדיין איננו רואים את סופו.

הנס הגדול בפליי דובאי הוא באג במטריקס, היוצא מן הכלל שמצביע יותר על הסכנה היומיומית מאשר על מניעתה. וכל עוד אין לאירוע הזה תגובה ציונית הולמת - מילולית - אנחנו במצב תודעתי די מוזר של חגיגות על מכה קטנה בכנף של מכונת ההשמדה. רק אם הפיגוע הכושל הזה יוביל לתוצאות ארוכות טווח כמו נפילת איראן - זאת כבר תהיה סיבה אמיתית למסיבה. במקרה כזה, אפילו חמוץ כמוני עשוי לשכוח את ארץ המוצא של משפחתו.

תעופה עצמית

כפי שכבר יודע העולם כולו, בין היתר בזכות תיאוריו הציוריים של נשיא ארצות הברית, נוסע בשם יניב חיון הצליח לטפל בהגאי מטוס פליי דובאי בזכות פעולה שלמד מסדרת הטלוויזיה 'תעופה בחקירה'. כן, כששמעתי על כך גם אני הייתי בהלם. מי ידע שהסדרה הזאת קיימת ושאנשים צופים בה? בכל מקרה, הסיפור הפלאי הזה גרם לי לחשוב מה היה קורה אם אני הייתי שם במקום חיון, באיזה אופן הייתי יכול להיעזר בהרגלי צריכת תרבות הפנאי שלי.

למשל, אני אוהב סרטים, מחזות זמר, כדורגל וכדורגל ישראלי. יש להניח שהפעולה הראשונה שלי הייתה לתפוס את המחבל העומאני וליידות אותו למרחק, כפי שנוהגת לעשות המנהלת מיס טרנצ'בול במחזמר 'מטילדה'. אם זה לא היה עובד הייתי מקרין בפניו משחקים של נבחרת ישראל בכדורגל. בעצם לא, מזה הוא דווקא היה נהנה. אז הייתי מסתפק בליגת העל שלנו. למה שרק אני אסבול? את כל זה הייתי עושה תוך השמעת מוזיקת רקע בומבסטית של מלחין הסרטים הנס צימר. ומכיוון שאני גם חובב ספרות בלש אנגלי, בתוך זמן קצר הייתי מגלה שהרוצח האמיתי הוא בעצם הטייס ההודי. קצת צפוי, כי זה תמיד האחרון שחושדים בו, אבל זה הפורמט.

ומה עם מוזיאונים, רשתות חברתיות, לימוד תורה? בואו, אני בסך הכול בן אדם אחד שרק רצה לחזור הביתה בשלום ממצב החירום בראש שלו. שמישהו מהישראלים האחרים יעשה גם כן משהו, לא אכפת לי לחלוק בתהילה. מכל מקום, אות מנשיא המדינה לא הייתי מוכן לקבל בחיים. אני עדיין נוטר לו על תפקודו בתקופת הרפורמה המשפטית ובסוגיית קמפיין אלימות המתנחלים. ואת זה למדתי מצפייה בתוכניות אולפן בערוץ 14.

מפגשים מהסוג האישי

במהלך הקדנציה הראשונה שלי בעיתון זה, יצא לי לכתוב פה ושם על מופעים שהתקיימו במועדון הגולה בפתח תקווה. גם השבוע אזכיר מופע כזה שהתקיים שם לאחרונה, בהבדל קטן אחד: הפעם השתתפתי בו. "הפודקאסט של אורי מלמד", שבו אני מופיע בקביעות מזה כשנה וחצי, יצא מן האולפן לפרק מיוחד מול קהל. על הבמה ישבנו ארבעה: בעל הפודקאסט, הפרסומאי והמאייר אור רייכרט, הסופר והגנן ארנון איתיאל, ואנוכי הקטנטן. האם הערב הפוליטי הזה היה בידור סוגה עילית ועונג צרוף לכל הנוגעים בדבר? לא אכחיש זאת, בין היתר כי אין לי הוכחות. אבל אני אישית כבר מקווה ומצפה לערב המשך.

בניגוד לשלושת המשתתפים האחרים, הגעתי למופע עם אפס ניסיון על במה כאדם בגיר. הפעם האחרונה שלי במעמד דומה הייתה כשמיניסט באחד מאירועי שבוע פורים בישיבה התיכונית. התנדבתי אז להנחות את השעשועון "זה הסוד שלי", בהשתתפות מורי הישיבה, באולם בית המדרש מול קהל תלמידים מכל הכיתות. בערך שש או שבע דקות לקח לחבריי לכיתה להבין את גודל הטעות, ואחד מהם עלה על הבמה כדי לגרש אותי ולקחת על עצמו את המשך מלאכת ההנחיה. את הטראומה אני סוחב עד היום, מתנחם בכך שהטראומה של הצופים מהכיתות הנמוכות הייתה גדולה יותר.

חלפו ארבעים שנה, והנה אני מוצא את עצמי שוב על במה מול קהל. הפעם האירוע עבר מבחינתי בשלום יחסי ובלי הודעת פינוי מוקדמת. אזור הנוחות שלי הוא עדיין כאן בעיתון, עם הכתיבה והעריכה והדדליין המעצבן. אה כן, ועם משכורת. לא שזה הדבר הכי חשוב (ברור שכן). אבל בלי מחיאות כפיים, בלי מאבקים עם המיקרופון ובלי חדר אומנים מפנק. ועדיין, חוויית המפגש הפרונטלי והאישי עם קהל אוהד הביאה לי קורת רוח נדירה. ואפילו לא נאלצתי לדמיין שאני משתלט על מטוס ומציל את כולם לצלילי פסקול של הנס צימר.

* טייס המשנה העומאני מטיסת פליי דובאי הזכיר לי את התרסקות מטוס חברת הלואו־קוסט ג'רמנווינגס במהלך טיסה מספרד לגרמניה בשנת 2015. גם אז ביצע את המעשה טייס המשנה, גרמני בשם אנדראס לוביץ שסבל מדיכאון ומבעיות נפשיות אחרות, נעל את עצמו בקוקפיט וריסק בכוונה את המטוס על צוותו ונוסעיו באלפים הצרפתיים. אז אולי הגיע הזמן ללמוד את הלקח, להפסיק לסמוך על הנס, ופשוט לבטל את תפקיד טייס המשנה ולהשאיר במטוס צוות של טייסים שכולם ראשיים?

* אחד הצדדים הפחות מדוברים בנושא הטיסה מדובאי הוא הכישלון המחפיר של המחבל בניסיונו לחסל את הטייס הראשי. לאיש היה גרזן ביד, אמונה רצחנית בלב ואת כל הזמן שבעולם לבצע את המעשה לפני שהטייס ההודי יספיק לומר "נמסטה", ואפילו את זה הוא לא הצליח לעשות. איך אומר קלינט איסטווד בסרט 'בלתי נסלח': "זה חתיכת דבר להרוג בן אדם". למרבה המזל, הטייס הראשי היה הודי ולא יהודי, אחרת הוא כנראה לא היה נחשב בעיניו כבן אדם.

* מילה אחרונה לצייצנים זריזי המקלדת: גם אם האירוע בפליי דובאי היה מתברר כגרסה לטיסת השוקולד או לקטטות בפארק מים, המאמץ נוטף הזיעה להפוך אותו למסחטת לייקים על חשבון החברה הישראלית הוא נדוש ומבין. הדבר נכון שבעתיים לאור הגילוי שלא מדובר הפעם בישראלי המכוער אלא דווקא בישראלי התותח. ובכלל, מותר להמתין שעה־שעתיים כדי לדעת את הפרטים לאשורם, וכך הצייצן יחסוך לעצמו מבוכה כפולה: הוא לא יחטא בכתיבת ציוץ מנותק וממילא גם לא ייאלץ למחוק אותו.

לוח מודעות פי 03-9185553

נדל"ן

דירות

מכירה

יד בנימין

למכירה במיידי, ביד בנימין, דירת גן, 3 חדרים, מומלצת גם למשקיעים! מוארת ומרווחת, בנגישות מלאה, בפרויקט ייחודי לגיל השלישי, קהילה נהדרת, במתחם בית כנסת, קופ"ח ועוד... "דינה נכסים" 054-4978133

רמת גן

ברמת גן, דירת 4 חדרים, קומה 4, 115 מ', מושקעת מאוד, חזית, מעלית, ממ"ד, חניה, מרפסת שמש. אורית: 052-6831737

נדל"ן ירושלים

מכירה

דירות

ארנונה

בבניין קטן בתלפיות/ארנונה השקטה! דופלקס-פנטהאוס מקסים ומרווח, 7 חד' (194 מ"ר!), משופץ ויפה, מרפסת סוכה ענקית, מעלית פרטית, חניה פרטית מקורה, מחסן, בקרבת מוסדות חינוך מעולים, פארקים, בתי כנסת, תח"צ נוחה ועוד, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539, 055-4549470

מושבה גרמנית

במושבה הגרמנית "גני קטמון", 4, מה'זורלים + מחסן פרטי וחניה מקורה, מושקעת, חימום תת רצפתי, יחידת הורים מרווחת, מטבח מאובזר קומפלט, קרובה לעמק רפאים, תח"צ, סביבה ירוקה ושקטה, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539, 055-4549463

במושבה הגרמנית, בית פרטי ייחודי! ב-דור ודורשיו, 6, תקרות גבוהות ורצפה מקורית. מגרש גדול ומטופח, 729 מ"ר, גינה ענקית ומטופחת + גינה אחורית, מיקום מרכזי ליד עמק רפאים, מלון אוריינט, מתחם התחנה, תיאטרון ירושלים, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077- 9973539, 055-4518289

פסגת זאב

בפסגת זאב, 3 חד', שמורה, מרפסת סוכה לנוף, מחסן, בתהליך פינוי בינוי. ת.ק.מ - בלעדי דוד: 054-7650649

קרית יובל

בקרית יובל, חדשה מהניילונים! קרוב לפארק דניה (תחילת שטרן), 3, גדולה ויפה (71 מ"ר), שקטה, ממ"ד, חדר כביסה, מרפסת גדולה, חדר שירות, חימום תת רצפתי, מטבח גדול וחדש, מעלית, חניה מקורה, קרוב לקניות במלחה, כביש בגין, תח"צ והרכבת הקלה, ביהכנ"ס ועוד, בלעדי! "אנגלו-סכסון" 077-9973539, 055-4549483

קרית משה

בק. משה - בניין בוטיק חדש, 3 חד', 2 מרפסות סוכה + חניה מקורה, במחיר מציאה!! ת.ק.מ - בלעדי הדסה 058-4931070

בק. משה, במיקום שקט ומרכזי, 5 חד', 4 כיוונים, סוכה, חניה פרטית ויח"ד נפרדת. ת.ק.מ - בלעדי הדסה 058-4931070

בקרית משה, בבניין חדש, 4 חד' + מרפסת לנוף וחניה פרטית, במחיר אטרקטיבי. ת.ק.מ - הדסה 058-4931070

בק. משה הירוקה, דירת 4 חד', נפלאה, מוארת, מעלית, חניה, הופכת ל-135 מ"ר בתמ"א. ת.ק.מ - בלעדי הדסה 058-4931070

בקרית משה, בבניין איכותי, 5 חדרים, סוכה, חניה פרטית, בבלעדיות. 072-3910676 תיווך JHProperty

נופש

גליל מערבי

במושב ליד נהריה, צימרים למשפחות, חדר אוכל גדול וחדר תפילה, משחקים בחצר, בריכה מחוממת והכל באווירה כפרית ודתית. 052-8669090

יבניאל

מתחם צימרים מפנק "בראשית שמים", למשפחות וזוגות. בריכה, ג'קוזי, נוף מהמם, משחקים. 053-2247936

רמת הגולן

זה הזמן לטייל בגולן, קרוב לכנרת ולחרמון ולמפלי הצפון. חדרי נופש מאובזרים וממוזגים, בקצרין, למשפחות/זוגות/בודדים. 050-5275981

דרושים

למרכז תעסוקה לבוגרים על הרצף האוטיסטי, בשכונת פסגת זאב, בירושלים, דרוש איש-צוות, לעבודה במשרה מלאה. לפרטים: 050-7188851

להוסטל לדיירים אוטיסטים, בפסגת זאב, ירושלים, דרושים מדריכים לעבודה לפי משמרות. 053-5396075

לבי"ס תורני, חינוך עצמאי בנים, בשכונת תלפיות בירושלים, דרוש מורה לאנגלית. למייל: torani613@gmail.com

למועצה המקומית קרית ארבע חברון
דרושים/דרושות:

מנהל/ת מחלקת נוער

דירוג: חינוך חברה ונוער
אחוז משרה: 100% משרה
איש קשר: הדס איבגי 052-6160857
כפיפות: מינהלית - למנכ"ל המועצה.
מקצועית - למנהלת המתנ"ס

תאריך הגשת מועמדות: עד 17/10/2026

מנהל/ת ספריה עירונית

דירוג: 8 - 11 מינהלי / דירוג המח"ר 39 - 42 (בהתאם להשכלה)
אחוז משרה: 100% משרה
איש קשר: יותם סלע 050-8401004
כפיפות: מקצועית: מנהל רשת הספריות העירוניות, מנהלתית: מנהל אגף חינוך

תאריך הגשת מועמדות: עד 21/10/2026

תינתן העדפה לאנשים עם מוגבלויות
המשרה מיועדת לגברים ונשים כאחד
לתיאור מלא ומחייב של המשרה וקישור לשליחת קורות חיים ותעודות:
https://www.kiryat-arba.muni.il/wanted

הזמנה להציע הצעות לרכישת דירה ביישוב עלי

1. מוזמנות בזה הצעות לרכישת זכויות חכירה בדירת מגורים הנמצאת בבית מגורים, חצי מבית דו משפחתי, ברחוב נרקיס 2 פינת כלנית 36 ביישוב עלי. הרשומה בחטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית העולמית כ מגרש 143/2 ו- הרשומה בחברה משכנת אזורים בניין (1965) בע"מ מספר תיק 51005/143/2 ("הדירה"). ע"י"ש אדיט ברדוסקי.
2. הדירה תימכר במצבה כמו שהיא (AS IS), ועל המציע לבדוק בעצמו ועל אחריותו את מיקומה של הדירה, מצבה הפיזי, התכנוני - לרבות תכניות החלות על הדירה והתאמתה של הדירה להיתר בניה, וכן את מצבה המשפטי של הדירה, כך שכל הצעה שתוגש תהא אך ורק בהסתמך על בדיקת המציע ועל אחריותו בלבד. אין בפרסום הזמנה זו כדי להוות מצג מצד החח"מ בכל עניין הקשור בדירה, לרבות בדבר שוויה, גודלה, מצבה, או כדאיות רכישתה והמזמין לא יהיה אחראי לכל פרט הקשור בדירה ו/או אי התאמה ו/או מצבה ו/או הזכויות בדירה.
3. **את הדירה ניתן לראות בתאריכים הבאים בלבד: בתאריך 13/10/2026 ובתאריך 18/10/2026 בין השעות 10:00 עד 12:00.**
4. את טופסי ההצעה, לרבות הסכם המכר אותו יידרש המציע לצרף להצעתו כשהוא חתום (להלן: "**הסכם המכר**"), ניתן לרכוש תמורת תשלום של 50 ₪ (שלא יוחזר) בעת הביקור בנכס או במשרדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות (להלן "**המרכז**") ברחוב כנפי נשרים13 **בית ענבר קומה 3 משרד 316 ירושלים**
5. את ההצעה וכן את הסכם המכר כשהם חתומים, בצירוף צילום תעודת זהות של המציע, כתובת ומספר טלפון, וכן שיק בנקאי בסך של **20,000** ₪ לפקודת אדיט ברדוסקי (להלן: "**הערבות**"), יש להגיש במעטפה סגורה במסירה אישית בלבד במשרדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות **עד ליום 20/10/2026 בשעה 10:00** חשיק הבנקאי יוחזר למציע אם לא יזכה בהצעתו, או אם תבוטל ההזמנה להציע הצעות.
6. במועד האמור, **יום 20/10/2026 בשעה 10:00**, יתקיים הליך התמחרות ומכירה של הדירה במשרדי המרכז הישראלי לאפוטרופסות (**רח' כנפי נשרים 13 בית ענבר קומה 3 משרד 316 ירושלים**). על כל מציע שהגיש הצעה להיות נוכח בהליך ההתמחרות. **יש להופיע להליך עם תעודת זהות.**
7. על הזמנה זו ועל המכר נשוא הזמנה זו לא יחולו דיני המכרזים, והמרכז אינו מתחייב לקבל את ההצעה הגבוהה ביותר או כל הצעה כלשהי.
8. **המכירה כפופה ומותנית באישורו של האפוטרופוס הכללי לפעולה כלכלית**
אוריאל לדרברג, מנכ"ל
המרכז הישראלי לאפוטרופסות

91214

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה - 1965
מרחב תכנון מקומי בני-ברק
הודעה בדבר הפקדת תכנית מתאר מקומית
תכנית מס': 501-1477272
שם התכנית: איחוד וחלוקה במתחם "המשולש" בני ברק
גרסת הוראות 13 גרסת תשריט 9

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה – 1965 כי במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה בני-ברק, ובמשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבנייה תל-אביב, מופקדת
תכנית מתאר מקומית מספר : 501-1477272.
המהווה שינוי לתכנית הבאות : תמ"א 1 5 כפיפות, תמ"מ 5 כפיפות, בב/105/ב שינוי: 501-0308296 501-0873794 כפיפות, בב/105/ע, בב/105/ב, ב/105/ס/2, בב/105/מצ/1, בב/105/ש
שטח התכנית : 27839.000
רשות מקומית : **בני ברק**
כתובות : עזרא, שלמה המלך
גוש : 6190 חלקה/ות : 366- ,365-366 ,368 ,373- 376 ,387-390 ,397- 398 ,402-400 ,407
חלקי חלקות : 410
מטרות התכנית :
1. איחוד וחלוקה.
2. שינויים תכנוניים.
עיקרי הוראות התכנית:
1. קביעת הוראות לאיחוד וחלוקה.
2. קביעת שטחי בניה ויח"ד לפי מגרשים.
3. קביעת שטחי הבניה בשטח כולל.
4. שינויים בק"ב.
5. הוראות ביניו ותנאים להיתר.
6. הוראות התכנית הראשית על נספחיה תקפות למעט השינויים המפורטים בתכנית זו.
כל מעוניין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעוניין בקרקע, בבניין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי התכנית, רשאי כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות תוך 60 ימים ממועד פרסומה של ההודעה המאוחרת שבין הפרסומים בעיתונים, למשרד הועדה המקומית לתכנון ולבניה בני-ברק, רח' ירושלים 58, בני-ברק, טל' 5776579 - 03.
העתק התנגדות יומצא למשרדי הועדה המחוזית (כתובת: קריית הממשלה, דרך בגין 125, תל אביב).
בהתאם לסעיף 103(א) לחוק, התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות **ובלווי תצהיר חתום ע"י עו"ד המאמת את העובדות** שעליהן היא מסתמכת ובהתאם לתקנות התכנון והבנייה (סדרי נוהל בהתנגדויות לתכנית סמכויות חוקר וסדרי עבודתו) תשמ"ט-1989, **וכן יש לצייו טלפון וכתובת מדויקת של המתנגד.**
הרב חנוך זיידברט
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה בני-ברק

המינהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון מועצת התכנון העליונה - ועדת משנה להתיישבות

הודעה על הפקדת תכנית מפורטת מספר 240/2/14/3/1/1
שינוי לתכנית מפורטת מספר: סוג היחס: שינוי, מקפר התכנית: 240/2/14/3/1
מקום התכנית: קואורדינטות (נ.צ. רשת ישראלית): קורי אורך: 226855-22710, קורי רוחב: 639575-639460

אדמות הכפר	סוג ומספר גוש	גוש	מספר חלקה / שם המואקע
ג'בע	גוש פיסקאלי מס' 3	חלקי מאוקע	ארד עקבה וחילת אל-עקב
ג'בע	גוש פיסקאלי מס' 3	חלקי מאוקע	ג'ורת אס-סקוי

ביישוב. גבע בנימין. מטרות התכנית: 1. שינוי יעוד ממגורים א', מגורים ב', שצ"פ, מגורים ומסחר למגורים ג', שצ"פ, מגורים מסחר ומבנים ומוסדות ציבור. 2. קביעת השימושים המותרים ביעודי הקרקע. 3. קביעת זכויות, הוראות ומגבלות בניה בתחום התוכנית. 4. קביעת הוראות לבינוי ועיצוב אדריכלי. 5. קביעת הוראות לפיתוח השטח. 6. קביעת תנאים, שלבי ביצוע ושלבי פתוח שיחייבו את מבצעי התכנית. 7. קביעת הוראות להוצאת היתרי בניה והיתרי אכלוס. בהתאם לסעיף 20 (א) לחוק התכנון ערוך בפרים (הגיוויים מס' 79 לשנת 1966, מודיעה בזה עדה משנה להתיישבות על הפקדת תכנית מפורטת מס' 240/2/14/3/1/1 שינוי לתכניתו מפורטות מס' 240/2/14/3/1/1 התכנית נמצאת במשרדי לשכת התכנון המרכזית בבית אל ו/או משרדי מהנדס ועדה מיוחדת לתכנון ובניה קרני שומרון, ויכול כל אחד לעיין בה ללא תשלום בימי קבלת קהל. נוסף זה היעו הנוסח המחייב של התכנית. בנוסף, בכלל, יפורסם עותק מן התכנית גם באתר האינטרנט של מנהל התכנון בישראל www.iplan.gov.il, ואולם אין מדובר בעותק מחייב ואין בפרסומו של עותק זה כדי להשפיע על מניין היומים לצורך הגשת התנגדויות. ובנוסף, בכלל, יפורסם עותק הודעה על הפרסום גם באתר האינטרנט של המנהל האזרחי ליהודה ושומרון http://gov.digitalst.co.il. כל מי שיש לו עניין בתכנית הזיאה עצמו נפגע ממנה, רשאי להגיש את התנגדותו המנומקת, התנגדות זו תוגש בכתב בציורף כל המסמכים התומכים בהתנגדות, לרבות מפה או מסמכים אחרים המאפשרים יהיו מיקומו של הנכס שבבעלות המתנגד וכן המוכיחים את זיקתו של המתנגד לתכנית. באוזרים לא מוסדרים, לא יילקחו בחשבון נסח רישום של משרדי מס רכוש ללא צירוף מפה טופוגרפית מצבית מעוגנת ומבלי שהוכחה זיקתו של המתנגד לתכנית המוסקדת. כן יש לצרף תצהיר, המאומת ע"י עורך דין והמאמת את העובדות שעליהן ההתנגדות מסתמכת. רשאי המתנגד לפרט את הצעותיו לשינוי התכנית אם ברצונו לכך. על המתנגד לפרט את כתובתו הפרטית ומס' הטלפון שלו. התנגדות לועדה מחוזית תוגש באמצעות טופס הגשת התנגדות באתר מידע תכנוני של מינהל התכנון בכתובת https://mavat.iplan.gov.il. לחילופין, ניתן לשלוח את התנגדות למשרד לשכת התכנון בבית אל, ת.ד 16 או בדואר אלקטרוני planningyosh@iplan.gov.il , או למשרד מהנדס הועדה המיוחדת לתכנון ובניה מטה בנימין, בתוך 60 יום מתאריך פרסום הודעה זו בעיתון.
אדריכל יהודה אלקלעי יו"ר ועדת משנה להתיישבות, אזור יהודה ושומרון

מקום זה יכול להיות שלך

עם עוצמה יהודית

כולם מרגישים בבית.

ב

עוצמה יהודית
בראשות איתמר בן גביר

עוצמה יהודית

דברו איתנו בוואטסאפ
052-400-40-40